

आ.
१८०

कतर इति एतयोर्योगिज्ञानिनोर्मध्ये देवानां सात्मतां ब्रह्म प्राप्तिः आत्मा स्वेष्टां समवतीति श्रुतेः एषां देवानां सः विद्वानिति श्रुतिपदयोर्पर्यः धावतोः यत्तमानयोः कः पूर्व-
 कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः १ उत्तरं अनिकेतशतिसंयतः साधारणध्यानसमाधिमाना गृहस्थेषु वसत्रपि स्वयं संयतः ३ अनिकेतो भिक्षुर्गृहस्थो वा योगी सुच्यते इति पूर्वार्थः
 ज्ञानी पूर्वोक्त रूपस्तु स घोसु च तत्तु त्रयार्थः अयं भावः ज्ञानिनः श्रुतिपुक्तिभ्यां जगन्निष्पन्नानि श्रुयान् क्षणिकेनापि निर्विकल्पसाक्षात्कारेण ब्रह्मादौ तन्निश्चयो भ-
 वतियोगिनस्तदभावात् निर्विकल्पसमाध्यासवलेनैवैतदविस्मरणं संपादनीयमिति त्वं वाच्यं साध्यामुत्तिरिति। अस्मैव पस्मिन् जन्मन्त्यलघोत्तमभूमेः जन्मांतरेति

अष्टक उ च कतरस्त्वनयोः पूर्वदेवानां मेतिसात्मतां उभयोर्ध्वतो राजनसूर्यचंद्रमसोरिव १ ययातिरु च अनिकेतो गृ-
 हस्थेषु कामद्वन्द्वेषु संयतः ग्रामएव वसन् भिक्षुस्तयोः पूर्वतरंगतः १ अप्राप्य दीर्घमायुस्तपःप्राप्तो विहृतिं चरन् तप्यते यदि
 तत्कृत्वा च त्मोत्पन्नपस्ततः ३ पापानां कर्मणां नित्यं विभया घृष्टमानवः सुखमप्याचरेन्नित्यं सोऽंतं सुखमेधते ४ ॥ ॥

पितृह्ना मोक्षीत्याहुः अप्राप्येति आयुः साधनं कालं वा दीर्घं च तत्तद्विधनिष्ठा यथा प्रविहृतिं दिव्या दिव्यविषयभोगं योगसिद्धिवलेन चरेत् सोऽपि सौमर्षी दिव्यमश्वा-
 तापे प्राप्नोति सन्तु नर्यागं चरति इह जन्मनि जन्मांतरे वा योगध्वस्तप्रमाणेति प्रमाणेति ३ ज्ञानिनस्तत आस्तिक्यमाह यापानमिति यस्तमानवो ज्ञानी नित्यं अविना-
 शिवस्तब्रह्माख्यं विभया तन्मसीति शास्त्रात्प्रत्यक्षेणावधारयेत्। स यापानां कर्मणां कर्मणि षष्ठी। तानि सुखं यथेष्टं आचरन् अपि मुच्यते स वेत्यर्थः न लिप्यते कर्मणां पापक-
 नहन् अपि सश्मास्त्रोकात् न हंति न निवृत्ततश्चादिशास्त्रात् ४ ॥

एतत्
१८०

इदं पदमप्राप्तौ मोक्षेष्टया धर्ममेव सेवेतेत्याह तदा इति यः पुरुषो न र्थबुद्धिः नास्ति अर्थे मोक्षे बुद्धिये स सत्प्राभूतः स न स्वर्गार्थं धर्ममेव सेवते तत्सेवनं न शंसं असत् च सुसुखा हीनत्वा
दन्त फलत्वाच्च विविदिषेति यत्सेन दानेनेत्यादिश्रुतिसिद्धिर्धर्मस्य मोक्षहेतुत्वं परित्यज्य कथमर्थमेकत आत्मानं नानादुःखभये संसारे यात पित्वा द्योतीत्यर्थः । एवमनीशस्य जितेन्द्रिय
सार्थधनमपि न शंससत्त्वं चायत्तु मोक्षार्थं करणं तदार्जवं । कर्मणामुचितं फलं ते देव समाधिः योगसिद्धिर्भले तदार्थं ते देव गमं प्राप्यं ज्ञानसाधनमित्यर्थः । अगती अ

तदैन्द्रशंसं तदसत्प्राभूतः सेवते धर्ममनर्थबुद्धिः अर्थेपि नीशस्य तथैव राजन्सदा जुर्विंससमाधिसुदार्थं ५ अष्टक उ च के
नाद्यद्भूतः प्रहितो मिराजन्नुवास्त्रज्वीदर्शनीयः सुवर्चः कुत आयातं कतरस्यां दिशि न्वमुता होस्विनार्थिवे स्यान्मस्ति ६ ययातिरु
च इमं भौमं नरकं क्षीणपुण्यः प्रवेष्टुमुवी गगनाद्विप्रहीतः उक्ता हवः प्रपतिष्ठाप्य नंतरं त्वरंति मां लोकपाला ब्रह्मणा ये ७ सतांस
काशे तु दत्तः प्रयातसे संपतागुणा वंतस्तु सर्वे शक्राच्च लभो हिवरो मेषेष पतिष्ठाप्य मितले नरे ८ अष्टक उ च पृथ्वा मित्वा
माप्रयत प्रयातं यदि लोकाः पार्थिवसंति मे त्र पद्यंतरिक्षे यदि वा दिवि स्थिताः क्षेत्रज्ञं तं तस्य धर्मस्य मने ॥ ॥ ॥ ॥

स्मात्त्राह लोकार्पितद्वयोरपि योगज्ञानमार्गयोर्भलेनिका मधर्मसेवत्यर्थः ५ केन कतरस्यां दिशि प्रहितो सान्वयः ६ विप्रहीणः च्युतः उक्ता आपृथ्वावः
पुष्पान् ७ ८ प्रयातं पतिवामाप्रयतपातं मां प्राप्नुहीत्यर्थः कषादिना द्युप्रयोगः समलघातं नवधीदरीश्वेत्यादि वतलोकाः भोग्यविषयाः दिवि मेरुपृष्ठे अंतरि
क्षे नक्षत्रमंडलादौ क्षेत्रज्ञसिद्धे स्यान्तदभिज्ञे ९ ॥

आ.
१८९

१० आक्रमत्राक्रमस्व ११ ब्राह्मणोपिब्रह्मवितावेदविदेवप्रतिग्रहेवर्त्ततेनननः। अस्मद्विधुस्तनैववर्त्ततेननः १२ कृपणोयोद्गारेनयुक्तः वीरस्य
विधयादिग्विजयिनः पत्नीतत्रकर्मभूमौ साधुसत्कर्मविधिसमानः कर्तुमिच्छन्किमुक्तं चरेयं नैवकुर्यामित्यर्थः। विविक्तमानश्चिपावेतत्रस्वर्गसाधुलघुनिष्

ययातिरु च यावत्पृथिव्यां विहितं गवाश्वं महारौप्यं पशुभिः पर्वतैश्च तावत्लोकादिविते संस्पृताः वैतथाविजानीहि नरेन्द्रसिंह १०
असकउ च तांस्ते ददामि मा प्रयत प्रयातये मे लोकादिविरोजं द्रुमंति यद्यंतरिक्षे यदि वादिविप्रितास्तानाक्रमहि प्रमयेत मोह ११ य
यातिरु च नास्मदिधो ब्राह्मणो ब्रह्मविच्च प्रतिग्रहेवर्त्तते राजसुखं यथाप्रदेयं सततं विजेत् स पाददं पूर्वमहं नरेन्द्र १२ ना ब्राह्मणः
कृपणो जातु जीवेद्यच्चापि स्याद्ब्राह्मणी वीरपत्नी सोहं नैवाकृतं पूर्वचरेयं विधित्समानः किमुतत्र साधुः १३ प्रतर्दनउ च पृथामि
त्वां स्पृहणीयं रूपं प्रतर्दनो हं यदि मे संतिलोकाः यद्यंतरिक्षे यदि वादिविप्रिताः श्रेत्रं जन्तानां तस्य धर्मस्य मे १४ ययातिरु च संतिलो
कावहवस्ते न नरेन्द्र अये कैकं सप्रसप्राण्य हति मधुच्युतो घृतपृक्ता विशोकास्ते नानातवंतः प्रतिपालयंति १५ प्रतर्दनउ च तांस्ते
ददामि मा प्रयत प्रयातये मे लोकास्तव ते वै भवंतु यद्यंतरिक्षे यदि वादिविप्रितास्तानाक्रमहि प्रमयेत मोहः १६ ॥ ॥ ॥

न १३ १४ प्रतेकं सप्रसप्राण्य हनिसेवितास्मोतो नोत्तंतेतः मधुच्युतः सुखस्ववाः घृतपृक्ताः तेत्वां प्रतिपालयंति प्रतीक्षंते १५ १६ ॥ ॥ ॥

राम०
१८९

आ-
१८२

परीक्षमात्राचकान्नाचमेष्यान्नावमातेकृतवानसिस्वतवतः प्रख्याताश्चर्यः ६ २ गंतारः मन्त्राप्रशामः नरकं भूलोकं १० यत्संकर्तुनाभिजा

वसमानु च तांस्वलोकान्प्रतिपद्यस्वराजन्मयादत्तान्प्रदिनेष्टः क्रमसे अहंनताचैप्रतिगंताने सर्वलोकास्तवतेवैभवंतु ५
शिविरुवाच पृष्ठाभित्तांशिविरोशीनरोहंममापिलोकायदिसेतीहतात यद्यंतरीक्षेयदिवादिविभ्रिताः क्षेत्रसंज्ञांतस्यधर्मस्यमन्ये
६ ययातिरुवाच नयत्त्वेवाचाहृदेयनापिसाधून्यरीक्षमात्राचमेष्यानेरु तेनानेतादिविलोकाः श्रितास्तविद्युदुयाः स्वनवतोम
हंतः ७ शिविरु च तांस्वलोकान्प्रतिपद्यस्वराजन्मयादत्तान्प्रदिनेष्टः क्रमसे नचाहंताप्रतियत्सेहृत्वायत्रगन्वानानुशोचं
तिवीरः ८ ययातिरु च यथात्मिन्द्रप्रतिमप्रभावसेचापनेतानरेवलोकाः तपायिलोकेनरमेनदत्तेतस्माच्छिवेनाभिने
दमिदायुं ९ अष्टकउवाच नचेदेकैकशराजंल्लोकान्नःप्रतिनेदसि सर्वप्रदायभवतेगंतारेनरकंवयं १० ययातिरु
च यदहोहंतघतधुंसंतःसमाभिनेदिनः अहंतुवाभिनेदमियत्कृतंनमयापुरा ११ अष्टकउ च कस्येतेप्रतिदृश्यंतेरणाः
पंचहिरण्मयाः यानारुह्यनरलोकानभिवांछतिशाश्वतान् १२ ययातिरु च युष्मानेतेवहिष्मतिरणाः पंचहिरण्मयाः उच्चैः
संतःप्रकाशंतेज्वलंतेग्निशिखाश्च १३ अष्टकउ च आतिष्ठस्वाप्यात्राजचिक्रमसविहायसे वयमप्यनुयास्यामोयदाका
लोभविष्यति १४ ययातिरुवाच सर्वैरिदानीगतव्यंसहस्वर्गजितोवयं एषनोविज्ञः पंचादृश्यतेदेवसमन्तः १५ ॥ ॥

नाभिनांगीकरोमि १२ प्रकाशंतेदृश्यंतेज्वलंतेदीप्यमानाः १२ १३ १४ १५ ॥ ॥ ॥

राम०
१८२

१७ देवयानाय ब्रह्मलोकमार्गप्राप्तये यावत् सर्वसं अदत्त सर्वस्यागीत्यर्थः अन्येपि पुरोचैव गता इत्यर्थात् ज्ञेयं १८ सौम्यमत्रैव विधित्वा पालनेन १९
सत्यमेव श्रेयः साधनमिति विधातुं श्रुत्वा प्रश्नोत्तरे अनुवदति अथाष्टकं समादिता २० प्रकाशं प्रागुक्तं नपि स्युतं २१ द्वादनं जीविकात्वेन परिधानं अतीत

वैशंपायन उ च ते धिरुह्य रथान् सर्वप्रपातान् पुसन्नमाः आक्रमन्तो दिवं भाभिर्द्धर्माणा वसरोदसी १६ अष्टक उ च अहं मत्पुर्वमे
कोस्मि गता सखा चंद्रः सर्वपापमहात्मा कस्मादेवं शिविरै शीनरो यमे कोत्पगात्सर्ववेगेन बाह्वत् १७ ययातिरु च अददेव या
नाय पावहि नम विंदत उशीत रस्य पुत्रो यंतस्माद्येष्टो हिवः शिविः १८ दानं तपः सत्यमपापि धर्मो ह्रीः श्रीः क्षमा सोममपो विचिन्मा
एजन्नेतान्यप्रमेपाणि रात्रः शिवेः स्थितान्यनृशंससुबुद्ध्या सर्वं वृत्तान्हीतिषेधश्च यस्मात्तस्मिन् विराग्यगोद्वेगेन १९ वैशंपा
यन उ च अथाष्टकं पुनरेवा च पृच्छन्नातामहं कौतुकेनैद्रकल्पं पृच्छामित्वा नपते ब्रह्मिस्मत्कुतश्च कश्चात्सुतश्च कस्य क
तं त्वया यद्विनतस्य कर्त्तृलोके त्वद्वयः क्षत्रियो ब्राह्मणो वा २० ययातिरु च ययातिरस्मिन्नुपस्य पुत्रः पूरोः पिता सर्वभौमस्त्वहं सु
गुह्यं चार्थमा मकेभ्यो ब्रवीमि मातामहो हं भवतां प्रकाशं २१ सर्वे मित्तां पृथिवीतिर्जिगाय प्रदासहं द्वादनं ब्राह्मणेभ्यः मेधानश्वाते
कशतान् मूरुपांस्तदा देवाः पुराणभाजो भवंति २२ ॥

फलत्वात् स्वधर्मस्य सुखेन कीर्तनं न दोषः अन्यथा धर्मः क्षरति कीर्त्तनादित्युक्तेः श्रेयसे स्यात्तस्मिन् हंत्वा विपिनं ब्राह्मणो मयि पाठे ब्राह्मणो मयो दत्त्वा विपि
नं वनं प्रस्थे हं प्रस्थानं कृतवानस्मि अथासलोप आर्षः मेधानश्वात्तदा देवेभ्य उक्तं जन्तुर्जित्तदा देवास्तं पुराणवंतं भजन्तीत्यर्थः २२ ॥ ॥ ॥

आः
९८३

१७ इ श्री स वा प्र ण फी धु ध च र्द वं वं श्रीगेविंदसरिसूनोः श्रीनीलकंठस्यकृतोभारतभावदीपेउत्तरयायातार्थप्रकाशः भगवन्निति ५ चतुरं

अदामहंपृथिवीब्राह्मणेभ्यः पूर्यामि मामखिलांवाहनेन गोभिः सुवर्णेनिधनैः श्वमुखैस्तदाददंगाशतमर्बुदानि १३ सत्येनमेघौ
श्ववसुंधराचतयेवाग्निर्ज्वलतेमानुषेषु नमेक्षयाव्याहृतमेववाकंसत्यंहिसंतः प्रतिपूजयंति १४ यदृष्टकप्रव्रवीमीहसत्यंप्रतर्द्धनचौ
षदग्निंतयेव सर्वचलोकासुनयश्चदेवाः सत्येनपूज्या इति मे मनो गतं १५ योनः स्वर्गजितः सर्वान्पथात्तत्रनिवेदयेत् अतस्तुष्टि
जाग्नेभ्यः सलभेन्नः सलोकतां १६ वै पायनउवाच सवेराजासमहात्माह्यतीवसेदोहित्रैस्तारितोमित्रसाहः त्यक्तामहीपर
मोदारकस्पीस्वर्गगतः कर्मभिर्मायपृथ्वी इत्यादिपर्वणिउत्तरयायातंसमाप्तं जनमेजयउ च भगवंश्चोतुमिष्टामिपूरोर्व
शकरात्रपान् पक्षीपीन्यादृशाश्चापियावंतोयत्पराक्रमान् १ नद्यस्मिंश्चीलहीनोवाग्निर्वीर्यवानराधिपः प्रजाविरहितोवा
पिभूतपर्वः कथंचन २ तेषांप्रपितवृत्तानांराज्ञांविज्ञानशालिनो चरितेश्चोतुमिष्टामिविल्लरेणातपोधन ३ वैशंपायनउ च
हेततेकथयिष्यामियन्मोत्तेपरिपृच्छसि पूरोर्वशधरान्वीरोच्छक्रप्रतिमतेजसः भरिद्रविणविक्रान्तान्सर्वलक्षणापुजितान् ४
प्रवीरेश्वरैरौद्राश्चास्त्रयः पुत्रामहारथाः पूरोःपौष्णमजायंतप्रवीरोवंशकृततः ५ मनसुरभवत्तस्माच्छूसेनीसुतः प्रभुः पृथि
व्याश्चतुरंतायागोप्ताराजीवलोचनः ६ ॥

तायाः चतुः समुद्रावधिजायाः ६ ॥ ॐ ॥ श्रीरामोजयति ॥ ७ ॥

राम
९८३

१० वितपं विगतस्तथाभावोजनकसादृश्यत्रतत्रादृशंपुत्रजन्म २१ २२ २३ २४

शक्तः संहननो वाग्मी सौवीरितनयास्त्रयः ७ मनस्योरभवन्नुत्राः शूराः सर्वमहारणाः अपमानप्रभृतयो मिश्रकेशपां मनस्वि
नः ८ रौद्राश्च समहेष्ठा सादृशा सरसि सूनवः यन्ना नोज्ञिरे शूराः प्रजावंतो बहुश्रुताः ९ सर्वसर्वस्त्रविदोऽसः सर्वधर्मपरा
यणाः अचे सुरपकक्षेयुः कुरुगोपुश्च वीर्यवान् १० खंडिलेयुर्वनेयुश्च जलेयुश्च महायशाः ते जेयुर्वलवान्भीमान् सते पुष्टे
विक्रमः ११ धर्मयुः सत्रते पुष्पदशमो देवविक्रमः अनाधृष्टि रभृतेषां विद्वान्भुवितथैकरट् अचे सुरपवित्रो तो देवाना
मिव वासवः १२ अनाधृष्टिस्तृत्तासीद्राजसयाश्वमेधकृत् मतिनार इति रव्या तो राजाय रन्ध्रार्थिकः १३ मतिनार सुतारजं
श्रुत्वा रे मितविक्रमाः तं सुर्महानतिरयो दुष्टुश्चाप्रतिमकृतिः १४ तेषां तं सुर्महा वीर्यः पौरवंशमुदहन आजहार यशो
दीपं जिगाय च वसुंधरां १५ इति नंतु सुतं तं सुर्जनयासास वीर्यवान् सोपि कृत्स्ना मिमांभृतिं विजिगेय जयतो वरः रथंतयं सु
तान्यं च पंचभूतोपमास्ततः इति नोजनयासास दुष्यंतप्रभृतीन् यान् १६ दुष्यंतं शूरभीमौ च प्रवसुवसुमेव च तेषां ज्येष्ठो भवद्रा
जा दुष्यंतो जनमेजयः १७ दुष्यंता नृत्तोज्ञो विद्वान्छाकुंतलो नृपः तस्मात्तत्वंशस्य विप्रतस्त्ये महद्यशः १८ भरतस्ति
स पुत्त्री पुनवपुत्रानजीजनत् नाभ्यनंदततान् राजानानुत्पाममे सुत २० ततस्तान्मातरः क्रुदा पुत्रान्निनुर्यमिदृशं तत
स्तस्य नरेऽस्य वितपं पुत्रजन्मतत् २१ ॥

आ-
१८४

१४ सर्वैः सवसंज्ञैर्वज्रैः १५ ३३ व्रजनरूपिणयो रितक्षराधिक्यमांघ्र्यं ३४ आर्क्षेऽत्राहपुत्रे ३५ ॥

ततो महर्षिः आतुमिरीजानो भरतस्तदा लेभे पुत्रं भरद्वाजान्मसुनामभारत १२ तत्पुत्रिणामात्मानं ज्ञात्वा पौरव नन्दनः भुमन्तुं
भरतश्चेष्टं यौवराज्येभ्येष्वपत् १३ ततो दिविर्योनाम भुमन्तोरभवत्सुतः सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुपञ्जस्तथा पुष्करिणाम्
चीकश्च भुमन्तोरभवत्सुताः १४ तेषां ज्येष्ठः सुहोत्रस्तदा ज्यमायमहीक्षितो राजसूयाश्च मेधाया चैव स यजद्बहुभिः सर्वैः १५ सु
होत्रः पृथिवीकृत्स्नोऽनुभुजे सागरं वरां परां हि तिग्गजांश्चैव बहुरत्नसमाकुलो १६ मम जेवमहीतस्य भूरिभारवपी
डिता हस्तपश्वरयसंपूर्णमनुष्पकलिलाभ्यो १७ सुहोत्रे राजनि तदा धर्मतः शासति प्रजाः चैव पूयां किता चासीन्
मिः शतसहस्रशः प्रवृद्धजनसत्पाच सर्वदैवमरोचत १८ सेत्वा कीजनयामास सुहोत्रात् पृथिवीपतेः अजमीढं सुमीढं
च पुरुमीढं च भारत ३० अजमीढो वरसेषां तस्मिन् वंशः प्रतिष्ठितः षट्पुत्रान् सोऽप्यजनय त्रिस्तुस्त्रीषु भारत ३१ आर्क्षे
भूमि न्योनीलीदुष्पत परमेष्ठिनौ केशिन्यजनय जुह्वं सुतो व्रजनरूपिणौ ३२ तथेमे सर्वपांचालादुःषंत परमेष्ठिनोः अत्र
याः कुशिकाराजन्तु ह्योरमित ते जसः ३३ जनरूपिणयोर्ज्येष्ठः प्रहमाहुर्जनाधिपे आक्षात्संवरणो जज्ञे राजन्वंशकरः
सुतः ३४ आर्क्षे संवरणो राजन् शशासति वसुंधरां संक्षयः समहानासीत् प्रजानामिति नः श्रुतं ३५ ॥ ॥ ॥

राम०
१८४

क्षयेः नाशहेतुभिः ह्युत्प्रभृतिभिः ३६ ३७ अभ्यान्ते संवरणं सने संवरणमेव ३८ पलायत अडभाव आर्षः ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४

म ४

अशीर्यततनोराष्ट्रं क्षयेर्नानाविधैस्तदा ह्युत्प्रभृतिभ्यामनादृष्टाया विभिन्ना समाहितं ३६ अभ्यान्ते भारतं चैव सपत्नानां
वल्गानि च चालयन् सुधां च मोवलेन चतुरंगिणा ३७ अभ्यान्ते च पांचाल्यो विजित्य तरसा मही अक्षौहिणीभिर्द
शभिः स सने समरे जयत् ३८ ततः स दारः सामातः स पुत्रः स सुदुज्जनः राजा संवरणस्तस्मात्पलायत तदा भयात् ३९
सिंधोर्नदस्य महतो निकुंजे न्यवसन्नदा नदी विषयं यते पर्वतस्य समीपतः तत्रावसन् बहुकालात् भारतं दुर्गमाश्रिताः
तेषां निवसतां तत्र सहस्रं परिवत्सरान् ४० अपाभगच्छन् रता वसिष्ठे भगवान् ऋषिः तमागतं प्रपत्ते न प्रसुप्तम्यामि
वा घव ४१ अर्घ्यमभ्याहरंस्तस्मै ते सर्वे भारतास्तदा निवेद्य सर्वमप्ये सत्कारेण सुवर्चसः ४२ तमासने चोपविष्टं
जावब्रे स्वयं तदा पुरोहितो भवानास्तराज्याय प्रपत्ते महि ४३ ॥

आ.
१४५

ओमित्यंगीकोरविषाणवत्गिरिभृंगवत्प्रेष्टभूतं ४५ बलिभृतःकरदान ४६ ४७ सौरीसूर्यकन्या ४८ ४९ ५० अभिषेकसवाविश्विदितिसंज्ञांतरं

ओमित्येवंवसिष्ठेपिभारतान्प्रत्यपद्यत अपामषिंचत्साम्नाजेसर्वज्ञत्रस्यपौरवं विषाणमृतंसर्वस्यांयुषिष्यामिति नःश्रुते
४५ भारताध्वपितं पूर्वसोधतिष्ठसुरोत्तमं पुनर्वलिभृतश्चैवचक्रे सर्वमहीहितः ४६ ततः सपृथिवीप्राणपुनरीजेमहाबलः
आजमीढोमहायज्ञैर्वहुभिर्भूरिदक्षिणैः ४७ ततः संवरणात्सौरीतपतीसुषुवेकुरुं एतन्नेतेप्रजाःसर्वधर्मज्ञइतिवद्विरे ४८
नस्पताम्नाभिविराजतेपृथिव्यांकुरुजंगलं कुरुक्षेत्रंसतपसापुराणंचक्रेमहातपाः ४९ अश्ववेतमभिषेकं तं तप्यचैत्ररथं
मुनिं जनमेजयंचविराजतेपुत्रांश्चास्यानुसुक्रमः पंचैतान्वाहिनीपुत्रान्व्यजायतमनसिनी ५० अविक्षितःपरिक्षिप्तुशव
लाश्वस्तवीर्यवान् आदिराजोविराजश्चशात्मलिङ्गमहाबलः उच्चैःश्रवाभंगकरोजितारिश्वाष्टमःस्मृतः ५१ सतेषा
मन्ववापेतुरव्यातालेकर्मजैर्गुरोः जनमेजयादयःसप्ततथैवान्येमहारथाः ५२ परीक्षितोऽभवन्पुत्राःसर्वधर्मार्थकोविदाः कर्तु
सेनोग्रसेनौतुचित्रसेनश्चवीर्यवान् ५३ इंद्रसेनःसुषेणश्चभीमसेनश्चनामतः जनमेजयस्यतनयाभुविराजतामहाबलाः ५४
धृतराष्ट्रःप्रथमजःपांडुर्वाल्मीकीकएवच निषधश्चमहातेजास्तथाजांबूनदौवली ५५ ॥

५१ ५२ ५३ ५४ ५५

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१४५

५६ ५७ सुतानांकुंडिकादीनांमधोसुतानादुरितिपाठेनुसतानेभ्यो नवीक्ष्यमाणानप्रथितानादुरितिवाख्येयं ५८ ५९ अध्यायः श्रुतइति ४ ॥

कुंडोदरः पदातिश्च वसतिश्चाष्टमः स्मृतः सर्वधर्मार्थकुशलाः सर्वभूतहिते रताः ५६ धृतराष्ट्रो यराज्ञासीत् तस्य पुत्रो यकुंडिकः
हस्तीवितर्कः क्रायश्च कुंडितश्चापि पंचमः ५७ हविः प्रवास्तेयं द्रुमः सुमनुश्चापराजितः धार्तराष्ट्रसुतानां तु त्रीने तान्प्रथिताभु
वि ५८ प्रतीये धर्मनेत्रं च सुनेत्रं च पिभारत प्रतीयः प्रथितस्तेषां वभूवा प्रतिमो भुवि ५९ प्रतीयस्य त्रयः पुत्रा जज्ञिरे भरतर्षभ देवा
पिः शांतनुश्चैव वाह्लीकश्च महारथः ६० देवापिश्च प्रवव्राजतेषां धर्महिते सया शांतनुश्च महीले मेवाह्लीकश्च महारथः ६१ भरत
स्याच्च ये जाताः सत्त्वतो नराधिपाः देवर्षिकल्पान्पतेव हवो राजसत्तमाः ६२ सवेविधाश्चाप्यपरे देवकल्पान् महारथाः जाता मनोरथ
वाये सेलवेश विवर्द्धनाः ६३ इत्यादिपर्वणि पुरुवंशानुकीर्तनं जनमेजय उ च श्रुतस्त्वत्तो मया ब्रह्मन् सर्वेषां संभवो महान् उदार
श्चापिवंशे स्मिन्नाजानो मे परिश्रुताः १ किंतु लक्ष्मणसंयुक्तं प्रियारब्धानेन मामति प्रीणाम्यतो मवान्भूयो विस्तरेण ब्रवीतु मे २ सता
मेव कथां दिश्यामा प्रजापतिनो मनोः तेषामाजननं पुराणं कस्य न प्रीतिमावहेत् ३ सद्धर्मगुरामाहस्मि रभिवर्द्धितमुत्तमं विष्टभ
लोकां स्त्रीनेषां यशः स्फीतमवस्थिते ४ ॥

श्रीरामो जयति ॥ ॥ ४ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

सप्तमस्त १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

प्राचिन्वानवत्त्वशमकीमुपयेमेयाद्वीतस्यामस्यजसेसंयातिः १३ संयातिः खलुष्टदतोदुहितरंवरंगीनामेतस्यामस्यजसेअहंयातिः
 १४ अहंयातिः खलुक्तवीर्यदुहितरमुपयेमेभानुमतीनामतस्यामस्यजसेसर्वभौमः १५ सर्वभौमः खलुजित्वाजहारकैकेयीसुनेदां
 नामतामुपयेमेतस्यामस्यजसेजयत्सेनोनाम १६ जयत्सेनः खलुवैदर्भीमुपयेमेसुप्रवानामतस्यामस्यजसेअवाचीनः १७ अवाची
 नोषिवैदर्भीमपरमेवोपमेयेमयीदांनाम तस्यामस्यजसेअरिहः १८ अरिहः खल्व्वांगीमुपयेमेतस्यामस्यजसेमहाभौमः १९ महाभौमः
 खलुप्रासेनजितीमुपयेमेसुयज्ञांनाम तस्यामस्यजसेअयुतनापीयः पुरुषा धानामसुतमानयत् तेनास्यायुतनापित्वे २० अयुतनापीख
 लुष्टुप्रवसोदुहितरमुपयेमेकामांनाम तस्यामस्यजसेअक्रोधनः २१ खलुकाळिङ्गीकरभांनामोपयेमेतस्यामस्यजसेदेवातिथिः २२
 देवातिथिः खलुवैदेहीमुपयेमेमयीदांनामतस्यामस्यजसेरिहोनाम २३ अरिहः खल्व्वांगीमुपयेमेसुदेवानांमतस्यापुत्रमजीजनदधं
 २४

श्रीरामोजयति ॥ ॥ ॥ ॥ २४ २४ ॥ २४ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

आ.
१८७

आहुः खलुतहकदुहिमरमुपयेमेज्जालानामतसोपुत्रंमतिनारंनोत्पाद्यामास १५ मतिनारः खलुसरस्वत्यागुणसमन्वितं द्वादशवार्षिकं सत्रमाहरत्
समाप्रेचसत्रेसरस्वत्यभिगम्यतेभर्तारंवरयामासतसोपुत्रमजीजनत्तंसुनाम १६ अत्रानुवंशश्लोकोभवतितंसुरस्वतीपुत्रंमतिनाराजीजत्तइलितेजनेया
मासकालिंम्पा तंसुरात्मजं १७ इलिनस्करयंतर्थादुष्यंताद्यानंचपुत्रानजीजनत् १८ दुष्यंतः खलुविश्वामित्रदुहितरंशकुंतलानामोपयेमे तस्या
मस्यजसेभरतः १८ अत्रानुवंशश्लोकोभवतः भरत्रामातापितुः पुत्रोयेनजातः सखसः भरस्वपुत्रंदुष्यंतमावसेस्याऽशकुंतला ३० रेतोधाः पुत्रउन्नय
तिनारदेवयमक्षयात्तत्वेचासधातागर्भस्यसमाहशकुंतला ३१ ततोसभरतत्वंभरतः खलुकाशेयामुपयेमेसार्वसेनीसुनंदांनमतस्यामस्यजसेभुम
न्मः ३१ भुमन्सुः खलुदाशाहीमुपयेमेविजयानामतस्यामस्यजसेसुहोत्रः ३३ सुहोत्रः खल्विह्वाकुकन्यामुपयेमेसुवर्गांनमतस्यामस्यजसेह
लीयर्द्धहास्तिनपुरंस्यापयामास एतदस्यहास्तिनपुरत्वं ३४ हलीखलुत्रैगतीमुपयेमेपशोधरांनमतस्यामस्यजसेविकुंटनोनाम ३५ वि
कुंटनः खलुदाशाहीमुपयेमेसुदेवांनमतस्यामस्यजसेअजमठिनाम ३६ अजमीठसचतुर्विंशतिपुत्रशतंवभूवकैकेय्यां गंधार्थविशालाया
महायांचेतिष्टपवृथग्वंशधरान्यतयः तत्रवंशकरः संवरणः ३७ संवरणः खलुवैवस्वतीतपतीनामोपयेमेतस्यामस्यजसेकुरुः ३८
कुरुः खलुशोर्दहीमुपयेमेसुभांर्गांनमतस्यामस्यजसेविदूरः ३९ विदूरस्तमाधवीमुपयेमे संप्रियांनमतस्यामस्यजसेअनश्वानाम ४०
अनश्वारखलुमागधीमुपयेमेअमृतानामतस्यामस्यजसेपरीक्षित ४१ परीक्षितखलुवाहुदामुपयेमेसुयशोनाम तस्यामस्यजसेभीमसेनः
४२ भीमसेनः खलुकैकेयामुपयेमेकुमारींनमतस्यामस्यजसेप्रतिश्रवानाम ४३ प्रतिश्रवसः प्रतीयः प्रती ॥ ॥ ॥

राम०
१८७

यः खलु शैव्यामुपयेमे सुनेदोनामतस्योपुत्रानुसादयामास देवापि शांतनुं वाह्मिकं चेति ४४ देवापिः खलु बालसवारणे विवेश शांतनुस्तमहीपा
 लोवमूव ४५ अत्रानुवंशश्लोको भवति। यं यं करभासु शतिजीरं ससुखमश्रुते पुनर्युवाच भवति तस्मात्तं शांतनुं विदुः इति तदस्य शांतनु
 त्वं ४६ शांतनुः खलु गंगाभागीरथीमुपयेमे तस्यामसज्जे देवव्रतनाम यमाहुर्भीष्ममिति ४७ भीष्मः खलु पितुः प्रियचिकीर्षया सत्यवती
 मातरमुदावाहयत यमाहुर्गंधिकातीति ४८ तस्यां पूर्वं कानीनो गर्भः पराशराद्वैपायनो भवत् तस्यामेव शांतनोरन्यौ द्वौ पुत्रौ बभूवतुः ४९
 विचित्रवीर्यश्चित्रांगदश्च तयोरप्राप्तौ वनस्य विचित्रांगदो गंधर्वराहुतः विचित्रवीर्यस्तु राजासीत् ५० विचित्रवीर्यः खलु कोशल्यात्मजे वि
 कावातिके काशिराजदुहितरावुपयेमे ५१ विचित्रवीर्यस्तनयस्य विदेहत्वे प्राप्ते ततः सत्यवत्यचिंतयत् मादौः षं तोवंश उच्छेदं व्रजेदिति
 ५२ साद्वैपायनमपि मनसा चिंतयामास सतस्यः पुरतः स्थितः किं करवाणीति ५३ सातमुवाच भ्राता तवानप्यस्य स्वयं तोविचित्रवीर्यः सा
 ध्वपयेतस्योत्पादयेति ५४ सतये सुक्तात्रीमुत्रानुसादयामास धृतराष्ट्रं पांडुविदुरं चेति ५५ तत्र धृतराष्ट्रस्य पुत्रशतं बभूव गंधार्थी च
 दानोद्वैपायनसतेषां धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां चत्वारः प्रधाना बभूवुः दुर्योधनो दुःशासनो विकर्णश्चित्रसेनश्चेति पांडोस्तदेभ्यो बभूवतुः कुंती
 एषानाममाद्रीचे सुभेत्त्रीरत्ने अथापांडुर्मृगयां चरन्नेषु न गतमपि मय्यप्यनृणा वर्तमानं तथैवाहृतमना सीदित कामरसमत्पंचवारो ना
 जघान ५६ सवारा विद्ध उवाच पांडुचरता धर्ममिमेन तया भिजेन कामरसस्याहमनवाप्त कामरसो निहतस्तस्मात्त्वमप्येतामवस्थामासाघान
 वाप्त कामरसः पंचलमास सिद्धिं प्रमेवेति स विवर्णीरूपस्तथा पांडुः शापं परिहरमातो नोपासयत्त भार्या वाक्यं वोवाच ५७ स्वचायत्यादिदं प्राप

श्रीः
१८८

५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२

वानहं ऋणोमिचनानयत्यस्यलोकाः संतीति सानेमदर्थेपुत्रानुत्पादयेतिकुंतीसुवाचसातयोक्तापुत्रानुत्पादयामास धर्माकषिष्टि
रंमारुतास्त्रीमसेनंशक्रादुर्जुनमिति ५८ तांस्मृष्टः पांडुरु च इयंतेसपत्न्यनयत्यासाध्वस्याअपत्यमुत्पाद्यतामिति एवमस्त्वितिकुंती
तांविधामाद्राः प्रायच्छत् ५९ माद्रामशिवभांनकुलसहदेवावुत्पादितौ ६० मांद्वास्त्वलं कृतोदृष्ट्वापांडुर्भावंचक्रे सतांस्पृष्ट्वेवविदेह
त्वंप्राप्तः ६१ तत्रैनेचिनाग्निस्त्वंमाद्रीसमचारोह उवाचकुंतीयमयोरप्रमत्तायार्पयाभवितव्यमिति ६२ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१८८

६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४

ततस्तेषां ऽवाः कुंत्पासहिताहास्तिनपुरमानीयतापसैर्भीष्मस्यविदुरस्यचनिवेदिताः सर्ववर्णानांचनिवेधांतर्हितास्त्रायसावभूवुः प्रे
क्षमाणानांतेषां ६३ तच्चवाकापुपश्रुतभगवतामंतरिक्षात्पुष्पवृष्टिः पपातदेवंदुदुभयश्चप्ररोदुः ६४ प्रतिगृहीताश्चेषां ऽवाः पि
तुर्निधनमावेदयंस्तसौ धृष्टिहिकंन्यायतश्चकृतवंतस्तत्रतिवसतः षां ऽवान्वाल्पात्प्रभृतिदुर्बोधनोनामर्षयत ६५ पापाचारोराक्षसी
बुद्धिमाश्रितोऽनेकैरुपायैरुद्धर्तुंचववसितोभावित्वाचार्यस्यनशकितास्तेसमुद्धर्तु ६६ ततश्चधृतराष्ट्रेणव्याजेनवारणवतमनुप्रेषि
तागमनमरोचयत् ६७ तत्रापिजतुगृहेदग्धुंसमारब्धानशकिताविदुरमंत्रितेनेति ६८ तस्माच्चहिडिंवमंतराहन्वाएकचक्रांगताः
६९ तस्यामप्येकचक्रायांवकं नामराक्षसं हत्वापांचालनगरमधिगताः ७० तत्रद्रौपदीभार्यामविंदन्स्वविषयंचामिजरासुः ७१
कुशलिनःपुत्रांश्चात्पादयामासुःप्रतिविभंयुधिष्ठिरः सुतसोमंवकोदरः श्रुतकीर्त्तिमर्जुनःशतानीकंनकुलः श्रुतकर्माणांसहदेवइति
७२ युधिष्ठिरस्तुगोवासनस्यशैवस्यदेविकां नामकन्यांस्वयंवराह्णेभे तस्यांपुत्रंजनयामासयौधेयं नाम ७३ भीमसेनोपिकाणंवल्लभ
रां नामोपयेमेवीर्यशुल्कांतस्यांपुत्रं सर्वगं नामोत्पादयामास ७४ ॥ ॥

आः
१८६

अर्जुनः खलु वारवतीं गत्वा भगिनीं वासुदेवस्य सुभद्रां भद्रभाषिणीं भार्यामुदावहत् स्वविषयं चाभ्याजगाम कुशली तस्यां पुत्रमभिमतं नामाती वरु
रासं पन्नं दयितं वासुदेवस्य जनयत् ७५ नकुलस्तत्रैवां कोरुणमतीनामभार्यामुदावहत् तस्यां पुत्रं निरमित्रं नामा जनयत् ७६ सहदेवोपि
माद्रीमेव स्वयं वरे विजयो नामो यये मेमद्राजस्य कतिमतो दुहितरं तस्यां पुत्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ७७ भीमसेनस्तु पूर्वमेव हिडिंवा योराक्षसं
घटोत्कचं पुत्रमुपादयामास ७८ इत्येतस्कादशपांडवानां पुत्रास्तेषां वंशकरो भिमन्तः ७९ सविराट्स्य दुहितरमुपये मे उत्तरं नाम त
स्यामस्य परासुर्गर्भो भवत्तमुत्संगेन प्रतिजग्राह पृथाति योगात् पुरुषोत्तमस्य वासुदेवस्य षाण्मासिकं गर्भमहमेनं जीवयिष्यामीति ८०
स भगवता वासुदेवेना संजातवत्सवीर्यपराक्रमो कालजातो रूद्राग्निना दग्धस्तेजसा स्तेन संजीवितः जीवयित्वा चैनमुवाच परिक्षीरो कुले
जानो भवत्वयं परिक्षिन्ना मेति ८१ परिक्षितवत्सु माद्रवंती नामोपये मे तन्मातरं तस्यां भवान्जनमेजयः ८२ भवतो वपुष्टमायां द्यौपुत्रो ज
ज्ञाते शतानीकः शंकुकर्णश्च शतानीकस्य वै देह्यां पुत्र उत्पन्नो श्वमेधदत्त इति ८३ एष पूरोर्वशः पांडवानां च कीर्त्ति तो धन्यः पुराणः
परमं वित्रः सततं श्रोतव्यो ब्राह्मणो निर्दिष्टवर्त्ति न तं शत्रियैः स्वधर्मनिरतैः प्रजापालनतत्परेः वैशेषैरपि च श्रोतव्यो धिगमश्चातपाश्च
द्वैरपि त्रिवर्णेषु प्रभुभिः प्रदधानैरिति ८४ इति हासमिह पुराणमशेषतः श्रावयिष्यंति ये नराः श्रोष्यंति वा नित्यं तात्मानो विमत्सरा मेत्रा
वेदपरास्तेऽपि स्वर्गं जितः पुराणलोका भवंति सततं देवब्राह्मणाननुष्णानामान्यः संपन्नश्च ८५ ॥ ॥ ॥

राम०
१८६

८६ ८७ अध्यायः। भीष्मोत्पत्तिवक्तुं तस्मिन् शतवोरुत्पत्तिमाह इत्याकुवंशेति १ २ ३ ४ ५ अपधातः शतः ६

परं हीदं भारतं भगवता व्यासेन प्रोक्तं पावनं ये ब्राह्मणादयो वराः। आध्वाना अमत्सरा मैत्रावेदसंपन्नाः श्रोष्यंति तेऽपि स्वर्गज्ञितः
सुहृत्तिनोऽशोच्याः कृताकृते भवंति ८६ भवति चात्र श्लोकः इदं हि वैदेः समितं यवित्रमपि चोत्तमं धनं यशस्य मायुष्यं श्रो
तव्यं नित्यतात्मभिः ८७ इत्यादि पूर्वणि पुरुवंशानुकीर्तनं वैशंपायन उ च इत्याकुवंशप्रभवो राजासीत् पृथिवीपतिः म
हाभिष इति ख्यातः सत्यवाक्यस्य विक्रमः १ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च तोषयामास देवं शंस्वर्गं लेभे ततः प्रभुः २
ततः कदाचिद्ब्रह्मणोपासां च क्रिरेसुतः तत्र राजर्षयो ह्यसन् च राजा महाभिषः ३ अपगंगा सरिष्ट्रेण समुपायायिता
महं तस्यावासः समुद्रतमारे तेन शशिप्रभं ४ ततो भवन्त्युरगणाः सहस्रावाङ्मुरवास्तदा महाभिषस्तु राजर्षिरशंको दृष्टवा
नदी ५ सोऽपधातो भगवता ब्रह्मणोऽनुमहाभिषः उक्तश्च जातो मर्त्येषु पुनर्लोकानवाप्सि ६ ॥ ७ ॥

आः
१६०

७ च विधुस्तवपुषः दिवः च्युतत्वात् ६ ११ अतमिसृताः अतिक्रान्तवन्तः वक्ष्यमाणो न तदेव हरणो १२ सज्जतादय १३ १४ १५ १६ १७

सचिंतयित्वा नृपतिर्नृपानामोत्तमो धनान् प्रतीयंरोचयामास पितरं भरितेजसं ७ महामिषं तु तं दृष्ट्वा नदीधैर्या च्युतं नृपं तमेव मे
न साधायं तु यावत् नृपतिरिदं च सा तु विधुस्तवपुषः कश्मलाभिहता नृप दृष्ट्वा पृथिवीं गच्छती वसुनेष्टान् दिवौकसः ६ तथारू
पांश्चतान् दृष्ट्वा पृथग् सारितो वरा किमिदं नृपस्यः स्थकश्चिक्षेपं दिवौकसो १० ताम् चूर्वसवो देवाः शप्ताः स्मैर्विमहानदि अ
लेपराधे संरंभादसिद्धेन महात्मना ११ विमूढा हि वयं सर्वे प्रच्छन्नमपि सत्तमं संध्यावसिष्ठमासीनं तमस्पमिसृताः पुरः ते
न कोयादयं शप्ता योनौ संभवतेति ह १२ न तच्छकं निवर्तयितुं यदुक्तं ब्रह्मवादिना त्वमस्मान्मानुषीभूत्वा सज्ज पुत्रान् वसुन्धुवि
१३ नमा तुषीणां जठरं प्रविशेत्तव यं शुभे इत्युक्ता ते श्ववसुभिस्तथेत्तुक्ता ब्रवीदिति १४ गंगो च मर्त्येषु पुरुषेभ्यः को वः कर्ता
भविष्यति १५ वसव ऊचुः प्रतीयस्य सुतो राजा शांतनुर्लोकविश्रुतः भविता मानुषलोके स नः कर्ता भविष्यति १६ गंगो
च ममाप्येवं मर्त्यदेवा यथा मां वदतान्वाः प्रियं तस्य करिष्यामि शुष्मा कंचैतदीक्षितं १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१६०

नचिरकालंशीघ्रंनःअस्माकं १८ १९ तुरीयांश्चअष्टमांसंएवमष्टभिरष्टमांशैरेकौघौर्भवितायोमुख्योऽपराधी २० २१ २२ अध्यायःततः ६

वसव ऊचुः ज्ञातानकुमारान्स्नानमुप्रक्षेपुंवैत्वमहसि यथानचिरकालंनोतिष्ठतिः स्यान्निलोकगे १८ जंगोवाच एवमेतत्क
 रिष्णामिपुत्रस्तस्यविधीयतां नास्यमोघःसंगमः स्यात्पुत्रहेतोर्मयासह १९ वसव ऊचुः तुरीयांश्चप्रदास्यामोवीर्यस्यैकैकशोवयं तेनवी
 र्येणपुत्रस्तेभवितातवेचेसितः २० नसंपत्स्यतिमर्त्येषुपुनस्तस्यतुसेततिः तस्मादपुत्रपुत्रस्तेभविष्यतिसवीर्यवान् २१ एवंतेसम
 यं हत्वागंगायांवसवःसह जग्मुःसंरुष्टमनसोयथासंकल्पमंजसा २२ इत्यादिपर्वणिमहाभिषोपाख्याने वैशंपायन उ च ततःप्रती
 योरजासीत्सर्वभूतहितःसदानिषसादसमावर्द्धीर्गंगाद्वारगतोजयन् १ तस्यरूपगुणोपेतागंगास्त्रीरुपधारिणी उत्तीर्यसलिलान्न
 स्माह्लोभनीयतमाकृतिः २ अधीयानस्यराजर्षीर्दिव्यरूपासनस्विनी दक्षिणांशालसंकाशमूरुंभेजे शुभानना ३ प्रतीयस्तमही
 पालस्तामुवाचयशस्विनी करेमिकितेकल्पाणिप्रियंपत्रेभिकांक्षितं ४ ह्य च त्वामहंकामयेराजन्मजमानांभजस्वमां त्या
 गःकामवमीनांहिल्लीणांसन्निर्विगर्हितः ५ प्रतीयउ च नाहंपरस्त्रियंकामाज्जघ्रेयंवरवर्णिनि नचासवरांकिल्पाणिधर्मीमेतदि
 मेव्रतं ६ ह्य च नाश्रेयसस्मिनागम्यानवक्तव्याचकहिंचित् भजतांभजमांराजनदिव्योकन्यांवरस्त्रियं ७ प्रतीयउ च त्वयानि
 वृत्तमेतन्नुयन्तांचोदयसिप्रियं अन्यथाप्रतिपन्नानांशयेद्धर्मविलसवः ८ प्राप्यदक्षिणामूरुंमेतन्माश्लिष्यावरंगने अपमानांरूपा
 रांचभीरुविद्येतदासतं ९ ॥

दिव्योदिविभवं ७ त्वयाहेतुभूतयानिहृत्त्रेनिरस्ते ८ अश्लिष्यासंगता ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आः
१६१

१३ समयेन नियमेन नमीमांसेतनविचारयेत् १४ १५ शान्तनुशब्दव्युत्पत्तिमाह शान्तस्योपरतस्य वंशस्य संतानो विस्तार इति शान्तनुः तकारलोपेन शान्तनुरिति नाम १८

सव्योरुः कामिनीभोग्यस्वयासचविवर्जितः तस्मादहं नाचरिष्यन्त्वपि कामे वरांगने १० कृपातेभवसुश्रोणिपुत्रार्थेत्वां वरोगोमहं कृपाप
क्षोहिवाभोरुत्वमागम्य समाश्रिता ११ ह्य च स्वमप्यस्तधर्मज्ञसंपुजेयं सुतेन ते तन्दत्तानुभजिष्यामि प्रख्यातं भारतं कुले १२ एषिष्यां पा
र्थिवो ये च ते पापं यं परायणं गुणानहिमया शक्या वक्तुं वर्षशतैरपि १३ कुलस्येव प्रथितास्तत्साधुत्वमयोत्तमं समयेनेह धर्मज्ञाचरेयंच य
द्विजे तत्सर्वमेव पुत्रस्तेन मीमांसेत कर्हिचित् १४ एवं वंशं ती पुत्रैरेव दक्षिष्याम्यहं रतिं पुत्रैः पुणैः प्रियैश्चैव स्वर्गप्राप्तयेति सुतः १५ वैशंपाय
न उ च ते ये तु क्त्वा तु सारो ब्रह्म त्रैवंतरधीयत पुत्रजन्मप्रतीक्षन्वै स राजा तदधारयत् १६ एतस्मिन्नेव काले तु प्रतीयः क्षत्रियर्षभः तपस्तेपे स
तस्यार्थे स भार्यः कुरुनेदम् १७ तयोः समभवत् पुत्रो वृद्धयोः समहभिः शान्तस्य जसे संतानस्तस्मादासीत् शान्तनुः १८ संस्मरेन्वाह यो ह्येका
न्विजितान्सेन कर्मणा पुरापकर्महरे वासी छांतनुः कुरुसत्तमः १९ प्रतीयः शान्तनुं पुत्रं यौवनस्थं ततो न्वशात् पुरा स्त्रीमांसमभागाच्छांतनो
भूतयेतव त्वामाब्रजे घटिरहः सा पुत्रवरवर्णिनी कामयानाभिरुपाघादिव्याह्वी पुत्रकामया २० सा त्वयानानुयोक्तव्या कासिकस्यासि चो ग
ने यच्च कुर्यात्तत्कार्यं सा प्रष्टव्या त्वयानव मन्त्रियोगाद्भजेतीतां भजेया इत्युवाच तं २१ वैशंपायन उ च एवं संदिश्यत न ये प्रतीयः शान्तनुं तदा
स्वेच राजेभिषिचै न व नं राजा विवेश ह २३ स राजा शान्तनुदीमान् देवराज समकृतिः वभ्रवमगयाशीलः सततं वत गोचरः २४ ॥ ॥ ॥

संस्मरन्निति व्यवहितमपि ज्ञानवलेन जानातीत्यर्थः १६ २० २१ २२ नानुयोक्तव्या न प्रष्टव्या २३ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

१६१

३१ अध्यायः अनिदिता गंगा १ राज्ञः शंतनोः २ च भाग्योपनतकामस्य शुभाद्येन प्राप्तमिलितस्य ६ हावः शृंगारजोभावः लासं सुकुमारं १० ११ १२ ॥

समुगान्महिषांश्चैव विनिघ्नन् राज्ञः गंगामनुचचारैकः सिद्धचारणसेवितां १५ सकदाचिन्महाराजदर्शपरमोत्थितं जाड्वल्गुमातां
वपुर्षासाक्षाच्छ्रियमिवापरां १६ सर्वानवघांसुदतीदिवाभरणमृषितां सुक्ष्मोवरधरमेकां पद्मोदरसमप्रभां १७ तां दृष्ट्वा हृष्टो माभूद्विस्मितो
रूपसंपदा पिवन्निवचनेत्राभ्यां नाट्यतनराधिपः १८ सा च दृष्ट्वैव राजानं विचरन्ते महाकृतिं स्नेहादागतसौहार्दीनां नट्यत विलासिनी १९
तामुवाच ततो राजा सां त्वय नृक्षर्यया गिरा देवी वादानवीवा त्वं गंधर्वी यदि वा सराः ३० यक्षी वा पन्नगी वा पिमानुषी वा सुमध्यमे या चेत्तां सुर
गर्भी मे भार्या मे भवशोभने ३१ इत्यादिपर्वणि वैशंपायन उ च एतच्छ्रुत्वा वचो राज्ञः सस्मिते मधुवल्गु च वसन्तो समयं स्रज्वायाभ्यां गच्छ
दनिदिता १ उवाच चैव राज्ञः सा ह्लादयंती ममो गिरा भविष्यामि महीपालमहिषी ते वसानुगा २ यत्तु कुर्यामहं राजं शुभं वा यदि वा शुभं नतदा
रयितव्यास्मि न वक्तव्या तया प्रियः ३ एवं हि वर्तमाने हेत्वयि वत्सामि पार्थिव वारिता विप्रियं चोक्ता तज्जेयं त्वामसंशयं ४ तथेति राजा सा तत्कालात्
दाभरतसत्तम प्रहर्षमनुलं लेभे प्राप्य तं पार्थिवोत्तमं ५ आसाद्य शान्तनुस्त्रां च बुभुजे कामतो वशी न प्रष्टव्येति मन्वानो न सतां किंचिदूचिवान् ६
सतस्याः शीलवत्तेन रूपौदार्यगुरो न च उपचारेण चरहस्तोषजगतीपतिः ७ दिव्यरूपा हि सा देवी गंगा त्रिपयगामिनी मानुषं विग्रहं कृत्वा
श्रीमन्तेवरवर्णिनी च भाग्योपनतकामस्य भार्या चोपनता भवत् शान्तनो नृपसिंहस्य देवराजसमकृतेः ८ संभोगस्नेहचानुर्पेर्हवत् लासमनो
हरेः राजानं रमयामास यथारेमेतथैव सः १० सराजारति सक्तत्वादुत्तमस्त्रिगुरोर्हृजः संवत्सरान् तन्मासान् बुधेन बहूनां तान् ११ ॥ ॥ ॥

आ.
१६२

पाठांतरे अमराणामपिवर्णिनः चित्रकरण १२ श्रीणामिमानुषदेहवियोजने श्रीणामित्वा देवतारूपं स्त्रोतसि प्रवाहे १३ १५ त्वेवया १६ १६ धात्रीगर्भधारिणी २०
तज्जननीहेतोः ब्रह्मसभायां मणितवामित्वा पात २१ संश्रुतोऽङ्गीकृतः २२ आपदस्य वसिष्ठस्य २३ एष पुत्रमेवया अष्टानो वसूनां सन्निधौ कृतस्त्वर्धे संप्रार्थितः किं भूतः

रममाणस्तया सार्द्धं पथा कामेनो श्वरः अष्टावज्जनयसुत्रोत्सृज्य मरसे निमान् १२ जातं जातं च सापुत्रं क्षिपेत्तं मसि भारत श्रीणाम्यहं त्वामित्युक्ता
गंगा स्त्रोतस्य मज्जयन् १३ तस्य तन्न प्रियं रात्रः शान्तनोरभवत्तदा न च तं किंच नो वाचसा गान्दीतो महीपतिः १४ अप्येतामष्टमे पुत्रे जाते प्रहसतीमि
व उवाच राजा दुःस्वार्तः परिसन्तुत्रमात्मनः १५ मावधीः कस्य कासीति किं हि नसि सुतानिति पुत्रद्विसुमहस्यापं संप्राप्ते सुगर्हितं १६ स्त्र च
पुत्रकामनते हस्मिन् पुत्रं पुत्रवतां वरं जीरीत्कममना सोयं यथासमयः कृतः १७ अहं गंगाजङ्घु सुतामहर्षिगिरासेविता देवकार्यार्थसिद्धयर्थं यु
षिताहं त्वया सह १८ इमे स्त्रौ वसवो देवामहाभागामहौजसः वसिष्ठशापदोषेण मातुषत्वमुपागताः १९ तेषां जनयितानां न स्वदृते भुवि विद्यते
मदिधामानुषीधात्रीलोके नास्तीह काचन २० तस्मान्न जन्मनीहेतोर्मनुषत्वमुपागता जनयित्वा वसूनां स्त्रौ जिता लोकास्त्वपाक्षयाः २१
देवानां समयत्वे वसूनां संश्रुतो मया जातं जातं मोक्षयिष्ये जन्मतो मानुषादिति २२ तन्ने शायादिति मुक्ता आपवस्य महात्मनः स्वस्तिते स्तुग
मिष्यामि पुत्रं पादिसहाव्रतं २३ एष पर्यायवासो मे वसूनां सन्निधौ कृतः मय्यसूते विजानीहि गंगादत्तमि मे सूनं २४ इत्यादि पर्वणि भीष्मो
त्पत्तिः शान्तनुवाच आपवो नाम को नैष वसूनां किंच दुःकृतं यस्यामि शायात्ते सर्वे मानुषी योतिमागताः १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टमोऽंशप्रदानात्तेषां वासः स्थानं सर्वेषां मणौ घटितो यं मया त्वर्धे संप्रार्थितं शतार्थः २४ आदिपर्वणि भीष्मोत्पत्तिः शान्तनु १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शम०
१६२

७ गंगप्रजातानंदिनीजनितवती ८ १४ घवेघुसंज्ञायवसवेकालधिःपुच्छे १५ वसुनंदिनीवसोःप्रिया १६ ११ ॥

अनेनचकुमारेणानयादत्तेनकिंकृतं यस्यचैवकृतेनापमानुषेषुनिवत्सति १ ईशवैसर्वलोकसवसस्तेचवैकयं मानुषेषूपदपद्यंततन्ममाचक्षु
जाह्नुवि ३ वैशंपायनउ च सवमुक्तातदागंगाराज्ञानमिदमब्रवीत् भर्तारंजाह्नुवीदेवीशान्तनुपुरुषर्षभं ४ गंगो च यंलेभेवरुणःपुत्रं
पुराभारतसत्तम वसिष्ठनामासमुनिःख्यातआयवस्तुतः ५ तस्मात्प्रमपदंपुरापंमगं पक्षिसमन्वितं मेरोःपार्श्वेनगेंद्रस्यसर्वत्रिकुसुमावृतं ६
सवारुणिसप्तयस्तेपेतस्मिन्नभारतसत्तम वनेपुरापकृताश्वःस्वादुमूलफलोदके ७ दक्षस्यदुहितापातुसुरभीतमिश्रित्ता गंगप्रजातानुसादेवी
कश्यपाभरतर्षभ ८ अतुग्रहार्पणगतःसर्वकामदुहंवरा तालेभेगांतुधर्मात्माहोमधेनुंसवारुणिः ९ सातस्मिंस्तापसारणेवसंतीमुनिसेवि
ते चचारपुरापरमेचगोरेपेतभयातदा १० अथतद्धनमाज्ञगुःकदाचिन्नरतर्षभ पृथ्वाद्यावसवःसर्वदेवादेवर्षिसेवितं ११ तेसदावनेन
च्यचरंतसमेततः रेमिरमणीयेषुपर्वतेषुवनेषुच १२ तत्रैकस्यापभार्यातुवसोर्वीसवविक्रम संचरंतीवनेतस्मिन्नांरदर्शिसुमधमा १३ नंदि
नीनामराजेंद्रसर्वकामधुगुत्तमा साविस्मयसमाविष्टाशीलद्रविणसंपदा १४ घवेवैदर्शयामासतांगंगोत्तमभेक्षणा आपीनाचसुदौघ्री
चसुवालधिसुराशुभा उपपन्नोगुणैःसर्वैःशीलेनानुत्तमेनच १५ एवंगुणसमायुक्तावसेववसुनंदिनी दर्शयामासराजेंद्रपुरापोरवनेदन
१६ घोस्तदातांतुदस्तेवगंगोजेंद्रविक्रमः उवाचराजेंद्रादेवीतस्यारूपगुणान्वदन १७ एषागौरुत्तमादेवीवारुणोरसितेक्षणा अपेक्षस्य
वराणेहेयसेदंवनमुत्तमं १८ अस्याःक्षीरंपिवेन्मर्त्यःस्वादुयोवैसुमधमे दशवर्षसहस्राणिसजीवेस्त्विहयौवनः १९ ॥ ॥ ॥

आ.
१६३

१६ प्रयातः वसिष्ठशापरूपो भगुः पतनं वानतर्कितः शगांधत्वात् १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८

एतच्छ्रुत्वा तस्मादेवी न पोन्नमसुमध्यामा तमुवाचानवधांगीमन्त्रीरं दीप्रतेजसं १० अस्मिमेमानुषे लोके नरदेवात्मजा सखी नाम्ना जितवती नाम
रूपयौवनशालिनी ११ उशीनरस्य गजर्षेः सत्यसंधस्य भीमतः दुहिता प्रयिता लोके मानुषे रूपसंपदा १२ तस्या हेतोर्महाभाग सवत्सां गंगामेभि
तां आनयस्वामरश्मिस्तुरितं पुराय वर्द्धन १३ यावदस्याः ययः पीत्वा सा सखी मम मानद मानुषेषु भवते काजरो गविवर्जिता ॥ १४ एतन्म
ममहाभाग कर्तुमर्हस्य निदिष्टं प्रियं प्रियतरं ह्यस्मान्नास्मिन्त्यक्तये च न १५ एतच्छ्रुत्वा वचनं तस्या देव्याः प्रियचिकीर्षया पृथ्वा धैर्भ्रातृभिः
सा र्वघोस्तदा तोजहार गंगं १६ तया कमलपत्राक्ष्या निमुक्तो घोस्तदा नृप अशेषस्तस्य तपस्वी ब्रं न शशाकतिरेक्षितुं दूता गौः सातदाते
न प्रयातस्तनतर्कितः १७ अथाश्रमे परंप्राप्तः फलान्मादय वासुणिः न चापश्यत्संगां तत्र सवत्सां काननोत्तमे १८ ततः समगया मास
वने तस्मिन् पोषन नाध्यागमच्च मृगयं स्तो गंगं मुतिरुदारधीः १९ जाला तथापनीतां तां वसुभिर्दिष्टि दर्शनः ययौ क्रोधवशं स्रग्धः शशाय च
वसंस्तदा २० यस्मान्मेव सवोजनुर्गवैदो ग्भीसुवालधिं तस्मा र्वजनिष्यंति मानुषेषु न संशयः २१ एवं शशाय भगवान् वसंस्तान् भरतर्षभ
वशं क्रोधसंप्राप्तः आपवो मुतिसत्तमः २२ शस्त्रा च तान् महाभाग स्तपयेव मनोदधे एवं शशप्रवात्रा जन्वस्त स्तीतपो धनः महा
प्रभावो ब्रह्मर्षिर्दिवान् क्रोधसमन्वितः २३ अथाश्रम परंप्राप्ता ले वैभूयो महात्मनः शसाः स्मदतिजातं त्रिषिंतमुचपचक्रतुः २४

राम
१६३

३८ न प्रजापति आत्मनः प्रजे शान्त करिष्यति षण्णिका जंतोयं ३९ तत्र हेतुः पितुः रिति ४० ४१ अध्यायः सराज्ञा १ २ ॥

प्रसादयंतस्तमः पितृवसवः पार्थिवर्षम लेभिरेन च तस्मात्ते प्रसादम्विद्यतमात्र आपवात्पुरुषव्याघ्रसर्वधर्मविशारदात् ३६ उवाच च स धर्मात्मा शम्भो
ययं धरादयः अनुसंवत्सरे शायमोक्षमवाप्तय ३७ अयं तु यत्कृते ययं मया शम्भोः सवत्सति द्यौस्तदा मानुषे लोके दीर्घकालं स्वकर्मणा ३८ नादृतं त
च्चिकीर्षामि क्रुद्धो युष्मान् ददुवं न प्रजापतिचाप्येष मानुषेषु महामनाः ३९ भविष्यति च धर्मात्मा सर्वशास्त्रविशारदः पितुः प्रियहितेषु क्तः स्त्रीभोगाच्च
र्जयिष्यति ४० एवमुक्त्वा वसुन्सर्वान् जगाम महानृषिः ततो मामुपजग्मुस्ते समेता वसवस्तदा ४१ अथाचेतचमोरजन्वरंतच्च मया कृतं जाता
जाता अक्षिपास्मान् स्वयंगंगे त्वमंभसि ४२ एवं तेषां महं सम्पदं शम्भो नो राजसत्तम मोक्षार्थं मानुषां लोकानां काव्यावत्कृतवत्सहं ४३ अयं शा
पाद्वेषस्तस्य एक एव नृपोत्तम द्यौरजन्मानुषे लोके चिरं वत्सति भारत ४४ वैशंपायन उ च एतदाख्यायसा देवी तत्रैवांतरधीयत आद्यं च
कुमारं तं जगामाप्येष स्मिते ४५ स तु देवव्रतो नाम गंगेय इति चाभवत् कृता माशान्तनोः पुत्रः शान्तनोरधिको गुरोः ४६ शान्तनुश्चापिशो
कर्त्तुं जगाम स्वपुरंततः तस्माहं कीर्त्तयिष्यामि शान्तनोरधिकान् गुरान् ४७ महाभागं च नृपते भरितस्य महात्मनः यस्मै तिहासो कृतिमात्म
हा भारत मुच्यते इमादिपर्वण्यपवै समाप्तं वैशंपायन उ च सराज्ञा शान्तनुदीमान् देवराजर्षिसंस्कृतः धर्मात्मा सर्वलोकेषु सत्यवागिति वि
श्रुतः १ दमोदाने क्षमा बुद्धिर्हीन इति स्तेज उत्तमं नित्यान्यासनमहासत्त्वै शान्तनौ पुरुषर्षभे २

आ-
१६४

१० पुटभेदेनपन्ननंपुटभेदनमित्यमरः ११ दानंवाहिर्वेदिः धर्मः स्वाचारः तपः जयोपवासादियोग आत्मानुसंधानं सतच्चतुष्टयात् १२ १४ ब्रह्मधर्मोत्तरे

एवंसगुरासंयत्रोधर्मार्थकुशलोत्पन्न आसीत्तत्वंशसगोप्रासर्वजनस्पच ३ कंबुग्रीवः पृथुसं सोमत्रवारणाविक्रमः अचिंतः
परिपूरार्थैः सर्वैर्नृपितिलङ्घ्यैः ४ तस्यकीर्तिमतोवृत्तमवेक्ष्यसततंतनः धर्मवपुः कामादप्यचिंतयवस्थिताः ५ एतान्मासन्त
हासन्तशान्तनोपुरुषर्षभै नवास्पसदृशः कश्चिद्वर्तितः पार्थिवोभवत् ६ वर्तितानंहिधर्मेषुसर्वधर्मभृतांवरं तंमहीपामहीपालंराजरा
ज्येष्ठंषेचयन् ७ वीतशोकभयावाधाः सुखस्वप्रविवाधनाः पतिंभारतगोप्तारंसमपघंतभूमिपाः ८ शान्तनुप्रमुखैर्गुप्तेलोकेनृपति
भिस्तदा नियमान्सर्ववर्णानांधर्मोत्तिरमवर्तत ९ ब्रह्मपर्यवरत्क्षत्रंविशः क्षत्रमनुव्रताः ब्रह्महृत्रानुरक्ताश्चपूद्राः पर्यवरन्
विशः १० सहातिनपुरेमेकुराणांपुटभेदने वसन्तागरपर्यतामन्वशासद्वसंधरां ११ सदेवराजसदृशो धर्मतः सतवागजुः दान
धर्मतयोगाध्रियापरमयायुतः १२ अरागद्वेषसंयुक्तः सोमवृत्तिप्रदर्शनः तेजसासूर्यकल्पोभूदायुवेगसमोजवे अंतकप्रतिमः कोपे
क्षमत्वेपिप्रीसमः १३ वधः पयुवराहाणांतपैवमगयक्षिणां शान्तनोपिप्रीपालेनावर्ततयान् १४ ब्रह्मधर्मोत्तरेण्ये शान्त
नुविनयात्मवान् समंशशासभृतातिकामरागविवर्जितः १५ १५ ॥

हिंसाधर्मप्रधानेविनयात्मवान् विनयवान् आत्मवान् जित्तश्च १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

राम०
१६४

१७ वाकसंश्रिताभवत् १८ षोडशादीनां संकलनेषां द्विंशसमावर्षाणि १९ ३० अस्त्रेषु मंत्रमयेषु शस्त्रेषु पार्थिवेषु धनुर्वागागदादिषु विवीकारेषु शस्त्रेषु
वायुजपा ३

देवर्षिपितृशार्पणमारभ्य तदा क्रियाः न चावर्षाकेषां चिन्ता शिनामभवद्वधः १६ अमुखा नामनाथानां तिर्यग्योनिषु वर्ततां स एव राजा
सर्वेषां भूतानां भवतिता १७ तस्मिन् कुरुपतिश्रेष्ठे राजराजेश्वरे सति श्रिता वागभवत्स तं दानधर्माश्रितं मतः १८ स समाः षोडशाष्टौ
च चतस्रोष्टौ तथा पराः इति मन्त्रा प्रवृत्तौ पुत्रवधवन्नगोचरः १९ तयारूपसुखाद्वत्तसुखाश्रितः गंगेयः स्तस्य पुत्रो मन्त्रान्ता देवव्रतो वसुः
२० सर्वास्त्रेषु स निष्ठातः पार्थिवेषु च महाबलो महासत्त्वो महावीर्यो महारथः २१ सकदा चिन्तयन् विधा गंगामनुसरन् तदा
भागीरथीमल्पजलांशाननुद्दृष्ट्वा नृपः २२ तां दृष्ट्वा चिन्तयामास शोतनुः पुरुषर्षभः संदेत किं न्वियं नाघसिद्धिं घाययामासु २३
ततो निमित्तमन्विष्टं नृपसिद्धिं महामनाः कुमारं रूपसंपन्नं वृहते चारुदर्शनं २४ दिव्यमस्त्रं विकुर्वाणं यथा देवपुंदां कृतं तां गंगामावृ
त्तशरीरे स्तीक्ष्णैरवस्थितं २५ तां शरीरे चितो दृष्ट्वा नदीं गंगामनुदंति के अभवद्विस्मिता राजा दृष्ट्वा कर्मातिमानुषं २६ जातमात्रं पुरा दृष्ट्वा
तं पुत्रं शोतनुस्तदा नोपलेभे स्मृतिं धीमानभिज्ञातुं तमात्मजं २७ सततं पितरं दृष्ट्वा मोहयामास मायया समो ह्यतुल्यतः क्षिप्रं तत्रैवोत्तरधीयत
२८ तदद्भुतं ततो दृष्ट्वा तत्र राजा शोतनुः शंकमानः सुतं गंगामव्रवीद्वर्षेतिह २९ दर्शयामास तं गाविभ्रतीरूपमुत्तमं ३० ॥

२९ शरसंधानेन गंगामवाहयति तिरोधानात् अल्पजलां ३१ संदेने प्रसन्नवदति ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ मिज्ञातुं परिचेति ३७ ३८ ३९ ॥ ४० ॥

आः
१६५

३३ अधिजगे अधीतवान् ३४ उशनासुक्रः ३५ अंगिरसः पुत्रो ब्रह्मपतिः ३६ ३७ सोत्मानसः आत्मानं ४० ४४

गृहीत्वा दक्षिणोपाशौ तं कुमारमलंकृतं ३० अलंकृतामाभरणैर्विरजो वरसंयुतां दृष्ट्वा पूर्वमपि सतां नाम्पजानात् सशान्तनुः ३१ गंगोवा
च यं पुत्रमष्टमं राजसंस्वं पुरामण्यविंदयाः सचायं पुरुषवाघ्रसर्वास्त्रविदनुत्तमः ३२ गृहीतो मे महाराजसया संवर्द्धितं सुतं आदाय पुरुष
वाघ्रनयस्वैनं गृहं विभो ३३ वेदानधिज्ञो गंगान्वसिष्ठो देषवीर्यवान् कृतास्त्रः परमेश सो देवराजसतो मुधि ३४ सुराणां संमतो नित्यम
सुराणां च भारत उशना वेदयथास्त्रमयं तदेद सर्वशः ३५ तथैवांगिरसः पुत्रः सुरासुरनमस्कृतः यदेदशास्त्रं तच्चापि कृत्स्नमस्मिन्प्रतिष्ठितं
तव पुत्रे महाबाहौ सांगोपांगं महात्मनि ३६ ऋषिः पौरैरनाधृष्यो जामदग्न्यः प्रतापवान् यदस्त्रं वेदराजस्य तदेतस्मिन्प्रतिष्ठितं ३७ महेश
समिमं राजन्नाजधर्मार्थकोविदं मया दत्तं निजं पुत्रं वीरं वीरगृहं नय ३८ वैशंपायन उ च तथैवं समनुज्ञातः पुत्रमादाय शान्तनुः भ्राजमा
नं यथादित्यमाययौ स्वपुरं प्रति ३९ पौरवस्तु पुं गत्वा पुं दूरपुरे यमां सर्वकामसमृद्धार्थं मेने सोत्मानमात्मना ४० पौरवेषु ततः पुत्रं यौवरा
ज्येभ्यो वचयत् ४ पौरवांश्छांतनोः पुत्रं पितरं च महामयाः राष्ट्रं च रंजयामास हृत्तेन भरतर्षभ ४१ सप्तम्या सह पुत्रेणारममाणो महीपतिः व
र्त्तयामास वर्षाणि चत्वार्यमितविक्रमः ४३ सकदा चिदनेयातो यमुनामभितो नदी महीपतिरनिर्देषमाजिघ्रक्षुं धमुत्तमं ४४ ४४

समः
१६५

दशानां धीवरणां ४५ ४६ तस्मिन् ४७ ५१ अवसेयं विनिश्चिनोयं न वेति ५३ ५४ शरीरजेन कामेना ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

तस्य प्रभवमन्विच्छन् विचचार समेततः सददर्शितदाकन्योदाशानो देवरूपिणी ४५ तामपृच्छत्सदस्यैव कन्यामसितलोचनो कस्यत्वमसिकावा
सिकिंचभीरुचिकीर्षसि ४६ सा ब्रवीदाशकन्यास्मिधर्मीर्षवाहयेतरि पितुर्नियोगान्द्रेतेदाशराजो महात्मनः ४७ रूपमाधुर्यं गंधैस्तोमेषु
क्तो देवरूपिणी समीक्ष्य राजा दाशेयी कामयामास शंतनुः ४८ स गत्वा पितरं तस्यावरयामास तं तदा पर्यपृच्छ तत्तस्याः पितरं सोत्तकार
णान् ४९ संजुर्न प्रत्युवाचे दंदाशराजो महापतिं जातमात्रैव मे देया वरवर्णिनी हृदिकामहते कश्चित् तं निबोध जनेश्वरः ५० यदी
मां धर्मपत्नी त्वमन्नः प्रार्थयसे न घ सत्त्वा गतिमयेन समये कुरु मे ततः ५१ समयेन प्रदद्याते कन्यामहमिमांस्तप नहि मे त्वत्समः कश्चिद्
रोजातु भविष्यति ५२ शंतनु च श्रुत्वा तव वरं दाशव्यवसेयमहंतव दातव्यं चेत्तदा स्यामि न त्वदेयं कथं च न ५३ दाश उ च अस्यां
जायेत यः पुत्रः सराजा पृथिवीपते त्वदूर्ध्वमभिषेक्तव्यो नायः कश्चन पार्थिवः ५४ वैशंपायन उ च नाकास्य ततं दातुं वरं दाशाय शंत
नुः शरीरजेन तीव्रेण दक्षमानोपि भारत ५५ स चिंतयन्नेव तदा दाशकन्यामहपतिः प्रत्याया द्वास्तिनपुरं कामोपहतचेतनः ५६ ततः
कदाचिच्छेवंतं शंतनुं ध्यानमास्थितं पुत्रो देवव्रतो भेषपितरं वाक्यमब्रवीत् ५७ सर्वतो भवतः श्रेयो विधेयाः सर्वपार्थिवाः तत्किमर्थमि
हाभीक्षां परिशोचसि दुःखितः ५८ ध्यायन्निवचमां राजान्नाभिभाषसि किंचन एवमुक्तः स पुत्रेण शंतनुः प्रत्यभाषत ५९ ॥

श्रीकृष्णो जयति ॥ ॥ ॥

आः
१६

६३ विद्यासंज्ञानं शिष्यप्रशिक्षणद्वारा ६१ ६४ एवमिति सततसंज्ञातस्य श्रेयःसाधनत्वेन नुष्पेषु तद्व्यासप्रजासुपरवादेषु च प्रसिद्धं नासुत्रस्य लोकोत्तीति तत्सर्वेषु शोविदुःतस्मान्न
पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहतीति मंत्रलिंगात् अपत्यं श्रेयःसाधनं इति यत्तत्र मम संशयो नास्ति तस्मान्मंदपालवत्तत्र यथा कथंचित्प्रजोत्पादनं कर्तव्यमिति भावः त्रयीवेदः सोयं

असंशयं ध्यानपरो यथावत्सतया श्रुत्वा अपत्यं न स्त्वमेवैकः काले महति भारतः ६० शास्त्रज्ञः शास्त्रनित्यश्रुपौरुषे पर्यवस्थितः अनित्यतो वलो
कानामनुशोचामि पुत्रक कथंचित्प्रवर्गो जेय विपन्नो नास्ति नः कुलं ६१ असंशयं त्वमेवैकः शतादपि वरः सुतः न चाप्यहं वयाभूयो दारकृत्तुमिति मिहोत्स
हे ६२ संज्ञानस्या विनाशाय कामये भद्रमस्मृते अनपत्यं नैकपुत्रत्वमित्याहुर्धर्मवादिनः ६३ अग्निहोत्रं त्रयीविद्यासंज्ञानमपि चाक्षयं सर्वरूपं
तान्यपत्यस्य कलां नाहति षोडशी ६४ एवमेतन्मनुष्येषु तच्च सर्वं प्रजास्त्विति यदपत्यं महाप्राप्ततत्र मे नास्ति संशयः ६४ स्यात्त्रयीपुराणानां
देवतानां च शाश्वती त्वं वश्रः सदामधी शास्त्रनित्यश्रुभारत नान्यत्र युद्धात्तस्मान्ने निधने विद्यते क्वचित् ६६ सोमि संशयमापन्नस्त्वपिशोते क
थं भवेत् इति ते कारणां तातदुःखस्योक्तमशेषतः ६७ वैशंपायन उ च ततस्तत्कारणं रात्रौ ज्ञात्वा सर्वमशेषतः देवव्रतो महाबुद्धिः प्रज्ञया चान्व
र्चितयत् ६८ अभ्यगच्छ तदेवाशु वृद्धा मातं पितुर्हितं तमपृच्छ तदा मे तपितुस्तथोक्तकारणं ६९ ॥

लोकः पुत्रैकज्ञप्नो नान्येन कर्मणा कर्मणा पितृलोको विधया देवलोका इत्यादि पुराणानां मूलभूता देवतानां प्रमाराभूता ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ॥ ॥

शमः
१६

वरंवरणायं ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४

तस्मै सकुरुमुखाय यावत्परिपृच्छते वरं शशंसकन्यातामुदिश्य भरतर्षभ ७० ततो देवव्रतो ह्येक्षत्रियै सहितस्तदा अभिगम्य दाशराजं कन्यावप्रेषि
तुः स्वयं ७१ सदाशः प्रतिजग्राह विधिवत्प्रतिश्रुतं च अत्र वीचैनमासीने राजसं सदिभारत ७२ त्वमेव नाथः पर्याप्तः शांतनो भरतर्षभ पुत्रः शस्त्र
भक्तो श्रेष्ठः किंतु वक्ष्यामि ते वचः ७३ को हि संवंधकं ग्लान्धमीक्षितं यौ न मीदृशं अतिक्रामन्न तप्येत साक्षादपिशतक्रतुः ७४ अपतो वै तदा
र्यस्य यो युष्माकं समो गुरोः यस्य शुक्रात्स त्ववती संभूता वरवर्णिनी ७५ तेन मे बहुशस्तानपि ताते परिकीर्तितः अर्हः स त्ववती वोढुं धर्मज्ञः स न रा
क्षिषुः ७६ असितो ह्यपि देवर्षिः प्रत्याख्यातः पुरा मया स त्ववत्याभशं चार्थी स आसीदृशिसन्नमः ७७ कन्यापितृत्वा किंचित्तु वक्ष्यामि त्वां
न राक्षिष वलवत्सपत्नतामत्र दोषं पश्यामि केवलं ७८ यस्य हितं स पत्नः सा गंधर्वस्यासुरस्य वा न स जातु चिरं जीवेत्त्वयि क्रुद्धं परंतप ७९ स
तावानत्र दोषो हि नान्यः कश्चन यार्थिव एतज्ज्ञानी हि भद्रं ते दानादाने परंतप ८० वैशंपायन उ च स्वमुक्तगंगेयस्तद्युक्तं प्रत्यभाषत श्राव
तां भूमिपालानां पितुरर्थय भारतः ८१ इदं मे व्रतमादत्स सत्यं स त्ववतां वर नैव जातो न वा जात इदं शं वक्तुमुत्सहेत ८२ स्वमेतत्करिष्यामि यथा त्व
मनुभाषसे योऽस्यां जनिष्यते पुत्रः स नो राजा भविष्यति ८३ इत्युक्तः पुनरेवायं तं दाशः प्रत्यभाषत चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म राजार्थं भरतर्षभ ८४ ॥

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various rhythmic symbols and a large, stylized character (possibly a note or ornament) in the center.

८५ कौमारिणोकुमारिस्नेहवतं ८६ ८३ भीष्मोभयंकरकर्मकारित्वात् ८४ ८८ अध्यायः ८८ ॥

त्वमेव नाथः संप्राप्तः शांतनो नमि तद्धृते कन्यायाश्चैव धर्मात्मनः प्रमुद्घनाय चेश्वरः ८५ इदं तु वचनं सौम्यकार्यं चैव निबोध मे कौमारिकारणं शी
लेन वक्ष्याम्यहमरिंदम ८६ यत्तु या सत्त्ववत्पर्यसत्त्वधर्मपरायणा राज्ञमभ्ये प्रतिज्ञातमनुसृतं तैव वतत् ८७ तान्मया तन्महाबाहो संशयोन्नक
श्च न तवायत्तं भवेद्यत्तु नन्नः संशयो महान् ८८ वैशंपायन उ च तस्मै तन्मतमाज्ञाय सत्त्वधर्मपरायणाः प्रत्यजाना तदा राजन्पितुः प्रियचिकीर्ष
या ८९ गंगेय उ च दाशराज निबोधेदं वचनं मे नृपोत्तम अरावतां भूमिपालानां यद्वीमिपितुः कृते ९० राज्ञो तावत्पूर्वमेव मया तत्क्रैन्नराधिपाः
अपत्यहेतोः पिचकरिष्ये घविनिश्चयं ९१ अघप्रभृति मे दाशब्रह्मचर्यं भविष्यति अपुत्रस्यापि मे लोका भविष्यंत क्षयादिवि ९२ वैशंपायन उ च
तस्य तद्वचने श्रुत्वा सप्रहृष्टतनुरुहः ददानीत्येव ते दाशो धर्मात्मा प्रत्यभाषत ९३ ततो त्रिक्षेत्रसो देवाः सर्षिगणास्तदा अभ्यवर्षत कुसुमैर्भीष्मोप
मिति चाब्रुवन् ९४ ततः सपितुरर्थाय तामुवाच यशसिनी अविरोह रूपं मातर्गच्छावः स्वर्गहानिति ९५ वैशंपायन उ च एवमुत्क्रातुभीष्मं सर
यमारोप्य भाविनी आगम्य हास्तिनपुरं शांतनोः सन्मवेदयत् ९६ तस्य तदुक्तरं कर्म प्रशशंसुर्नराधिपाः समेताश्चूर्य क्वैव भीष्मोपमिति चाब्रुवन्
९७ तच्छ्रुत्वा दुष्करं कर्म कृतं भीष्मेण शांतनुः स्वच्छंदमराणां तुष्टोद्दौतस्मै महात्मने ९८ इत्यादि पूर्वणि सत्त्ववत्तामे ९८ ॥ ॥ ॥

श्रीरामो जयति ॥ छ छ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शमः
१६७

आः
१६८

हते ७ आहूयेतिब्राह्मः ४ मिथुनेनगृहीतेनेतिआर्षःविन्नेनेतासुरःवलेनेतिरक्षसःअनुमानेतिगोधर्वः ६ प्रमत्तेतिपैशाचःस्वयमनेइतिप्राजापत्यःआर्षविविधंय

वैशंपायनउच्यतेचित्रांगदेभीष्मोवालेभ्रातरिकौरवःपालयामासतद्राज्यंसत्यवतामतेस्थितः १ संप्राप्त्यौवनंदृष्ट्वाभ्रातरंधीमतांवरःभी
ष्मोविचित्रवीर्यस्यविवाहायाकरोन्मतिं २ अथकाशियतेभीष्मःकन्यालिखित्वाश्रेणमाःसुभ्रावसहिताराजन्वृणवानावैस्वयंवरं ३ ततःसरणि
नोभ्रेष्ठोरथेनैकेनशत्रुजित्जगामानुमतेमातुःपुंरीवारणसीप्रभुः ४ तत्रराजःसमुदितान्सर्वतःसमुपागतान्दर्शकन्यास्तांश्चैवभीष्मःशत
बुनेदन् ५ कीर्त्तमानेषुराज्ञातुतदानामसुसर्वशःभीष्मस्तदास्वयंकन्यावरणामासताःप्रभुः ६ उवाचचमहीपालाराजन्तलदतिसनःरथ
मारोप्यताःकन्याभीष्मःप्रहरतोवरः ७ आहूयदानंकन्यानांगुणावस्थःस्वतेबुधेःअलेकृत्यपाशक्तिंप्रदायचधनान्यपि ८ प्रयच्छंत्यंपरेक
न्यामिथुनेनगवामपि विन्नेनकथितेनानेवलेनानेतुमान्च ९ प्रमत्तामुपयंत्यनेस्वयमनेचविंदते आर्षविविधिंपुरस्कृत्यदायन्विंदतिचापरे अ
ष्टमंतमथोविन्नविवाहंकविभिर्वृतं १० स्वयंवरंतुराज्याःप्रशंसंतुपयातिच प्रमण्यतुहतामाहुर्जीयसीधर्मवादिनः ११ तादृमाःपृथिवीपाला
जिहीर्षामिवत्वादितःतेयतध्वंशंशक्त्याविजयायेतरथवा १२ स्थितोहंपृथिवीपालायुद्धायकृतनिश्चयःस्वमुक्तामहीपालान्काशिराजे
चवीर्यवान् १३ ॥

सतेनदैवठक्तःसतेष्टैविवाहाःप्राग्ग्याख्याताः १० अष्टमंराक्षसेविवाहंप्रशंसतिस्वयंवरमिति ११ १२ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१६८

१७ प्रकीर्त्यन्तिर्भूषयोरुपलक्षिता अनुसंस्कारित्वयः १८ १६ अन्त्यान्तितस्यार्यवारिणः लाघवंशैर्घोषपरध्वजादिच्छेदेयत्तत्तश्चत्रवोष्पपूजयन् १७ ॥

सर्वाः कन्याः सकौरव्यार्यमारोप्य च स्वकं आमंत्रयन्तान्नायाध्रीघ्नकन्याः प्रगृह्यताः १८ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे समुत्पेतु रसर्पिताः संस्पृशन्तः
 स्वकान्वाहनदशतोदशतच्छदान् १९ निषासाभरणाभ्यामुत्तरितानां विमुच्यतां आमंत्र्यतां च वर्माणि संभ्रमः सुमहानभूत् १६ ताराणामिव
 संपातो वभूवन्नमेजय भूषणानां वसर्वेषां कवचानां च सर्वशः १७ सुवर्माभिर्भूषणैश्च प्रकीर्त्यन्ति रितस्ततः सत्रो धामर्षजिह्वभ्रकषायीकृत
 लोचना १८ सतोपल्लवान् चिरान्मदश्चैरुपकलितान् रथानां स्यापते वीराः सर्वप्रहरणाद्विताः १९ प्रयातमप्यकौरवमनुसंस्करुदायुधाः
 ततः समभवकंदतेषां तस्य च भारत एकस्य च वहुनां च तुमुलं लोमहर्षणं २० तैस्त्रिभुजैश्च साहस्रास्तस्मिन्गुणपदाक्षिपन् आप्राप्तोऽप्यैवतानां
 भीष्मः सर्वनिष्ठां तदा अष्टिभुजैश्च वर्षणमहतालोमवाहिना २१ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे सर्वतः परित्यज्यते वधेषुः शरवर्षणवादिमैवुदाः २२ सतं
 वारामयं वर्षशरैरावार्य सर्वतः सर्वान्महीपालान् पर्यविध्वज्जिह्विभिः २३ एकैकस्तततो भीष्मं राजन विव्याध पंचभिः सचतान्त्रितिविधा
 ध्वजाभ्यां द्वाभ्यां पराक्रमन् २४ तद्वत्सासी तुमुलं घोरे देवासुरोपमं पश्यतां लोकवीराणां शरशक्ति समाकुलं २५ सधनं पिध्वजाग्रणिवर्मा
 णिवशिरोसिच चिच्छेद समरे भीष्म शतशो यस्य हस्तशः २६ तस्यातिपुरुषानन्यो ह्लाघवं रथचारिणः रक्षसां चात्तनः संख्ये शत्रवोष्पभूष
 जयन् २७ ॥

ततः ३

वर्षले ४

आः
१६६

वासिनां करिणी प्राप्तिवारणं यथापरो ननु प्राप्तिजघनेभिर्देववासिना स्त्रीकरणोश्चेत्यमरः ३० ३४ वृषीरेतः सेककामौ गजौ गोवृषावेव वा तदा साहचर्यं न वासि

तान् विनिर्जित्य नुरो सर्वशस्त्रमतांवरः कन्या मिः सहितः प्रायाद्वारतो भारताम्रति १८ ततः संपृष्ट तोराजं शाल्वराजो महारथः अ
भगच्छदमेयात्माभीष्मं शांतनवंशो १९ वारणं जघनेभिर्देवताभ्यामपरो यथा वासितामनुसंप्राप्तिपूषयो वलिनांवरः ३० स्त्रीकामस्ति
तिष्ठेति भीष्ममाह सपार्थिवः शाल्वराजो महाबाहुरमर्षेण प्रचोदितः ३१ ततः सपुरुषाद्यो भीष्मो परवत्पादैनः तदा काकुलितः
क्रोधादिधूमो ग्निरिव ज्वलन् ३२ विततेषु धनुःपाणिर्विकुंचितललाटभ्रत क्षत्रधर्मसमाप्यपेतभयसंभ्रमः ३३ निवर्तयामासर
यं शाल्वं प्रति महारथः निवर्तमानं तं दृष्ट्वा राजानः सर्वसवते प्रेक्षकाः समयघंतभीष्मशाल्वसमागमे ३४ तौ हृषाविव नर्दतौ वलि
नौ वासितांतेरे अन्योन्यमभिवर्तितौ वलविक्रमशालिनौ ३५ ततो भीष्मं शांतनवंशैः शतसहस्रशः शाल्वराजो नरश्रेष्ठः समवा
किरदाशुगैः ३६ पूर्वमभ्यर्क्षिते दृष्ट्वा भीष्मं शाल्वेन तेनैवः विस्मिताः समयघंतसाधुसाध्विति चाब्रुवन् ३७ लाघवं तस्य ते दृष्ट्वा समरे
सर्वपार्थिवाः अपूजयंत संहृष्टा वाग्भिः शाल्वेन राक्षसं ३८ क्षत्रियाराजं तोवाचः श्रुत्वा परपुरंजयः क्रुद्धः शांतनवो भीष्मस्तिष्ठ
तिष्ठेत्यभाषतः ३९ सारथिचात्रवीलुक्ष्मो याहि मत्रैष पार्थिवः यावदेतं निहन्म्य धनुर्जेगमिष्ये शिराट् ४० ततो ह्येवाहं योसम
ग्योजयामास कौरवः तेनाश्वान्शत्रुरो मन्दाष्ट्वा शाल्वराजसम्पत्तैः ४१

तापुष्पिणीगोसादंतरेतन्निमित्तं ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

राम०
१६६

जीविते प्राणमात्रावसेषितं ४४ ४२ काश्यपकशिराजस्य ४६ अनुजीः कतिष्ठाः ५० ५५ तस्य वैवाहिकस्य कर्मणाः काले ५६

अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य शाल्वराजस्य कौरवः भीष्मो नृपतिर्गार्हलं न्यवधीत्रस्य सारथिं ४२ अस्त्रैरावासायैंद्रेणान्वधीत्रगोत्रमान् कन्याहे
तोर्त्रश्चेष्टभीष्मः शान्तनवस्तदा ४३ जित्वा विसर्जयामास जीवंतं नृपसत्तमं ततः शाल्वः स्वनगरं प्रययौ भरतर्षभ ४४ स्वराजमचशश्च
वधमेतान् नृपतिस्तदा राजानो ये च तद्यासन् स्वयं वरदिदृक्षुवः स्वानेव ते पिशङ्गाणि जग्मुः परपुरं जयाः ४५ एवं विजित्य ताः कन्याभीष्मः प्र
हरतां वरः प्रययौ हस्तिनपुरं यत्र राजा स कौरवः ४६ विचित्रवीर्यो धर्मात्मा प्रशास्तिवसुधामिसां यथापितास्य कौरवः शान्तनुरनृपसत्तमः
४७ सो विरेयो वकालेन अत्र क्रामन्वराधिप वनानि सरितश्चैव शैलांश्च विविधान् द्रुमान् ४८ अक्षतः क्षपयित्वा हिंसरेभ्यः संख्ये
यविक्रमः आनयामास काश्यपसुताः सागरा सुतः ४९ कृषाद्वसधर्मात्मा भगिनीरिव चानुजाः यथादुहितरश्चैव परिगृह्य ययौ
कुरुन् ५० आनिने समहावाहुर्भूतुः प्रियचिकीर्षया ताः सर्वगुणसंपन्ना भ्राता भ्रात्रेयवियसे ५१ भीष्मो विचित्रवीर्यो यप्रदो विक्र
माहताः एवं धर्मेण धर्मज्ञः कृत्वा कर्मानि मानुषं भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य विवाहायोपचक्रमे ५२ सत्यवत्या सह मिथः कृत्वा निश्चयमात्म
वान् विवाहे कारयिष्यंते भीष्मं काशियतेः सुता जेष्ठातासामिदं वाक्यमब्रवीदसतीतदा ५३ मया सोमपतिः पूर्वमनसा हितः पतिः
तेन चास्मिन्ना पूर्वमेष कामश्च मे पितुः ५४ मया वरयितव्यो भूषास्त्वत्समिन् स्वयंवरे एतद्विज्ञाय धर्मज्ञधर्मज्ञतत्समाचर ५५ एवमु
क्तस्तथा भीष्मः कन्याया विप्रसंसदि चिंतामभ्यगमद्दीरो युक्तांतस्यैव कर्मणाः ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीः
२००

दृष्टौ च ते श्यामे च प्रोठे अप्रसूते च दृष्टौ पुष्पचक्षुः श्यामे दृष्टौ ६० स्थिते न तत्रैव निष्ठावस्यौ ६१ ६५ अध्यायः १० ततः ७ इतरेण ॥

अन्यासक्ता त्वियं कन्या ज्येष्ठक्षत्रे मया जिता वाचा दत्ता मनो दत्ता दत्तमंगल कौतुका निर्दिष्टा तु परसैव सा वर्जा परचित्तका इत्युक्ता
चानुमानैव भ्रातरं स्वशानुगं विनिश्चितसधर्मसौ ब्राह्मणैर्वदयारगैः अनुजसेत दासेष्टामं वां काशियतेः सुतां ५७ अवितां
वातिके भार्ये प्रादाद्भ्रात्रे यवीयसे भीष्मा विचित्रवीर्यीयविधिदृष्टेन कर्मणा ५८ तयोः पाणी गृहीत्वा तु नृपयौवनदर्पितः विचित्रवीर्यो
धर्मात्मा कामात्मा समघ्नत ५९ ते चापि दृष्टौ श्यामे नीलकुंचितमूर्धने रक्ततुंगनखोपेते पीनश्रोणिषयोधरे ६० आत्मनः प्रतिरू
पो सैलब्धः पतिरिति स्थिते विचित्रवीर्यकल्पारणे पूजयामास तु शुभे ६१ स चाश्विनपुत्रसदृशो देवतुल्यपराक्रमः सर्वासा मेव नारी
रां चित्रप्रमथनोरहः ६२ ताभ्यां सह समाः सप्तविहरन् नृपिवीपतिः विचित्रवीर्यसुरगोयश्मणा समग्लसुत ६३ सुहृदो यतमाना
नामात्रैः सह चिकित्सकैः जगामास्तमिवादिपः कौरवो यमसादने ६४ धर्मात्मा स तु गंगेयश्चित्तशोकपरायणः प्रेतकार्यणि सर्वाणि
तस्य समगकारयत् ६५ एतौ विचित्रवीर्यस्य सत्पत्न्यामते स्थितः क्रान्तिभिः सहितौ भीष्मः सर्वैश्च कुरुपुंगवैः ६६ ६ श्री ह्ये रते
शतसाहस्र्यां संहितायां वैष्णविकां आदिपर्वणि विचित्रवीर्योपरमः १०० वैशंपायन उ च ततः सत्पत्नी दीनाकपणा पुत्रगृहिणी
पुत्रसकृत्वा कार्यणि स्रुवाभ्यां सह भारत १ समाध्यास्य त्रुषेते च भीष्मेशत्रभृतां वरं धर्मचंपितृवंशं च मातृवंशं च भाविनी प्रसमी
क्ष्य महाभाग गंगेयं वाक्यमब्रवीत् २ शांतनो धर्मनिर्तप्य कौरवस्य यशस्विनः त्वयि यिंश्च कीर्त्तिश्च संतानं च प्रतिष्ठितं ३ यथा कर्म
शुभं कृत्वा स्वर्गोपगमनं क्रवे यथा चायुर्कृते सत्ये त्वयि धर्मसुखा क्रवः ७ ॥ ॥ ॥

राम
२००

इतरेणविस्तरेण ५ ६ ७ आश्वसविश्वासंप्राप्य १० एतेचैवएतसववाआत्मानंअभिषेचयाकुरुब्रह्मचर्यसंकल्पान्प्रभित्यक्तान्संतमर्षमंगीकुरुमानिमज्जीःमा

वेत्यधर्मेष्वधर्मजसमासेनेतरेणच विविधास्त्वंश्रुतीर्वेत्त्यवेदांगानिचसर्वशः ५ अवस्थानंचनेधर्मेकुलाचारंचलक्षये प्रतिपन्निच
कृष्टेषुशुक्रांगिरसयोरिव ६ तस्मात्सुभशमाश्वसत्यधिधर्मभक्तोवर कार्येत्वावितियोष्णामितधृत्वाकर्तुमर्हसि ७ ममपुत्रस्तव
भ्रातावीर्यवान्प्रियश्चते वालखण्डतःस्वर्गमपुत्रःपुरुषर्षभ ८ इमेमहिषोभ्रातुस्तेकाशिराजसुतेषुमे रूपपौवनसंपन्नेपुत्रका
मेचभारत ९ तयोरुत्पादयायतंसंतानायकुलस्पतः मत्रियोगान्महाबाहोधर्मकर्तुमिहाहसि १० एतेचैवाभिषिच्यस्वभारताननुशा
धिव च दाराश्चकुरुधर्मणामातिम ज्ञीःपितामहान् ११ वैशंपायनउ च तयोच्यमानोमात्राचसुहृदिष्वपरंतपः इत्युवाचायधर्मीत्मा
धर्ममेवोत्तरंवचः १२ असंशयोपरोधर्मस्त्वयामातरुदाहृतः त्वमप्यसंप्रतिचमेप्रतिज्ञावेत्यवैपरा १३ जानासिचयथाहृत्तंशुक्लहेतो
स्त्वदंतरे ससत्त्वतिसत्यंतेप्रतिज्ञानाम्यहंपुनः १४ परित्यजेयंत्रैलोक्यंराजंदेवेषुवापुनः यदाप्यधिकमेताभ्यांनतुसत्यंकथंचन
१५ तजेच्चएषिवीगंधमायश्चरसमात्मनः। ज्योतिस्तथातजेद्रूपंवायुः स्पर्शगुणंतजेत् १६ प्रभांसमुत्तजेत्कोधर्मकेतुस्तपोह्मतां
तजेच्छब्दं तथाकाशं सोमः शीतांशुतांतजेत् १७ विक्रमेवत्रह्राजह्राधर्मजह्राचधर्मराट् नत्वहंसत्तमुत्त ह्यव्यवसेयंकथंचन १८

निमज्जय ११ १२ १३ तदंतरेत्वन्निमित्तं १४ १५ १६ १७ १८ ॥ रामायाम

आ-
२०१

भूरिद्रविणतेजसावाहवलोत्साहवता १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ ॥

एवमुक्तानुपुत्रेणभूरिद्रविणतेजसा मातासत्यवतीभीष्मसुवाचतदनंतरं १९ जानामितेस्मिर्तिसतेपरांसतपराक्रम
इष्टमृजेयास्त्रीस्त्रोकानन्यास्त्रेनतेजसा २० जानामिचैवंसतंतन्मर्त्येयञ्चभाषितं आपदंर्षितमावेक्ष्यवह
पैतामहीधुरं २१ यथातेकुलतंतुश्चधर्मश्चनपराभवेत् सुहृदश्चप्रदूषेरंस्तथाकुरुपरंतप २२ लालपमानां
तामेवंहृदपरांपुत्रगच्छन्ती धर्मादयेतंब्रुवतीभीष्मोभूयोब्रवीदिदं २३ एतिधर्मानवेक्षस्वमानःसर्वमनीन
शः सताचुतिःक्षत्रियसनधर्मेषुप्रशस्यते २४ शांतनोरपिसंतानंयथासादक्ष्यंभुवि तत्तेधर्मप्रवक्ष्यामिक्षा
त्रंरक्षिसनातनं २५ अत्वातंप्रतिपद्यस्वप्राज्ञैःसहपुरोहितैः आपदमर्षिकुशलैर्लोकतंत्रमवेक्ष्यच २६ ॥

राम०
२०१

अध्यायः नाम ५ पाणिग्राह्येति ननु कथं तर्हि मातामह्नापितुः पुत्रोपेन जातः स एव स इत्युक्तं च रोषो अग्रे अन्यजातमस्ति अन्योदर्यो मनसापि न संतपो समाये पुत्र इति शेषशक्तिपत्यत्वं अन्यजस्य नास्तीति श्रुतिस्मृतौ दर्शने चान्यक्षेत्रे स्वस्मात् स्वक्षेत्रे वा ५ न्यस्माज्जातो न स्वपुत्र इति सिद्धं अत आह धर्ममिति धर्मममाये पुत्रो भविष्यतीत्यभिलाषे अथ खलु कृतुमेषः पुरुष इति संकल्पप्रधानश्रुते स्त्रीपुंसयोर्मध्ये यस्य संकल्पो दृढस्तस्मै व पुत्र इत्यर्थः मातामह्नेति तु विवाहविषये न चैवं

इत्यादि पूर्वणि भीष्म उ च जामदग्नेन रामेणापितुर्वधमप्यता राजा परशुना पूर्वहै हयाविपतिर्हतः १ शतानि दृष्ट्वा कान् हूनां निहन्तान् पुनश्च धनुरादाय महास्त्राणि प्रसृजता निर्दग्धक्षत्रमसह द्रुपेन जयतां वरः ३ एवमुच्चावचैरस्त्रैर्भगि वेणुमहात्मना त्रिःसप्तकृतः पृथिवीकृतानिः क्षत्रिया यु नः ४ ततः संभूय सर्वाभिः क्षत्रियाभिः समंततः उत्पादितान्यपत्यानि ब्राह्मणैर्वेदपारगैः पाणिग्राह्यतनय इति वेदेषु निश्चितं धर्ममनसि संस्थाप्य ब्राह्मणां स्त्राः समभ्युः ततः पुनः समुदितं क्षत्रं समभवत्तदा इमे वै वात्रवक्ष्ये ह मिति हासं पुरातनं ७ अथोत्पत्तिरित्यात औसीदीमान् विः पुरा ममता नाम तस्यासीन्दार्या परमसंमता ८ ॥

शालिक्षेत्रे यवबीजादपि शालं कुरोत्तन्निः स्यादिति चेन्न दावाग्निदग्धात्कुदलीकां डादपि त्रिकुरोत्तन्निदृष्टेः श्वमस्तहे कमुसाद्रौ भूवमयावनात्तादेः पलांडुलशुनो कुरोत्तन्निदृष्टे शुभावना विशेषजन्यधर्मसैव विशेषाधाय कृत्वा भुपगमात्तदधनादिना उपनिमंत्रणाच्च क्षेत्रयतेरेव सा संततिर्न विप्रस्य ६ लोके इति कल्पावपादक्षेत्रे मरुतं तां वसिष्ठेन पुत्रा उत्पादिता इति विप्रैः क्षत्रियाराणो पुनरुदयो दृष्ट इत्यर्थः ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ लोके अथा चरितो नु ४ तौ दृष्टः क्षत्रियाणां भवत्पत्तिर्वीर्याण्येभ्य इति शेषः १

लोके अथा चरितो दृष्टः क्षत्रियाणां पुनर्भवः १

आ.
२०२

अत्र पद्यत उपगतवान् ६ आरम्भता उपरमता १० ११ आर्त्तनं चित्तं चित्तं नित्यं चित्तं नित्यं १३ १४ कामं मैशुतं मागमः १५ १६ तं शशापेति संवेधः

उत्तप्यस्य वीयां कुर्यात् पुरोधास्त्रिदिवौकसां बृहस्पतिर्बृहन्नेजाममतामन्वयद्यत ६ उवाच ममतातेतु देवैरेतं वरं अंतर्वत्नीत्वहं भ्रात्रा ज्येष्ठेना
रम्यतामिति १० अयं च मे महाभाग कुक्ष्येव बृहस्पति औतप्यो वेदमंत्रैषंडंगप्रत्यधीयत ११ अमोघरेतास्त्वं चापि द्वयोर्नीत्यत्र संभवः
तस्मादेवंगते त्वयद्य उपारमितुमर्हसि १२ एवमुक्तस्तदा समगृहस्य तिरुदारधीः कामात्मानं तदात्मानं न शशाकति यच्छित्तुं १३ स
वभूवततः कामी तया सार्द्धं मकामया उत्सृजंते तु तरेतः स गर्भस्योभभाषत १४ भोज्ञात मागमः कामं द्वयोर्नीत्सीह संभवः अत्याव
काशो भर्गो नृवं चाह मिहागतः १५ अमोघरेताश्च भवान् न पीडां कर्तुमर्हसि अश्रुत्वा तु तदा कंगर्भस्य स्पृहस्पतिः जगाम मैशुना
यैव ममतां चारुलोचनां १६ शुक्रोत्सर्गं ततो बुध्वा तस्या गर्भगतो मुनिः पद्माशेषे धृयन्मार्गं शुक्रस्य च बृहस्पतिः १७ स्यात्तम प्राप्न
मयतद्रेतः प्रतिहते तदा ययात सह सा भूमौ ततः क्रुद्धो बृहस्पतिः १८ तं दृष्ट्वा पतितं शुक्रं शशाप सरुषा न्वितः उत्तप्य पुत्रं गर्भस्य
निर्भर्त्स्य भगवान् षिः १९ यन्मोक्षमीदृशे काले सर्वभूते सिते सति स्वमाष्टव वलस्मात्तमो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि २० सर्वैर्दीर्घतमानाम
शयाद्यधिरजायत बृहस्पतेर्बृहन्कीर्त्तेर्बृहस्पतिरिवौजसा २१ सपुत्रात्तु न यामास गौतमादीन् महायशाः अथैरुतप्यस्य तदा संता
नकुलवृद्धये २२ ॥

१६ दीर्घतमः अंशत्वं २० २१ सम्पूतानं विस्तारो यस्य तस्य कुलसद्वृद्धये विस्तीर्णापि वृद्धये तर्पः २२ ॥

शम०
२०२

गोधर्मप्रकाशनेयुनसौरमेयात्कामधेनुपुत्रात् अवीत्यत्राधिगम्य २३ मोहामिभूतत्वेनयायेयायदर्शित्वात् २४ २५ मज्जनगतः स्नानार्थगतः ३३ स्नानसाप्रवाहेरात्र

धर्मात्माचमहात्माचवेदेवेदोगपारगः गोधर्मसौरमेयाच्चसोधीत्यनिरित्वेमुनिः प्रावर्तततथाकर्तुमश्रद्धांकोस्तदशंकया २३ नतोवितथमर्पादंतेदृष्ट्वा मुनिसत्त
माः क्रुद्धामोहामिभूतातेसर्वेनत्राश्रमौकसः २४ अहोयंतिन्मर्पादोनाश्रमेवस्तमर्हति तस्मादितोवयं सर्वपापान्तातेनजामहे २५ इत्यनोन्मसमा
भावातेदीर्घतमसंमुनिंजातंवेदेविस्त्राजः पत्नीलेभेसविपुर्वात्तस्त्रीरूपसंपन्नोप्रदेवीनामब्राह्मणी अषेरुतप्यसमहान्तानकुलबद्धेसपुत्रानज
नयामासगौतमदीनमहायशः पुत्रलाभाच्चसापत्नीतनुतोषयतितादप्रदेवीतुपतिर्भायीकिमाद्विषमिचाव्रवीत् ह्युवाचपतिर्भायीतुभरणाभ्यर्त्तचेति
प्रव्रीर्त्तितः अहंतत्तुराणकुलाजानधंससुतातदीनित्यकालचमेभन्नेनभरेयेमहायशः भीष्मउवाच तस्यातद्वचनेनश्रुत्वाश्रुषिः कोपसमन्वितः प्रत्युवाचततः
पत्नीप्रदेवीससुतातदानीयतांश्चत्रियकुलंवनार्थचभविष्यतिपुत्र्युवाचत्वयादत्तधनेपुत्रनेष्टेयंसुखकरीणं यथेष्टंकुरुविप्रेन्द्रनभरेयंयथापुरांदीर्घतमाउ
वाच अघप्रभृतिमर्पादामयालोकेप्रतिष्ठिता एकरवपतिर्नीर्यायावृज्जीवंपरायणोमतेजीवतिवातस्मिन्नापरंप्राप्नुयान्तरं अमिगम्यापरंनारीपतिष्पतिनसे
शयः अपतीतोतुनारीणामघप्रभृतिपातकंयदृष्टयागतायास्तुव्याभोग्यभवन्तुवैअकीर्त्तिपरिवादाश्रुनित्यकालंभवेतुवैभीष्मउवाच तस्मातद्वचनेनश्रुत्वात्रा
ह्मणीभृशोपितांगं त्रयोनीयतामेषपुत्राश्चेवसाव्रवीत् २६ लोभमोहामिभूतातेपुत्रास्तेगौतमादयः वधोद्रेपेपीक्षिणगंगायांसमवासजत २७ कस्मा
दंधश्चद्वधश्चमर्त्तवोयमितिस्मते चिंतयित्वाततः क्रुणः प्रतिजग्मुर्योग्यहान् २८ सोनुस्नोतस्तदविप्रः सुवर्मानोपदृष्ट्या जगामसुवहून्नेशानंधसेनो
डुयेनहीतंतुराजावलिर्नामसर्वधर्मविदावरः अपश्यन्मज्जनगतः स्नानसाप्रवाहागतं ३० जग्राहचनेधर्मात्मावलिः सत्पराक्रमः स्नानाचैवसवरे
यपुत्रार्थेभरतर्षभ ३१ संतानार्थेमहाभागभार्यासुसममानव पुत्रान्धर्मार्यकुशलानुत्पादयितुमर्हसि ३२ स्वमुक्तः सतेजस्वीतंतयेत्युक्तवान्धषि
तस्मैसराजास्वाभार्यासुदेस्मोप्राहिणोत्तदा ३३ अंधंरुद्वचंतंमत्तानसादेवीजगामह स्वांनुधात्रेयिकांतस्मैब्रह्मप्राहिणोत्तदा ३४ तस्योकांक्षी
वदादीनसपुत्रयोनादृषस्तदा जतयामासधर्मात्मापुत्रानेकादशैवतु ३५ कात्त्रीवदादीनुत्रांस्तान्दृष्ट्वासवीनधीयतः उवाचतेमर्षिराजाममेतद
तिभारतः ३६ नेत्युवाचमहर्षिलेमममइतिचाव्रवीत् श्रुत्वातोमयाहीमेजाताः कांक्षीवदादयः ३७ अंधंरुद्वचमांष्ट्वासुदेस्मामहीषीतव अवमन्यददौ
भ्यासेसमीपे ३० ३१ ३२ धात्रेयिकांदसी ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

महाभारतं धात्रेयिकोसम ३२

आः
२०३

अंगेषु सृष्ट्यास्वरूपज्ञानार्थमिति भावः संवित् ४० ४४ पथेष्वितं ब्राह्मणो भो वंशद्विद्वितर्पः ४५ अध्यायः पुनः २ संसृजमानया सवत्सवत्स ३ विश्वा

ततः प्रसादया मासपुनस्तमपिसत्तमे वत्तिः सुदेस्मां स्वां भार्यातस्मै सप्राह्मणोत्पुनः ३६ तां सदीर्घतमंगेषु सृष्ट्या देवीमया व्रवीत् भवि
ष्यतिकुमारस्ते तेजसादिमवर्चसः ४० अंगो वगः कुलिंगश्च पुंरुः सुहृत्स्वतत्सुताः तेषां देशाः सप्तारत्नाः स्वनामकपिताभुवि अं
गस्यांगो भवेद्देशो वंगो वंगस्य च स्मृतः कलिंगविषयश्चैव कलिंगस्य च स्मृतः ४१ पुंड्रस्य पुंड्राः प्रख्याताः सुहृत्सुहृत्स्य च स्मृताः एवं
वलेः पुरा वंशः प्रख्यातो वै महर्षिणा ४३ एवमनेमहेष्टासा ब्राह्मणैः क्षत्रियाभुवि जाताः परमधर्मज्ञा वीर्यवतो महावलाः ४४ एत
द्रुत्वा त्वमप्यत्र मानः कुरु पथेष्वितं ४५ इत्यादिपर्वणि भीष्म उ च पुनर्भूतवंशस्य हेतुं संतानवृद्धये वक्ष्यामि नित्यं तं मातस्त्वन्मे
निगदतः १ ब्राह्मणो गुणवान् कश्चिद्धनेनोपनिमंत्र्यतां विचित्रवीर्यक्षेत्रेषु यः स संतादयेत्प्रजां २ वैशंपायन उ च ततः स
त्ववती भीष्मे वाचा संसृजमानया विहसंती वसव्रीडमिदं वचनमब्रवीत् ३ सत्यमेतन्महावाहो यथा वदसि भारत विश्वासात्ने प्रवक्ष्या
मि संतानाय कुलस्थतः ४ न तेषां कामनात्मा तु मापदं र्मतया विधं त्वमेव नः कुले धर्मस्त्वं सत्यं त्वं परा गतिः ५ तस्मान्निशम्य सत्यमे
कुरुष्व यदनेतरं धर्मयुक्तस्य धर्मार्थं पितुः सीतरेत्तम सा कदाचिद्देहं तत्र गता प्रथमयौवने ६ अथ धर्मविदां प्रेष्टः परमर्षिपरा
शरः आजगाम तं रीधीमास्तरिष्यन् यमुनो नदी ७ सतार्यमारो यमुनां मामुपेत्या व्रवीत् द्वा सां त्वपूर्वमुनिप्रेष्टः कामार्त्तो मधुं
वचः ८ एतदग्रे पंचममन्त्रानं कष्टं स्मृत् ॥

सात अंतरंगत्वबुद्धे संतानाय विस्तारय ४ आपदं र्मत्रवेक्ष्येति शेषः धर्मः धर्मरक्षकः ५ सत्यं वचनमिति शेषः ८ त्रीनोका ६ ७ ८ ॥ ॥ ॥

राम०

२०३

उक्ताप्रलोचिनेत्यर्थः ६ बालांपुंयोगमनिच्छंतीवालासिव १० मामकं गर्भमुत्सृज्य कनैव तं भविष्यति मिति वचनात् तज्जातापत्याया अपि मम कन्यात्वा
विनाशात् पुनर्दीशसंसर्गं जंहीनवर्णं तं नाम तत्कन्यात्वावस्थायां कामभङ्गादिनिषेधाभावात् किंच पृथा सत्यवतोरनिच्छंतीरेव सूर्यपराशराभ्यां अपत्योत्पादनं कृतं अ

त्या १
तमहं शायभीताचपितुभीताचभारत वरैरसुलभैरुक्ता न प्रख्यातमुत्सहे ६ अमिभूषसमां बालां तेजसावरपमानयत् तमसालोकमा
वृत्य नौगतामेव भारत १० मत्सगंधो महानामी तु एममज्जुगुप्तिः तमेयास्य शुभं गंधमिमं प्रादात्समे मुनिः ११ ततो मामाह समुनिः गर्भ
मुत्सृज्य मामकं द्वीपे स्यात्सर्वसहितः कनैव तं भविष्यति १२ पाराशर्ये मिह योगी सवभूचमहानृषिः कन्यापुत्रौ मम पुरा दैपायन इति श्रुतः
१३ योऽस्य वेदोऽप्युत्तुरक्षयसाभगवानृषिः लोके व्यास तमापेदे काष्ठी कृत्स्नत्वमेव च १४ सत्यवादी शम परस्वपस्वीदग्धकिल्बिषः सनि
युक्तौ मया व्यक्तं त्वया चाप्रतिमकृतिः भ्रातुक्षेत्रेषु कल्पारामपतंजनायिष्यति १५ सहिमा मुक्तवास्तत्र स्मरेः कृतेषु मामिति तं स्मरे
ष्ये महाबाहो यदि भीष्मसुमित्रसि १६ तव ह्यनुमते भीष्मतिपतं समहातपाः विचित्रवीर्यक्षेत्रेषु पुत्रानुत्पादयिष्यति वैशंपायन उवाच
महर्षे कीर्त्तिने तस्य भीष्मः प्राजलि रब्रवीत् धर्ममर्षं च कामं च त्रीनेता न्योत्पश्यति १७ अर्पमर्षानुबंधं च धर्मधर्मातुबंधने कामं का
मानुबंधं च विपरीतान् पृथक् पृथक् १८

तो न तयोः कन्यालोचिन्निरिति भावः १३ काष्ठी कृत्स्नत्वात् ईश्वरदत्तत्वादेव कृत्स्नत्वमित्यर्थः १४ व्यक्तं निःसंशयं १५ १६ १७ १८ १९ ॥

आः
१०७

अनुवधतेनेनेमनुबंधः फलं परिणामे सुखकारमेव अर्थाधिकं तद्विषयं वाऽर्थनाशादिकं पश्येत् अतः त्यक्त्वा तु संधाने न पहतः फलस्य नाशो न कार्य इत्यभिप्रायः १८

यो विचिंत्य विपाधीरो यवस्य तिस्रुद्धिमान् तदिदं धर्मपुत्रं च हितं चैव कुलस्य नः उक्तं भवत्यायुष्यस्तन्महं चोत्तेभ्यः १० वैशंपाय
न उवाच ततः तस्मिन् प्रतिज्ञाते भीष्मस्य कुरुनेदन कुरुनेदपायने काली चिंतयामास वै मुनिं ११ सेवेन विभुवन्धीमान्मातुर्विज्ञाय चिंतितं
प्रादुर्बभूव विदितः क्षणेन कुरुनेदन ११ तस्मै पूजाततः कुरुनामुताय विधिपूर्वकं परिषज्य च बाहुभ्यां प्रक्षौ चैव भविष्यति १३ मुमोच बाष्पं दशेयी
पुत्रं दृष्ट्वा चिरस्य तु तामभिः परिषिञ्चात्तमहर्षिभिर्वाच्यं मातरं पूर्वजः पुत्रो व्यासो वचनमब्रवीत् १४ भवत्यायुष्यं प्रति तदहं कर्तुमागतः
शाधिमां धर्मतत्त्वे कारवाणिप्रियं तव १५ तस्मै पूजाततो कार्षीसुरेधाः परमर्षयो सच तां प्रतिजुग्राह विधिवन्मंत्रपूर्वकं १६ तमासन
गते माता पृष्ठा कुशलमवाप सत्यवत्यप्यवीक्ष्य नमुवाचेदमनेतरं १७ मातापित्रोः प्रजायंते पुत्रासाधारणाः कवेः तेषां पिता यथा
स्वामी तया माता न संशयः विधानविहितः सत्यं यो मे प्रप्यमः सुतः विचित्रवीर्यो ब्रह्मर्षेति यामेव राजः सुतः १८ यथैव पितृतो भीष्मस्य
त्वमपि मातृतः भ्राता विचित्रवीर्यस्य यथा वा पुत्रमन्यसे ३० अयं शांतनवः सत्यपालस्य सत्यविक्रमः बुद्धिं न कुरुते यत्ते तया राज्ञानुशा
सने ३१ सत्त्वं वा येन यामातुं संतानाय कुलस्य च भीष्मस्य चास्पृज्य नान्नियोगाच्च समानघ ३२ अनुक्रोशाच्च भूतानां सर्वेषां रक्षणाय
च आनृशं स्याच्च यद्रूपं तच्छ्रुत्वा कर्तुमर्हसि ३३

विधानविहितः पूर्वपुराणप्रसूतः ३१ व्यपेक्षया त्वेहानुबंधेन नियोगात् आज्ञातः ३२ अनुक्रोशात् कृपातः आनृशं स्यात् अनेषु जीत ३३ ३३ ॥

राम०
१०७

३५ परं धर्मं तद्वन्निरूपं त्रपरं धर्मं तद्वन्निरूपं त्रामुष्मिकमैहिकमिति ३६ देवो राजभार्ये ४७ तथा यथा भीष्मो गोक्तं तथा मां प्रापय दृष्टार्येन योजय ४८

यवीयसस्तव भ्रातुर्भार्येसुरसुतोपमे रूपयौवनसंपन्ने पुत्रकामेव धर्मतः ३४ तयो रुतादयापत्यं समर्थे सिद्धिपुत्रक अनुरूपं कुलस्यास्य
संतत्याः प्रसवस्य च ३५ व्यास उवाच वेत्यधर्मस्य तवति परं चापरमेव च तथा तव महाप्राज्ञे धर्मं प्रणिहितामतिः ३६ तस्मादहं तन्नियोगाधर्ममु
द्विष्टकारणं इप्सितं ते करिष्यामि दृष्टं मे तत्सनातनं ३७ भ्रातुः पुत्रान्प्रदास्यामि मित्रावरुणायोः समानं व्रतं चैतान्ते देव्यो निद्विष्टमिदं
मया ३८ संवत्सरं यथान्यायं ततः शुद्धं भविष्यतः न हि मामव्रतो येता उयेयात्काचिदंगना ३९ सत्यवत् उवाच सद्यो यथा प्रयत्ने ते देव्यो गर्भं त
या कुरु अराजकेषु राष्ट्रेषु नास्ति दृष्टिर्न देवताः कथं त्वराजकं राष्ट्रं शक्यं धारयितुं प्रभो तस्माद्गर्भं समाधत्स्व भीष्मः संवर्धयिष्यति ४० व्यास उ
वाच यदि पुत्रः प्रदातव्यो मया भ्रातुः कालिकः विरूपता मे सह तो तयो रेतस्यैव तं ४१ यदि मे सह ते गंधं रूपं वेष्टं तथा वपुः अथैव गर्भं कौश
ल्या विशिष्टं प्रतिपद्यतां ४२ वैशंपायन उवाच स्वमुक्तामहातेजा व्यासः सत्यवती तदा समागमेन माकांक्षन्निति सोतं हितो मुनिः ४३
ततो भिगम्य सा देवी कृष्णारहसि संगतो धर्ममर्थसमायुक्तमुवाच वचनं हितं ४४ कौशले धर्मं तत्र त्वां यद्रवीमिति बोधतत भरतानो समु
च्छेदो वक्तुं मन्दासंक्षयात् ४५ व्यासो मां च संप्रेक्ष्य पितृवंशं च पीडितं भीष्मो बुद्धिमान्महकुलस्यास्य विवक्ष्ये ४६ सा च बुद्धिस्त
पधीना पुत्रिप्रापय मां तथा न संवत्सरं तं वैशंपुनरेव समुद्धर ४८

आ-
१०५

उदक्षतिधुरउदहनंकरिषति ४९ सतांपुरुषांतरस्पर्शमनिच्छेतीमितिस्त्वयतिकयंचिदिति ५० अध्यायःततः १ अनुप्रवेश्यतिपुत्रस्तेषांतवोदंआगमिषति २

पुत्रंजनयसुप्रोरादेवराजसमप्रभं सहिराजधुरंगुर्वीमुदक्षतिकुलस्यनः ४९ साधर्मतोनुनीर्येनांकयंचिद्धर्मचारिणी भोजयामा
सविप्रांश्चदेवपीनतिपीस्तथा ५० इत्यादिपर्वणि वैशंपायनउवाच ततःसत्यवतीकालेवधंस्नातामृतौतदा संवेशयेतीशयनेश
नैर्वचनमवधीत् १ कौशलेदेवरत्नेस्तिषोघनानुप्रवेश्यति अप्रमत्ताप्रतीक्ष्येनेतिशीयंतागमिषति २ श्वश्रास्तद्वचनंश्रुत्वाशयाना
शयनेशुभे साचितयत्रदभीष्मननांश्चकुरुपुंगवान् ३ ततोविकायांप्रपमंनियुक्तः सत्यवाग्विः दीपमानेषुदीपेषुशरांप्रविवेश
ह ४ तस्यरुक्मस्यकपिलाजटादीमेचलोचने वभ्रुराचैवशमश्रुरादृष्ट्वादेवीन्यमीलयत् ५ संवभूवतयासाईमातुःप्रियचिकी
र्ष्या भयात्काशिसुतांतनुनाशक्रीदमिवीक्षितुं ६ ततोनिष्क्रान्तागम्यमातापुत्रमुवाचह अप्यस्यांगुरावाग्न्युत्रराजपुत्रोभविषति
७ निशम्यतद्वचोमातुर्वीसः सत्यवतीसुतः प्रोवाचांतीद्रियज्ञानोविधिनासंप्रचोदितः ८ नागायुतसमप्राणाविद्वान्राजर्षिसन्नमः
महाभागोमहावीर्योमहाबुद्धिर्भविषति ९ तस्यचपिशतंपुत्राभविष्यन्तिमहात्मनः किंतुमातुःसर्वैगुणांदेधुएवभविषति १० १०

अचितयदितिअनेनगर्भधारणकालेयंपुरुषंस्त्रीचितयतितादृशगुणःपुत्रोभवतीतिस्त्वचिते ३ शरांगदं ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१०५

१८ सत्यासत्यवती १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ अशुजिष्णात्रदासी २७

तस्यतद्वचनं श्रुत्वा माता पुत्रमथाब्रवीत् नां धः कुरूणां नृपतिरनु रूपस्तपोधन ११ सातिवंशस्य गोपारं पितृणां वंशवर्द्धनं द्वितीयं
कुरुवंशस्य राजानं दातुमर्हसि १८ सत्येति प्रतिज्ञाय निश्चक्राम महायशाः सापि कालेन कौशल्या सुषुवे त्वं धमात्मजं पुनरेव तु सोदे
वी परिभाष्य स्फुषोततः ऋषिमावाहयन् सत्यायया पूर्वमरिंदमः ततस्तेनैव विविधानां महर्षिणां मपद्यत अं कालिकामया भागादधिष्ट
स्वात्र सापितं विवर्णा पांडुसंकाशा समपद्यत भारतः १५ तां भीमां पांडुसंकाशां विषसं प्रेक्ष्य भारता व्यासः सत्यवती पुत्र इदं वचनम
ब्रवीत् १६ यस्मात्पांडुत्वमायन्ता विरूपं प्रेक्ष्य मामिह तस्मादप्यसुतो न युगोदरेव भविष्यति नाम चास्मत्तदेव ह भविष्यति शुभानने इत्यु
क्त्वा सति राक्रामद्गवान् पिसत्तमः ततो निष्क्रान्तमा लोक्य सत्या पुत्रमथाब्रवीत् शशंसस्य पुनर्माते स्यात्कालस्य पांडुतां तं माता पुनरेवा
न्यमेकं पुत्रमया चत तपेति च महर्षिणां मातरं प्रत्यभाषत ततः कुमारं सोदेवी प्राप कालमजीजनत् पांडुलक्षणा संपन्नं दीप्यमानमि
वश्रिया यस्य पुत्रा सहस्रासा जज्ञिरे पंच पांडवाः आतु काले ततो ज्येष्ठां वधूतसै न्ययोजयत् सातु रूपं च गंधं च महर्षेः प्रविचिंत्य तं ना
करोद्वचनं देव्या भयात्तूरसुतो यमा २३ ततः सैर्भीषणैः दीर्घीभूषयित्वा सरोयमां प्रेषयामास कुरूमायततः काशिपतेः सुता २४ सातं
कविमनुमां प्रत्युत्तुम्पामिवाद्य च संविवेश भवतु ज्ञाता सत्कृतोपचचारह २५ कामोपभोगे न रहस्यं सातु हिमगादधिष्ठितया सह
षितो राजन्महर्षिः शंशितव्रतः २६ उत्तिष्ठन् ब्रवीदेनां मधुजिष्णा भविष्यसि अपंचते शुभे गर्भः प्रेयानुदरमागतः धर्मात्मा भवि
तालोके सर्वबुद्धिमतो वरः २७ ॥

आ-
१०६

आतामुजिष्ठापुत्रस्यापिभ्रातृत्वं चित्रव्यात् १८ १९ प्रलंभमात्मनोपेदासीति योजनं ३० ३१ सप्तदशित्वे तत्र तदास्या अपीत्यनेनैव गम्यत इति केचित् ३२ अध्यायः ॥ किं

सज्जसे विदुरे नाम क्लृप्तस्यैषा यनात्मजः धृतराष्ट्रस्यैव भ्राता पांडोश्चैव महात्मनः १८ धर्मो विदुरस्तेषां शापात्तस्य महात्मनः मां ऊयस्या
 र्यतत्त्वतः कामक्रोधविवर्जितः १९ क्लृप्तस्यैषा यनोपेतस्य त्वत्पुत्रस्यैव वेदयत् प्रलंभमात्मनश्चैव ऋद्रायां पुत्रजन्म च ३० सधर्मस्यान
 गोभूत्वा पुनर्मात्रासमेत्य च तस्यैव गर्भसमावेद्य तत्रैवांतरधीयत ३१ एते विचित्रवीर्यस्य क्षेत्रे द्वेपायनादपि जज्ञिरे देवगर्भाभा कुरुवंश
 विवर्धनाः इत्यादि पूर्वणि विचित्रवीर्यस्युतोत्पत्तिः जनमेजय उ च किं कृतं कर्म धर्मराजेन शायमुपेपिवान् कस्य शापाच्च ब्रह्मर्षेष्
 द्रयो नावजायत १ वेशं पायन उवाच बभूव ब्राह्मणकश्चिन्मांडव इति विभ्रतः धृतिमात्सर्वधर्मज्ञः सत्ये तपसि च स्थितः २ सत्राश्रम
 पदद्वारि हृक्षमूले महातपाः ऊर्ध्वबाहुर्महायोगी तस्योमौ न ब्रतान्वितः ३ तस्य कालेन महातातस्मिंस्तपसि वर्तते तमाश्रममनुग्रा
 णादस्वकोलो हारिणः ४ अनुसार्थमाणा बहुभीरुश्चिभिर्भरतर्षभ ते तस्यावसथे लोहं दस्यवः कुरुसन्तम ५ तिधाय च भयाल्लीना
 स्तत्रैकानागते वले ५ तेषु लीनेषु योशीघ्रं ततस्तद्रक्षिणां वलं आजगाम ततो पश्यंस्तम धितस्करानुगाः ६ तमपृच्छस्ततो राज्ञं
 स्तथा वृत्तं तपोधनं कतमेन यथापातादस्वोद्धिजसन्तम ७ तेन गच्छामहे ब्रह्मन्यथाशीघ्रं तरे वयं ७ तथा तुरक्षिणां तेषां ब्रुवतां सत
 पोधनः न किंचिद्वचनं रात्रन्मवीत्साध्वसाधुता ८ ततस्ते राजपुरुषा विचिन्वानास्तमाश्रमं ददधुस्तत्र लीनास्तोश्चौरांस्तद्रव्यमेव च ९

कृतं ३ लोहं लुप्यत इति कुतश्चाचौराण्यद्वतं धनं ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१०६

संयमचोरवन्निगद्य ११ १२ १३ १४ ऋषीन्वेदान्समुपानयतस्वाधीनानकरोत्तस्मिन्वेदान्तोपि वेदान्तविस्मयवानित्यर्थः यदा ऋषीन्मुनीन्स्वसमीपे उपानयदित्युक्तं

ततः शंका समभवद्दक्षिराणां तं मुनिं प्रति संयमेन ततो राज्ञे दसंश्चैव न वेदयत् ११ तं राजा सह तैश्चौरैश्च शास्त्रधाम्नामिति सरस्मि
भिसैरज्ञातः श्रुत्वा प्रोतो महातपाः १२ ततस्तैश्च श्रुत्वा आरोप्य तं मुनिं दक्षिरासदा प्रतिजग्मुर्महीपाले धनान्पादाय तान् य १२ श्रुत्वा
स्यः स तु धर्मात्मा कालेन महात्मतः निराहारेऽपि विमर्षिर्मरणाभापयत १३ धारयामास च प्राणान् ऋषींश्च समुपानयत् श्रुत्वा
ज्जेतप्यमानेन तपस्तेन महात्मना संतापं परमं जग्मुर्मनुजस्तपसा चित्तः १४ ते राज्ञौ शकुनाभूत्वा सन्निपत्य तु भारत दर्शयंतो यथा
शक्तितमं पृच्छन् द्विजोत्तमं १५ श्रोतुमिष्टमहे ब्रह्म न किं पापं कृतवानसि येनेह समनुप्राप्तं श्रुत्वा दुःखमयं महत् १६ इत्यादि
पर्वणि वैशंपायन उ च ततः समुनिशार्दूलस्तानुवाच तपो धनान् दोषतः कंगमिष्यामि न हि मेऽन्योपराधमिति १ तं दृष्ट्वा दक्षिरा
स्तत्र तया बहुतिपेहति न वेदयंत्यप्यराज्ञे यथा ह तं न राधिप २ राजा च तमपि श्रुत्वा निष्क्रम्य सह मंत्रिभिः प्रसादयामास तदा
श्रुत्वा स्वमपि सत्तमं ३ राजो च यन्ममायत्कृतं मोहादज्ञानादपि सत्तम प्रसादयेत्वं तत्राहं न मे त्वं क्रौडुमर्हसि ४ ॥ ॥ ॥

तदेव विदुरोति श्रुत्वा गन्धर्वादिना १५ दर्शयंतः स्वानिरूपाणि प्रकाशयंतः १६ अध्यायः ततः दोषतः न कसपि दोषिणो कथयामि वस्तुतमेव मया मुञ्चते इत्यर्थः
१॥ ४ ॥

आः
१०७

१ मूलेदेहांतः प्रविष्टस्य मूलभागस्यान्तिको मूलचित्रेऽन्तिकेति तेदिनी ६ व्यतरन् आचरन् पश्यन्तीति ७ अशीमूलान्तं तस्योक्तो मांडवोऽशीमांडवः ८ उपास्यमानोऽर्हः

क्र३

सर्वमुक्तस्तोराज्ञाप्रसादमकरोन्मुनिः कृतप्रसादं राजानं ततः समवतारयत् १ अत्रार्थचमूलाग्राजं च लं निश्चकर्ष ह अशकू
वंशतिष्ठं मूलं मूले सचिच्छिदे ६ सतथांतर्गतं नैव मूलेन व्यचरन्मुनिः तेनातिपसालोकानविजिग्येदुर्लभान्तरैः ७ अशीमांड
व्यतिचततो लोकेषु गीयते सगत्वा सदनं विप्रो धर्मस्य परमात्मवित् ८ आसनस्थं ततो धर्मदृष्टो पालभत प्रभुः किंतु तदुक्तं कर्मम
या कृतमजानता ९ यत्सेयं फलनिर्हन्ति रीदृश्यासादितामया शीघ्रमाचक्ष्वमेतत् पश्यमेतपसो वलं १० धर्मउ च पतगिकानां पुष्टे
पुत्रयैषीकामुवेशिता कर्मसाक्ष्यते प्राप्तं फलं मेतत्तपो धन ११ अशीमांडवउ च अलेपयधेपि महान्मम दंडस्तया धृतः शूद्रयोनाव
तो धर्ममानुषः संभविष्यति १२ मर्यादां स्यापयाम्यल्लोके धर्मफलोदयां आचतुर्दिशकाक्षीन्मभविष्यति पातकं १३ परतः कुर्वतामेव दो
षस्वभविष्यति १४ वैशंपायनउ च सतेन त्वपराधेन शापान्नस्य मदात्मनः धर्मो विदुररूपेण शूद्रयोनावजायत १५ धर्मचार्ये च कुशलो
लोभक्रोधविवर्जितः दीर्घदर्शी शमपरः कुरुणा च हितैरतः १५ इत्यादिय एषा मंडवोपाख्याने वैशंपायनउ च तेषु त्रिषु कुमारे
षु जातेषु कुरुजंगले कुरुवो य कुरुक्षेत्रे त्रयमेतद्वर्तते १ ऊर्ध्वसस्याभवत्सुमिः सस्यातिरसवेति च यथर्तुवर्षी पतन्मो बहुपुष्पफलादु

तवान् १७ दीर्घदर्शी सर्वकालपरमशीशमपरंतिर्वैरः १५ अध्यायेऽशीमांडवोपाख्याने तेषु कुरुजंगले देशः कुरुवः पुरुषा कुरुक्षेत्रे कुरुषु अष्टस्थाने १
देशं स्तोति ऊर्ध्वसस्याप्रचुरससा २

राम०
१०७

३ कुरुनलोतिश्रुतिश्चेति ४ ५ स्थानंलोतिश्रुतिश्चेति ६ ७ १० ११ १२ विमज्जपरपट्टस्यात्रपिसुखार्थिनोऽत्रैवप्रविष्टा इत्यर्थः १३ १५ १६ १७

वाहनानिप्रदृष्टानिमुदितामगपक्षिराः गंधवंतिचमाल्यातिरसवेतिफलातिच वणिगिश्चान्वकीर्यतनगराण्यशिल्पिभिः ३
 श्रुतश्चरुजविद्याश्चसंतश्चसुखिनोभवन् नाभवदस्पवः केचिन्नाधर्मरुचयोजनाः प्रदेशेषपिराष्ट्राणां कृतं युगमवर्तते ५ धर्मक्रि
 यायज्ञशीलाः सत्यव्रतपरायणाः अन्योन्यप्रीतिसंयुक्ताश्चवर्द्धतप्रजासदा ६ मानक्रौधविहीनाश्चनरालोभविवर्जिताः अन्यो
 न्यममनंदंतधर्मेत्तरमवर्तते ७ तन्महोदधिवत्पूरानिगरं वैव्यरोचत द्वारतोरणानिर्द्वैर्हैर्मुक्तमभवद्योयमैः ८ प्रासादशतसेवा
 धंमेहेंद्रपुरसंतिभं नदीषुवनखंडेषुवापीयत्त्वत्सानुषु काननेषुचरमेषुविजह्रुमुदिताजना ९ उत्तरेः कुरुभिसां ईदृक्षिराः कु
 रवस्तथा विस्पर्द्धमानावचरंस्तथा देवर्षिचार्यैः १० नाभवत्कृपणाः कश्चिन्नोभवन्विधवाः स्त्रियः तस्मिन्जनपदेऽमेकुरु
 भिर्वहुत्लीकृते ११ कृपाशमसमावापोवाहारावसवस्तथा वभूवुः सर्वदियुतास्तस्मिन्नाष्ट्रेमद्वेत्सवाः १२ भीष्मेणधर्मतोरजन्सर्व
 तः परिरक्षिते वभूवरमणीयश्चैतत्पश्यतां कितः १३ सदेशः पराष्ट्राणि विमज्जातिप्रवर्द्धितः भीष्मेणविहितं राष्ट्रे धर्मचक्र
 मवर्तते १४ क्रियमाणेषु कृत्येषु कुमारणां महात्मनां पौरजानपदाः सर्ववभूवुः परमोत्सुकाः १५ गृहेषु कुरुमुखानो पौराणां
 चनराधिप दीयतां भुज्यतां चेति वाचोश्चयंत सर्वशः १६ धृतराष्ट्रश्च पांडुश्च विदुरश्च महामतिः जन्मप्रभृतिभीष्मेण पुत्रवत्स
 रिपालिताः १७ ॥ ॥

आ.
१०८

अमः शास्त्राभासः व्यापामोवाङ्गमुदाधभासः १८ १९ धर्मचरमं आत्मदर्शनं गतः प्राप्तः अपंतुपरमो धर्मोपयोगेता तस्मिन् दर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तेः ११ निर्वचनं प्रशं

संस्कारैः संस्कृतास्ते तु व्रताधयनसंयुताः अमव्यापामकुशलाः समपद्यंत यौवनं १८ धनुर्वेदे च वेदे च गद्ययुद्धे च मर्माणि तथैव गज
शिक्षायां नीतिशास्त्रेषु पारगाः १९ इतिहासपुराणेषु नाना शिक्षा सुबोधिनाः वेदवेदांगतत्त्वज्ञाः सर्वत्र कृतनिष्पन्नाः २० पांडुर्धनुषि विक्रान्तो
नरेश्वरमधिको भवतु अन्येभ्यो वलवानासीद्धत एष्टो महीपतिः २१ त्रिषु लोकेषु नत्वासीत् कश्चिद्विदुरसंमितः धर्मनिष्ठा स या राजन धर्मच
रमंगतः २२ प्रनष्टं शान्तं नोर्वशं समीक्ष्य पुनरुद्धृतं ततो निर्वचनं लोके सर्वेष्टेष्टवर्त्तत २३ वीरसूनां काशिसुते देशानां कुरुजांगलं
सर्वधर्मविदां भीष्मः पुराणां गजसाक्षयं २४ धृतराष्ट्रस्तु च द्रुपदाज्यं न मे त्यज्यत पारसवत्वाच्च विदुरो राजा पांडुर्भवत् २५ कदा
चिद्व्यगंगो जेयः सर्वनीतिमतां वरः विदुरं धर्मतत्त्वज्ञं वाक्यमाह्वय चोचितं २६ इत्यादि पर्वणि भीष्म उ च गुरोः समुदितं सम्यगिदं नः प्रथि
तंकुलं अनन्या नृपि वीपात्ता नृपि व्यामधिराज्यभाक् रक्षितं राजभिः पूर्वधर्मविनिर्दिष्टं हासमिः नोत्सादसंगमश्चेदकदाचिदिदं नः कुले
१ मया च सत्पत्न्या च कृत्स्नं च महात्मना समवस्थापितं भयो युष्मासुकुलतंतुषु ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सा १३ १४ पारसवत्वात् पृथायां ब्राह्मणा ज्ञातत्वात् कारणोत्पपाठः लक्षणाया वातया व्याख्येयं पृथायां कारणवैश्यादिति तन्निर्वचनात् १५ १६ अध्यायः गुरोः ३

राम०
१०८

यादवीयादवस्यशरसकुंतिभोजसवाअपमं ५ १० प्रेषयामासदूतमितिशेषः ११ १२ दित्तिनेदातुमिष्टं १३ बहुगुणं बहुधागुणितं १४ नाभ्यस्योपतिः। अमिभ

तच्चैतद्वर्ततेभूयःकुलंसागरवधया तस्यामयाविवातव्यंतयाचैवनसंशयः ४ श्रूयतेयादवीकन्यास्वरूपाकुलस्यनःसुवलस्यात्मजाचै
वतयामद्रेष्वरस्पच ५ कुलीनारूपवत्पुत्राःकन्याःपुत्रसर्वशः उचिताश्चैवसंवेधेतेस्माकंक्षत्रियर्षभाः ६ मनेवरयितव्यस्तारतुहंधी
मत्तांवर संतानार्थेकुलस्यास्यघाविदुरमनस्य विदुरउवाच भवानिताभवान्माताभवान्नःपरमोगुरुः तस्मात्स्यंकुलस्यास्यविचार्यकु
रुपदितं = वैशंपायनउ च अथपुत्रावविप्रेभ्योगंधारीसुवलात्मजां आराधयदं देवभगनेत्रहरंहरं ६ गंधारीकिलपुत्राणां प्रातंले
मेवंशुभाइतिशुश्रूवतलेनभीष्मकुरुपितामहः १० ततो गंधाराजस्यप्रेषयामासभारत अचक्षुरितितत्रासीत्सुवलस्यविचारणा ११ कु
लरवातिवहत्तंचवुद्धातुप्रसमीक्ष्यसः ददौतां धृतएष्टापगंधारीधर्मचारिणी १२ गंधारीतथशुश्रूवतएष्टमचक्षुषं आत्मानंदित्ति
तंचास्मैपित्रामात्राचभारत ततःसापटमादायकृत्वाबहुगुणंतदा ववंधनेत्रेस्वेष्टजन्मनिव्रतपायणा १४ नाभ्यस्योपतिमहमित्येवंकृत
निश्रुया ततो गंधाराजस्यपुत्रःशकुनिरभ्ययात् स्वसारंवयसालक्ष्म्यायुक्तामादायकौरवान् तांतदाधृतएष्टायददौपरमसत्कृतः भीष्मस्या
नुमतेचैवविवाहंसमकारयत् १६

वंनकुंयी १५ १६ ॥ ॐ ॥ ॥ ॥ ॥

आः
२०६

१७ नान्वकीर्तयत्प्रत्युत्तरं दत्तवती १८ १९ अग्रप्रथमजां अग्रे जन्मातः पूर्वप्रतिज्ञायमया प्रथममपत्तुं भुम्भं देयमिति प्रतिश्रुतम् २० २१ वर्धति गृहं प्रतिश्रुयां वहिः

दत्तासमशितो वीरो यथा हर्षचपरिच्छदं पुनरायात्स नगरं भीष्मोऽपि प्रतिश्रुतः २० गांधार्ययिवारोहाशीलाचारविवेक्षितैः तुष्टिकुराणां सर्वेषां
जनयामास भारत वृत्तेनारधतान्स्वीनगुरुन्यतिपरायणा वाचापि पुरुषाननात्सुव्रतानान्वकीर्तयत् १९ वैशं श्रोतुमयदुश्चेष्टो व
सुदेवपिताभवत् तस्य कन्यापुण्यानामरूपेणाप्रतिमामुवि पितृष्वस्त्रियायसतामनयत्याय भारत अग्न्यामये प्रतिज्ञायस्व स्यापत्तुं सप्तसप्तवाक्
अग्न्याजामयतां कन्यां श्रोतुग्राहकां क्षितो प्रददौ कुंतिभोजाय सखासख्ये महात्मने तियुक्ता सापि तुर्गे हि ब्राह्मणातिपि पूजने उग्रं पर्यव
रक्षत्रं ब्राह्मणं शंसितव्रतं २१ निगूढं निश्चयं धर्मं यत्तदुर्वी स संविदुः तमुग्रं संसितात्मानं सर्वपत्नैरौषयत् २३ तस्यै सप्रददौ मंत्रमापद्ममीव
वेक्षया अभिवागभिसंयुक्तमव्रवीच्चैव तां मुनिः २४ यं यं देवं त्वमेतेन मंत्रेणावाहयिष्यसि तस्य तस्य प्रभावेन तव पुत्रो भविष्यति २५ तयोक्ता
सा तु विप्रेणाकुंती कौतूहलान्विता कन्यासती देवमर्कसा जुहावपशस्विनी २६ सा ददर्श तमायां तं भास्करं लोकभावनं विस्मिता चानवघांगी द
स्वातन्महदनुते २७ तां समासा घदेव लुक् विवस्वति दमव्रवीत् अयमस्म्यसितायां गीब्रूहि किं करवाणि ते २८ कुंतु च कश्चिन्मे ब्राह्म
णः प्रादाद्वरं विद्योच्च शत्रुहन् तद्विजिज्ञासया क्लान्तवत्सस्मिन्नेविभो २९ स तस्मिन् न पराधेत्तां शिरसां हं प्रसादये योषितो हि सदा रक्षाः
स्वपराधापितितशः ३०

क्रौर्यदर्शनात् २३ आयद्मं स्वि वेक्षया भावि संतानं प्रतिबंधस्यानागतो वेक्षरो नाभिवारः वशपाकर्षणादिसाधुक्ते ३० ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
२०६

३१ मंगलम् ३२ ३६ गृहमानाद्यादयंती अपचारं अपराधं ४० वसुनाकुंडलकवचादिनाषडशिवसुषेणः ४१ ४२ आष्टयतायातामध्यातरतस्यर्षः ४३ ४५

सूर्य उ च वेदाहं सर्वमेवैतद्यदुर्वीसावरंदौ संतज्जमयमेवेहक्रियतां संगमो मया ३१ अमोघं दर्शितं मद्यमाहृतश्चास्मिन्नेषु मे वया द्वा
 नेपितेभीरुदोषः सान्नात्र संशयः वैशं एवमुक्तावदुविधं सौत्वर्षं विवस्वता सातनैषद्वारोहाकन्याहमिति मारुत ३३ वंधुपक्षभयान्दी
 तात्त्वज्ञयाचयशसिनी तामर्कः पुनरेवैश्मव्रीत्तर्षभ ३४ मत्प्रसादान्नतेरतिभवितादोषश्च्युत एवमुक्तासभगवानकुंतिराजसुतां
 तदाप्रकाशकर्ता तपनः संवत्सवतया सह ३५ तत्र वीरः समभवत्सर्वशस्त्रभृतां वरः आमुक्तकवचः श्रीमान् देवगर्भः प्रियादृतः ३६ सह
 जंकवचं विभ्रत्कुंडलोद्योतिताननः अजायत सुतः कर्णः सर्वलोकेषु विश्रुतः ३७ प्रादाच्च तस्मै कन्यात्वं पुनः सपरमकृतिः दत्त्वा च त
 पतां प्रेष्ठो दिवमाचक्रमेततः ३८ दृष्ट्वा कुमारं जातं सा वा स्त्री दीनमानसा सकाग्रचित्तया मास किं कृत्वा सुकृतं भवेत् ३९ गृह
 मानापचारं सा वंधुपक्षभयान्नदा उत्ससर्ज कुमारं तं जले कुंती महाबलं ४० तमुत्सृष्टं जले गर्भे राधाभर्ता महायशः पुत्रत्वे कल्पयामास सभा
 र्यः सुतनेदनः ४१ नामधेयं च चक्राते तस्य बालस्य तावुभौ वसुना सह जातो यं वसुषेणो भवन्ति ४२ सर्वमानो बलवान्सर्वस्त्रैश्च युतो
 भवत् आष्टयतायादादित्यमुपातिष्ठत वीर्यवान् ४३ तस्मिन्काले तु जपतस्तवीरस्य धीमतः नो देयं ब्राह्मणो ध्यासी किंचिदसुमहीतले
 ४४ तमिंद्रो ब्राह्मणो भूत्वा भिक्षार्थी समुपागत कवचं प्रार्थयामास फाल्गुनस्य हि ते रतः ४५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्य १

करादितिसहजस्य कवचस्य उक्तं नानाविशेषः कर्त्तव्येनेति विकर्त्तनः स एवैककर्त्तनः स्वार्थे तद्धितः ४६ विकर्त्तनस्य सूर्यसापत्न्याद्वा अध्यायः सत्त्व धर्माश्च

स्वशरीरात्समुत्पन्नकवचं सति सर्गजं विप्ररूपाय शक्राय ददौ कर्णः कृताञ्जलिः ४६ प्रतिगृह्यतु देवेश स्तुतु स्तेनास्य कर्मणा ददौ
शक्तिं सुरपतिर्वीर्यं वेदमुवाच ह ४७ देवा सुरमनुष्याणां गंधर्वैरगरक्षसां यमेकं जेतुमिच्छेयाः सो न यानमविष्पति ४८ प्राज्ञा मत्तस्य
कथितं वसुषेण इति श्रितौ कर्णे वै कर्त्तनस्तेन कर्मणा तेन सो भवत् ४९ इत्यादिपर्वणि संभवे वैशं सत्त्वस्स गुरोपेता धर्माश्च महाव्रता
दुहिता कुंति भोजस्य पृथ्वा पृथुलत्वे चना १ तां तु ते ज्ञास्विनी कन्यां रूपयौवनशालिनीं नाग्न्यर्पिवाः केचिदतीव स्त्रीगुरोर्युतां २ ततः सा
कुंति भोजेन राजा हृष्यन् राजधियान् पित्रा स्वयं वोदत्ता दुहिताराजसत्तम ३ ततः सारंगमध्यास्थुतेषां राज्ञां मनस्विनी ददर्श राजशार्दूलं यां दुभ
रतसत्तमं ४ सिंहदंष्ट्रमहोरस्कं तपभाक्षं महाबलं आदित्यमिव सर्वेषां राज्ञां प्रच्छाद्य वै प्रभाः तिष्ठन्ते राजसमितौ पुन्दरमिवापरं ५ तं दृष्ट्वा
सानवद्योगी कुंति भोजसुता शुभा यां दुभरवरं रंगे दृष्टेना कुलाभवत् ६ ततः कामपरीतांगी सत्कृत्य चलमानसा व्रीडमाना स्रजं कुंती राज्ञः
स्केधे समासजत् ७ ७ ॥

धर्मनिष्ठाः ७ श्रीरामो जयति ॥ ॥

॥

अध्यायः ततः ८ ॥

नी ॥

तं निशम्य तं पांडुं कुंसा सर्वे नराधिपाः यथागतं समाजग्मुर्गजे रश्मौ स्तथा ८ ततस्तस्याः पिता राजन् विवाहमकरोत्प्रभुः सतया कुंतिभो
जस्पृष्टो हि त्राकुरुनरत युयुजे मितसौभाग्यः पौलोष्णमघवानिव कुंसां चरजेद्रकुंतिभोजो महीपतिः १० कृतो द्वाहेतदा तं तु नानावस
भिरर्चितं स्वपुरं प्रेषयामास सरजा कुरुसत्तम ११ ततो वत्सेन सह तानानाध्वजपताकिना स्त्रयमानः सत्वा शर्मिष्ठी ह्युरौ शुभमहर्षिभिः
१२ संप्राप्य नगरं राजा पांडुः कौरवनेदः न्यवेशयत्ततो भार्या कुंती स्वभवने प्रभुः १३ इत्यादि पर्वणि कुंती विवाहे वैशं ततः शांतनवो
भीष्मो राजः पांडो र्यशस्विनः विवाहस्यापरस्परार्थे चकार मतिमान्मति १ सोमामैः स्थविरे सां द्वा ह्युरौ शुभमहर्षिभिः वत्सेन च
तुरंगेण ययौ मश्यतेः पुरं २ तमागतमभिप्रात्यै र्वर्षिवाङ्मी कपुंगवः प्रत्युद्गमार्चयित्वा वपुरं प्रावेशयत्प्रपः ३ दत्वा तस्या सने शुभं
पाद्यमर्घ्यं तथैव च मधुपके च भद्रेशः पप्रच्छ गमने र्पितो ४ तं भीष्मः प्रत्युवाच मद्राजे कुरुदहः आगतं मां विजानीहि कन्यार्थिन
मरिंदम ५ श्रूयते भवतः साध्वी स्वसामाद्रीयशस्विनी तामहे वरयिष्यामि पांडो र्ययशस्विनी ६ युक्तरूपो हि संवर्धेत्वं नो राजन्व
यंतव सतत्संचितमद्रेशगृहाणा स्मान्यथाविधि ७ तमेवं वादिनं भीष्मं प्रत्यभाषत मद्रपः नहि मे न्यो वरस्वतः श्रेयानिति मति
र्मम ८ ॥ ॥

आः
२११

यद्यपिकन्यामुह्यग्रहणं आसुरेविवाहेष्टं तथापि कुलधर्मत्वात्परिहार्यमिमाह पूर्वैरिति ६ ११ धर्मस्यः आर्षेपिविवाहे कन्यामुह्यत्वेन गेति पुनग्रहणादर्शनात् १२ त

यि

पूर्वैः प्रवर्तितं किंचित्कुलेस्मिन्नपसन्नमैः साधुवायदिवसाधुतन्नातित्रांतुमुत्तमहे ६ यत्कृतं न्यवतश्चाविदितं तात्र संशयः न च युक्तं तया
वक्तुं भवान्देहीति सत्तम १० कुलधर्मः स नो वीरप्रमाणं परमं च तत् तेन त्वो न व्रवीमेतदसंदिग्धं वचोरिह न ११ तेभीष्मः प्रत्युवाच देमद्र
राजं जनाधिपाः धर्मस्य परो राजन् स्वयमुक्तः स्वयं भुवा १२ नात्र कश्चन दोषोस्ति पूर्वैर्विविधैर्युक्तैः विदिते पंचतेश्च मया दासाधुसंमता १३
इत्युक्त्वा समहोतेजाः शातकुंभं कृताकृतं रत्नातिचविविचित्राणि शल्पायादासहस्रशः १४ गजानश्चान्त्राणां श्वेष्वेव वासां सोभरानि च मणि
मुक्ताप्रवालं च गंगेयो वसुजघुभं १५ तस्य गच्छधने सर्वं शल्पं संग्रीतमानसः ददौ तं समलं कृत्य स सारं कौरवर्षभे १६ सतां माद्रीमुपा
दाय भीष्मः सागरगासुतः आजगाम पुरीधीमान्प्रविष्टो जगसाक्यं ततश्चेह निप्राप्ते मुहूर्त्तं साधुसंमते जग्राह विधिवत्पारिणाशमाश्रितः ॥
पाण्डुर्युधिष्ठिर १७

पाचशिष्टादत्तत्वारयमपि धर्मः स्वयं भुवा वेदेनैवोक्त इति सैव स्तेनावर्गीतोपि कुलाचारो न त्याज्य इति दर्शितं १३ शातकुंभकाचनो कृताकृतं घटितमघटितं च १४ य
सज्जतप्रादात् १५ १६ १७ ॥

एस०
२११

१० त्रिदशाः त्रिंशत् ११ १४ आगस्त्यः चोरप्रायाः पर्वतावाप्रयित्वात् १५ ३० कुरुकर्मसुयोजिताः कुरुणां दासभृताः ३१ ३२ ३३ ॥

ततो विवाहे निर्वृत्ते सरजा कुरुतंदनः स्थापयामास तां भार्यां शुभेवेशमनिभाविनी १६ सतामो वचरन्मां धर्माभ्यां राजस
त्तमः कुंत्पामाद्या च राजेन्द्रो यथा कामं यथा सुखं १० ततः सकौरवो राजा विदुषा त्रिदशानिशाः त्रिजीषयामही पांडुर्निरक्राम नुरान्त्र
भो ११ स भीष्मप्रमुखान् वृद्धान् भिवाय प्रणाम्य धृतराष्ट्रं च कौरव्यं तपान्पान् कुरुसत्तमान् १२ आसं प्रययौ राजानैश्च चाभ्यनुमोदितः
मंगलाचारयुक्ताभिराशीभिरिमिते दितः १३ गजवाजिरथौघेन वलेन महता गमत् सरजा देवगर्भभो विजिगीषुर्वसुंधरं त्वष्टृपुष्टवलेः
प्रायाः पांडुः शत्रून् नेकशः १४ पूर्यामि गस्त्यो गत्वा दशार्गाः समरेजिताः पांडुना रसिहेन कौरवाणां यशोभता १५ ततः सेनासु
पादाय पांडुर्नानाविधध्वजां प्रभृतहस्तपुतां यदातिरथसंकुलां १६ आगस्कारी महीपानां वह्नां वलदर्पितः गोप्रा मगधराष्ट्रस्य दी
घोरिजगद्देहतः १७ ततः कौषं समादाय वाहनानि च भरिशः पांडुना मिथिलां गत्वा विदेहाः समरेजिताः १८ तप्यकाशिषु सुसुपुषु
द्वेषु च नार्षभ स्वबाहुवलवीर्येण कुरुणां मकरोघशः १९ तं शौचमहाज्वाले शस्त्राविषमरिंदमं पांडुपावकमासां यदद्यंत य
नराधियाः ३० ते ससेनाः ससेनेन विध्वंसितवल्गवाः पांडुनावशगाः कृत्वा कुरुकर्मसुयोजिताः ३१ ते वते निजिताः सर्वपुषि
व्यां सर्वपार्षिवाः तमेकमेति रेशुरंदेवेष्विव पुरंदरं ३२ तं कृतोजलयः सर्वप्रणाता वसुधाधियाः उपाजगमुर्धनं गृह्यन्तानि वि
विधानि च ३३ ॥

श्राः

२१३

नागपुराधिपः हस्तिनापुरेशः ३४ ३७ प्रतीतमनसोतिः कलुषचिन्ताः शतसहस्रकाः ३८ नदूयमिव श्रद्धामिव जयोत्साहेन मार्गश्रमाभावात् ३९४०

मरिामुक्ताप्रवातंचसुवरांरिजतंवहु गोरत्नान्यश्वरत्नानिरपरत्नानिकुंजरः ३४ खरोष्ट्रमहिषीश्वैवयच्चकिंचिदजावि
कं कंवत्नानि चरत्नानिरांकवास्तरागानिच तत्सर्वंप्रतिजग्राहराजानागपुराधिपः तदादापययौपांडुः पुनर्मुदितवाहनः
हर्षयिष्यस्वरष्ट्राणिपुरंचगजसाक्ष्यं शान्तनोरजसिंहस्यभरतस्यचधीमतः प्रनष्टः कीर्तिजः शरुपांडुनापुनराद्भुतः येषुरा
कुरुष्ट्राणिजहः कुरुधनानिच तेनागपुरसिंहेनपांडुनाकारदीकृताः इत्यभाषंतराजानोरजामात्याश्चसंगताः प्रतीतमनसोद्भूताः
पौराजानपदैः सह प्रमुघपुश्चतंप्रप्रंसर्वेभीष्मपुरोगमाः तेनदूरमिवाध्वानंगत्वानागपुरालयात् आहतंददशुर्दृष्टालोकंबहुवि
धैर्दनेः नानापानसमानीतैरत्नैरुच्चावचैस्तदा ४० हस्त्यश्वरथरत्नैश्चुगोभिरुष्ट्रैस्तथाविभिः नातंददशुरसाधभीष्मैरासहकौ
रवाः ४१ सोमिवाधयितुःपादैकौशल्यानेदिवर्द्धनः ययार्हमानयामासपौराजानपदानपि ४२ प्रमुघपूरुष्ट्राणि कृतार्थपुनरा
गतं पुत्रमाश्लिष्यभीष्मस्तुहर्षादश्रूणवर्तयत् सत्तर्यशतशंखानांभेरीणांचमहास्वनैः हर्षयत्सर्वशः पौरानविवेशगजसाक्ष्यं
४४ इत्यादिपर्वणिसंभवे वैशं धृतराष्ट्रमनुज्जातः स्वबाहुविजितंधनं भीष्मायसत्यवतैचमात्रेचोपजहारसः ९ ॥

४१ ४२ ४३ ४४ अध्यायः १ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

शम०
१११

१ ३ अश्वमेधशतैस्तत्तुलैः । महामरुतैः पंचमहायज्ञैः गर्भधिस्य श्रौतयज्ञेष्वनाधिकारतः ५ १४ ~~अश्वमेधशतैः~~ २ पारसवीव्याख्यातरूपाब्राह्मणेनश्रुद्रायां

विदुरायसवैपांडुः प्रेषयामासतद्धनं सुहृदश्चापिधर्मात्माधनेनसमतर्पयत् १ ततः सप्तवतीभीष्मः कौशल्यं च यशस्विनी शुभैः पांडु
जितैर्यैस्तोषयात्मासभारत ३ ननंदमानाकौशल्यातमप्रतिमतेजसं जयंतमिवयौलोमीपरिषज्जनरर्षभं ४ तस्यवीरस्यविज्रोतैः सह
स्त्रशतदक्षिणैः अश्वमेधशतैरीजेधतराष्ट्रो महामरुतैः ५ संपुक्कुकुंसाचमाद्राचभारतर्षभं त्रितंतं द्रिस्तदापांडुर्वभववनगोचरः ६ हित्वा
प्रासादनिलपंशुभानिशयनानि च आरण्यनित्यः सततं वभूवमृगयापरः ७ सचान्द्रक्षिणं पार्श्वं रम्यं हिमवतो गिरैः उवासगिरिपृष्ठेषु महाशालव
नेषु च ८ राजकुंतामाद्राचपांडुः सहवने च स्न कौरवैरिवमध्यस्थः श्रीमान्यौरंदरोगजः ९ भारते सहभार्याभ्यां तु युवाणवर्धुः विचित्र
कवचं वीरं परमास्त्रविदं नृपं देवोयमित्यमंतवरांतं वनवासिनः तस्य कर्मभोगांश्च नरा नित्यमंतं द्रिताः उपजहुर्वनांतं पुधतराष्ट्रेण वेदि
ताः ११ अथ पारशवीकुंता देवकस्य महीपतेः रूपयौवनसंपन्नां सशुभ्रावापगासुतः १२ ततस्तत्तवारपित्वा तामानीय भारतर्षभं विवाहं कारय
मास विदुरस्य महामतेः १३ तस्यां चोत्पादयामास विदुः कुरुनंदनं पुत्रान्विनयसंपन्नानात्मनः सदृशानुरागैः १४ इत्यादिपर्वणिसंभवे वै
शं ततः पुत्रशतं तु जेगांधार्यं जनमेजय धृतराष्ट्रस्य वैश्यायामेकश्चापिशतानरः १ पांडोः कुंसाचमाद्राचपुत्राः पंचमहायज्ञाः देवेभ्यः स
मपद्यंत संतानाय कुलसर्वैः १

जातो १२।१३।१४ अध्यायः ततः ६ति

आ-
११३

३ ६ ११ लोहाष्टीलालोहमयीगंडिकातद्वसंहताकठिना ११ ॥

जनमेजय उ च कथं पुत्रशतेजसेगंधार्थादिजसत्रम किपताचैवकालेनतेषामायुश्चकिंपरं ३ कथंचैकःसर्वैषायांधतराष्ट्रसुतोभवत् क
थंचसदृशीभार्योगंधारीधर्मचरिणी ४ आनुकूल्येवर्त्तमानोद्धतराष्ट्रोभवत्ततः कथंचसमस्यसतःपांडोस्तेनमहात्मना ५ समुत्पन्नोदेवते
भःपुत्राःपंचमहारायाः सतद्विद्वन्पान्नापेविस्तरेणतपोधनः कथयस्वतमेतन्निःकथ्यमानेषुबंधुषु ६ वैशं क्षुत्क्षामानिपरिग्लानेदैपाय
नमुपस्थितं तोषयामासगंधारीवासस्तस्यैवोददौ ७ सावत्रेसदृशंभर्तुःपुत्राणांशतमात्मनः ततःकालेनसागर्भेदितराष्ट्रादयाग्रहीत् ८
संवत्सराद्यंतंतुगंधारीगर्भमाहिते अप्रजाधारयामासततस्तदुःखमाविशत् ९ अत्राकुंतीसुतंजातंवाल्मीकिस्तमेजसं उदरस्यात्मनः
स्थैर्यमुपालभान्वचिंतयत् १० अज्ञातंद्धतराष्ट्रस्यपत्नेनमहताततः सोदंघातयामासगंधारीदुःखमूर्च्छिताः ११ ततो जसेमोसपेशी
लोहाष्टीलेवसंहता दिवर्षसंभूताकुक्षौतमुत्तृष्टंप्रचक्रमे १२ अथदैपायनोज्ञात्वात्वरितः समुपागमत् तांसमोसमधीयेशीददर्शज
यतांवाः १३ ततोब्रवीत्सौवलेयीकिमिदंतेचिकीर्षितं साचात्मनोमतंसतंशशंसपरमर्षये १४ गंधार्यु च ज्येष्ठंकुंतीसुतंजातंश्रु
त्वारविसमप्रभं दुःखेनपरमेणोद्भूतंघातितंमया १५ शतंचकिलपुत्राणांवितीर्णमित्यपापुरा इयंचमेमोसपेशीजानापुत्रशतायवै १६
व्यास उ च स्वमेतत्सौवलेपिनैतज्जात्वमप्यभवेत् वितथंनोक्तंपूर्वमेतौरेषपिकुतोऽन्यथा १७ ॥ ६ ॥ ॥ ॥

राम०
११३

१० अवधेधतवती ११ २१ २३ २४ रुगवचननादचावक्रमवक्रं च शरं वरसदृशमेवाकरोत् १५ १६ १७ १८ १९ २०

घृतशर्णकुडशतं क्षिप्रमेव विधीयतां सुगुप्तेषु च देशेषु रक्षा चैव विधीयतां शीतां भिरग्निरहीत्वा मिमां च परिमिंचयः १८ वैशं साक्षिचमा
 नातहीत्वा वभूव शतधातदा अंगुष्ठपर्वमात्राणां गभीरां पृथगेव तु १९ सकाधिकशतं शर्णयिष्यायोगं विशंपते मांसपेशास्तदा राजनक्रम
 शः कालपर्ययात् २० ततस्तोमेषु कुंडेषु गभीने वधेतदा स्वनुगुप्तेषु देशेषु रक्षो विव्यधत्ततः २१ शशंसचैव भगवान्कालेनैतावता पुनः उ
 द्घाटनीयान्नेतात्तिकुंडानीति च सौवर्ली २२ इत्युक्त्वा भगवान्यासस्रया प्रतिनिधाय च जगाम तपसेधीमान् हिमवतं शिलोच्चवं २३ जज्ञे क्रमेण
 चैतेन ते षोडशोर्ध्वो नोत्पः जन्तस्तु प्रमारो न ज्येष्ठो राजा युधिष्ठिरः २४ तदा ख्यातं तु भीष्माय विदुराय च धीमते यस्मिन्नहनि दुर्ध्वे जिज्ञेदुर्ध्वे
 नस्तदा २५ तस्मिन्नेव महाबाहुर्जज्ञे भीमोऽपि वीर्यवान् सजातमात्र एवाप्यधृतराष्ट्रसुतोऽप्य एवमावसदृशं रुगवचननादचैते रवराः प्रसभाषंत
 गृध्रगोमासु वायसाः काताश्च प्रववुश्चापि दिग्गहश्चाभवत्तदा २६ ततस्तु भीतवद्राजा धृतराष्ट्रो ब्रवीद्विदं समानीय बहून्विप्रान्भीष्मं विदुरमेव
 च २७ अन्नाश्च सह्यो राजन कुत्र न्सीस्यैव च युधिष्ठिरो राजपुत्रो ज्येष्ठो नः कुलवर्धनः २८ प्राप्नः स्वगुणतोऽप्येतस्मिन्वाच्यमस्ति नः अयं
 त्वनंतरस्तस्मादपि राजा भविष्यति सतद्विब्रूतमेतत्पदत्रयमविताकृतं २९ वाक्यस्यैतस्मिन्निधने दिक्षु सर्वासु भारत क्रव्यादः प्राणादन्धोराः शिवा
 आशिवशंसिनः ३०

८३

श्राः
१९४

३८ करणश्चकरणाः क्षत्रियादृश्यांजातत्वात्तनुवैश्यातश्चद्रायां ३९ ४ अध्यायः धनः ३

लक्षयित्वानिमित्तानिनिघोरानि सर्वशः तेब्रुवनब्राह्मणराजनविदुरश्चमहामतिः ३९ यपेमानिनिमित्तानिद्वोरानिमनुजाधिप उष्टितानि
सुतेजातेजेष्टेतेपुरुषर्षभ अक्तंकुलांतकरणोमवितैपसुतस्तव तस्मांतिःपरित्यागेगुप्तावपनयोमहान् ३३ शतमेकोनमप्यस्तपुत्राणांतेम
हीयते तज्जेनमेकेशांतिचेकुलस्येष्टसिभारत ३४ एकेनवैकुलक्षेमेकुलस्यजगतस्तथा तज्जेदेकंकुलस्यार्थेग्रामस्यार्थेकुलंनजेत् ग्रामंजत
पदस्यार्थेआत्माप्येष्टपिंवीनजेत् ३५ सतपाविदुरगोक्तस्यैश्वर्येद्विजोन्नमैः नचकारतप्याएजापुत्रस्तेहसमवितः ३६ ततःपुत्रशतंशरीरि
तराष्ट्रस्यार्थिनि मासमात्रेणसंजज्ञेकन्याचैकाशताधिका ३७ गांधर्वास्त्रिर्यमानायामुदरेणविवर्द्धता धृतराष्ट्रमहाराजवैश्यापर्यचरन्किल
३८ तस्मिन्संवत्सरेराजनधृतराष्ट्रान्नहायशः जज्ञेधीमास्ततस्तस्यायुयुत्सुः करणोन्मपः ३९ एवंपुत्रशतंजज्ञेधृतराष्ट्रस्यधीमतः महाराया
नांवीर्याणांकन्याचैकाशताधिका ४० युयुत्सुश्चमहोत्तमवैश्यापुत्रः प्रतापवान् इत्यादियवीरासंभवः जनमेजयउ च धृतराष्ट्रसपु
त्राणामादितःकपितेत्वया ऋषेःप्रसादाद्युशतंनचकन्याप्रकीर्तिता १ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चकन्याचैकाशताधिका गांधाराजदुहिताशत
पुत्रेतिचानव १ उक्तामहर्षिणातेनव्यासेनामिततेजसा कपेन्विदानींभगवत्कन्यान्वंतुव्रीषिमे ३ ३ ३ ४

राम०
१९४

नप्रजासतिप्रजामात्मनोनेच्छति। सर्वप्रातिपदिकेभ्यः कविलालसायां सुगसुकाविति वार्त्तिकानुगागमः ४ १० अत्राद्यः दौहित्रज्ञानपिलोकानपिलोकानप्राप्त्य

परिभागशतं पेशी कृतानेन महर्षिणा नप्रजासति चेन्नूयः सौवलेयी कथंचन ४ कथंतु संभवस्तस्यादुःशलायावदस्वमे यथा च दिहवि
 प्रेषपरं मेत्रकुत्तहलं ५ वैशं साध्वयं प्रसन्न उद्दिष्टः पांडवेयव्रीहिमते तां मांसये शी भगवान् स्वयमेव महातया शीताभिरभिरसिच्य भागभागमकल्पय
 त ६ यो यथा कल्पितो भागस्तंतं धार्मिकानां पा घृतपूरोषुकं भेषु एकैकं प्राक्षिपत्तरा ७ एतस्मिन्नेतरे साध्वी गंधारी सुदृढव्रता दुहितस्तेह
 संयोगमनुध्याय वरं गता ८ मनसा चिंतय देवी एतत्पुत्रशतं मम भविष्यति न संदेहो न व्रवीत्यन्यथा मुनिः ९ ममेयं परमातुष्टिर्दुहितामेभवघटि ए
 काशताधिकावाला भविष्यति गरीयसी १० ततो दौहित्रज्ञात्वा कारवाहो सौपतिर्मम अधिका किल नाशिता प्रीतिर्जुमात् जामवेत् ११
 यदि नाम ममायि स्यादुहितैकाशताधिका कृतक्या भवेयं वै पुत्रदौहित्रसंवृता १२ यदिसत्पंतयस्तपेदन्नं चाप्यपवाहते गुरुवस्तोषिता वापि
 तयास्तदुहिता मम १३ एतस्मिन्नेव काले तु कस्यैवायनः स्वयं व्यभजत्ततदये शी भगवान् विसृज्य गणयित्वा शतं पूरं मिश्रानामाह सौ
 वली १४ व्यास उ च पूरं पुत्रशतं ते तत्र मिष्णा वा गुदाहताः दौहित्रयोगाय भाग एकः शिष्टः शतात्तरः १५ एषां ते सुभगा कन्या भविष्यति
 यये श्रिता ततो मं घृतकुं भवसमाना ण्यमहातयाः १६ ॥

तीत्यर्थः ११ १६

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४

॥

४

॥

॥

॥

आः
११५

१८ अध्यायः शेषः १४ १४ १४ १४ ॥

विज्ञा

तंवापि प्राक्षिपन्नत्रकन्याभागतपोधनाः सन्त्रेकपितराजनदुःशलाजन्मभारत ब्रूहर्गजैर्द्रकिंभूयोवर्तयिष्यामितेनघ १८ इत्या
दिपर्वणिसंभवे जनमेजय उ च ज्येष्ठानुज्येष्ठतातेषां नामानि च पृथक् पृथक् धनराष्ट्रस्य पुत्राणामानुष्याप्रकीर्तय १ वैशं दुर्घे
धनोयुयुत्सुश्च राजनदुःशासनस्तथा दुःसहोदुःशलश्चैव जलसंघः समः सहः विंदानुविंदौ दुर्घः सुबाहुर्दुःप्रधर्षणः दुर्मर्षणो दुर्मूर्खश्च
क दुर्ःकराश्च ३ विविंशतिर्विकर्णश्च शलः सलः सुलोचनः चित्रोपचित्रौ भूश्चासुचित्रशरसनः दुर्मदो दुर्विगाहश्च विविक्तः विक
टाननः ऊर्णाभाभः सुनाभश्च तणानंदोपनेदको ५ चित्रवाणश्चित्रवर्मा सुवर्मा दुर्विमोचनः अपोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुंड
लः भीमवेगो भीमवलो वलाकी वलवर्धनः उग्रायुधः सुर्वेणश्च कुंडधारे महोदरः ७ चित्रायुधो निषंगै च पाशो हं दारकस्तथा दृढच
र्मिदृशश्च सोमकीर्तिरनरः दृढसंघो जगसंघः सप्तसंघः सुरस्य एक उग्रप्रवा उग्रसेनः सेना नोर्द्विपराजयः ८ अपराजितः कुंडशायी
विशालाक्षो दुराधरः दृढहस्तः सहस्रश्च वातवेग सुवर्चसो आरितकेतुर्वद्वाशीनागदत्तो ग्रायाण्यपि कचचीक्रोथकुंडौ च कुंडधारे
धनुर्धरः ११ उग्रभीमरणौ वीरौ वीरबाहुरलोलपः अभयोर्द्रकर्मा च तथा दृढरथाश्रयः अनाध्वजः कुंडमेदो विरावी चित्रकुंडलः प्र
मथश्च प्रमाथी च दीर्घरोमश्च वीरवान १२ दीर्घबाहुर्महाबाहुर्द्विद्वारः कनकध्वजः कुंडाशी विरजाश्चैव दुःशला च शताधिका १४ ॥

राम०
११५

आः
२१६

विधिदैवं सते अतिक्रामति प्रज्ञा शास्त्रीया बुद्धिः प्राज्ञः प्राज्ञावान् अर्थात् विधिपर्यागतान् दैवोपगतान् प्रतिपद्यते चेन्न किंतु प्रज्ञावलेनैव एतन्मया साधितमिति मन्यते अतो नापं
तवाप एव इति भावः प्रज्ञावानिति पाठे प्रज्ञावानेवैतज्ज्ञानातिनमृद इत्यर्थः १० तवापि मोहश्चाभ्युपनिवाहप्रभृति ११ पाठान्तरे मगयुतां मृगहंतृत्वं १२ अथ घना प्राकचेना
मायया प्रच्छन्नत्वेना चो वाप्ये सत्रमासीनः अनुमिह न व्रतस्थानो तत्रापि ब्राह्मणानां मगया दृष्टेव किं पुनर्मम गतः प्रोक्ष्ये त्वनेनोपाकरणं सत्रयनादिकं लक्ष्यमुवाच दयस्वपितीति वतम्
गया कृत्वा प्रोक्षयामासेति व्याख्येयं प्रमाणेनैवः अस्माच्चर्तमानं अगस्त्येति अगस्त्यस्य पित्र्ये मगया माचरोऽपचोरो वेदो ह्यनेन पुष्पाकं वपाकदलीगर्भपत्रसदृशो मांसापः

न विधिं सते प्रज्ञा प्रज्ञान् ग्रसते विधिः विधिपर्यागतान् र्थान् प्राज्ञावान् प्रतिपद्यते १० शश्वद्धर्मानो मुखे कुले जातस्य भारत कामलोभाभि
भूतस्य कपंते चलितामतिः ११ पांडु च शत्रूणां यावेधवतिः साम्नाणां वेधस्तता सत्रो मगमां मोहं तंगसि तुमर्हसि १२ अथ घना
मायया च मगगाणां वेध इष्यते स एव धर्मो ग्रांतुं द्वित्वं किंतु गर्हसे अगस्त्यः सत्रमासीनश्चकार मगया मयिः आराणां सर्वदैवतान् मगया श्रेष्ठ
महावने १३ प्रमाणादधर्मो ग्राकपमस्मान्निगर्हसे अगस्त्यस्य मिचोरेण पुष्पाकं वपाकदलीगर्भपत्रसदृशो मांसापः १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हतापर्यग्निकृतानां राणानुत्पज्जतीति शास्त्रे देवतोद्देशेन सक्तानामपि आराणानामुत्सर्गविरसद्वधं कुर्वता गत्येन तं दितं तद्गतानुगतिकतया वपमपितमेव धर्ममनुस
रतो न भवता दूषा इत्यभिप्रायो द्विः श्लोकः १३ नरिपतिरिति नरः रिपुस्तमुद्दिश्य प्रेयसनाक्रांतत्वादिसमयेश्च तमुचंति अपि तु तेषां वधकालः संग्रामस्य लोके प्रशस्यते आ
भिमुख्य शस्त्रपाणिना वधस्तस्यः १४ ॥

राम०
२१६

प्रमत्तं असावधानं तीक्ष्णोः गुप्तशस्त्रैरग्नेयादिभिः विवृतं यत्कंघ्रंति मृगानयनभीतपलायमानां शत्रूणां वधोति चो न तु मृगाणां निमाशयः १५ १७ हर्षात्कृष्णशृंगादितुल्यः

मृगउ च नरिष्वैसमुद्दिश्य विमुंचंति नराः शरणं रं प्रस्थाप्य विशेषेण वधकालः प्रशस्यते १४ पांडुउ च प्रमत्तमप्रमत्तं वा विवृतं घ्रं
ति चो जसाउ पायै विविधैस्तीक्ष्णैः कस्मान्न गविगर्हसे १५ मृगउ च नाहं घ्रंते मृगाज्जन्निर्गर्हं चार्त्तकारणात् मैथुनेन प्रतीक्ष्य मेव ये
हायानशंसतः १६ सर्वभूतहिते काले सर्वभूतेषु ते तथा को हिविद्यान्मृगं हन्याच्चरंते मैथुनेन वेने १७ अस्मां मृगाचराजैर्हर्षात् मैथुनमा
चरं पुरुषार्थफलं कर्तुं तज्जया विफलीकृतं १८ पौरवाणां महाराजतेषां मत्तिष्ठकर्मणां वंशे जातस्य कौरव्यनानुसृष्टमिदं च १९ नृशं
संकर्मसु महत्सर्वलोकविगर्हितं अस्वर्गमयशस्यं चाप्यधर्मिष्ठं च भारत २० स्त्रीभोगानां विशेषस्तः शास्त्रधर्मा र्थितत्त्ववित् नाहं स्ते
सुरसंकाशकर्तुमस्वर्गमीदृशं २१ त्वयानृशंसकर्तारं पापाचारास्मानवाः निग्राह्याः पार्थिवश्चेष्टत्रिवर्गपरिपाता २२ किं कृतं
तेन श्रेष्ठमाविहाना गसंघाता मुनिमूलफलाहारं मृगवेषधरं दिजे २३ वसमानमरणेषु नितं शमपरापरां त्वया हं हिंसितो यस्मात्तस्मा
त्त्वामप्यहं शये २४ द्वयोर्नृशंसकर्तारमवशं काममोहितं जीवितं तत्करो भावस्वमेवागमिष्यति २५ अहं हि कर्दमो नाम तपसा भावि
तो मुनिः व्यपन्नमन्मनुष्याणां मृगाणां मैथुनमाचरं २६ मृगो भूत्वा मृगैः सार्द्धं चरामि गहने वने ननु ते ब्रह्महृते ये भविष्यन्मविजानतः २७
मृगरूपे धरं हत्वा मामेवं काममोहितं असतु त्वं फलं मृगस्य सोऽक्षमेव हि २८ ॥

पुत्रो मे मविष्यतीत्युसाहाता पुरुषार्थफलं पुरुषैर्मैथुनेन अर्पणीयं फलं पुत्रं कर्तुं उन्मादयिहं २८ २९ त्रिवर्गार्थधर्मार्थकामहीताः २१ ते त्वयाः २३ द्वयोः स्त्रीषु
सयोः नृशंसकर्तारं निघस्य मैथुना सक्तयोर्वधस्यकर्तारं २४ २८ ॥

आ-
२९७

१६ त्वात्वां अनुगमिष्यति ३० ३१ अध्यायः तं व्यतीतं मत्तं अतिक्रम्य अतिशयेन पर्यदेव यत एता १ कामजालं विविक्ताजालं २ ४ देवैस्तत्तस्य पुत्रत्वात् स्वर्गमि
नानर्हस्य ५ मोक्षमार्गं व्यवस्थितिनिश्चिने मिश्रेयस्करत्वेन तत्र हि पुत्रा च न पेशादृष्टा किं प्रज्ञया करिष्यामो येषां नोपयात्मा पंलो करति इष्टमेवैतज्जातमित्याह वंधो हीति

प्रियया सह संवासे प्राप्य कामविमोहितः तमप्यस्यामवस्थायां प्रेतलोकं गमिष्यति १६ अंतकाले हि संवासे पयागंतासि कांतया प्रेत
राजपुरं प्राप्ते सर्वभूतदुरत्ययं भक्तामतिमतां श्रेष्ठसैव तानुगमिष्यति ३० वर्तमानः सुखे दुःखे यथा हे प्रापितस्त्वया तथा त्वां च सुखं
शस्ते दुःखमभ्यागमिष्यति ३१ वैशं एव मुक्तासु दुःखार्त्तजीवितात्मवमुच्यते मगः पांडुश्च दुःखार्त्तः क्षणेन समपद्यत ३२ इत्यादि
पर्वणि संभवे वैशं तं व्यतीतमतिक्रम्य राजा स्वमिव बोधवं सभार्यः शोकदुःखार्त्तः पर्यदेव पदानुरः १ पांडुरु च सतामपि कुले जाताः
कर्मणा स्वेन दुर्गतिं प्राप्नुवंत कृतात्मानः कामजालविमोहिताः २ शश्वदमीत्तना ज्ञातो वालसवपितामसं जीवितोत्तमनुप्राप्तः का
मादे वेतिनः श्रुते ३ तस्य कामात्मनः क्षेत्रे राजः संपतवागृषिः कृष्णदेवायनः साक्षाद्गवान् सामजीजनत् ४ तस्यावयसने बुद्धिः
संजाते ये ममाधमा तत्तस्य देवैरनयान् गयो परिधावतः ५ मोक्षमेव व्यवस्थामिवंधो हियसंवे महत् सुवर्त्तिमनुवर्त्तिष्येतामहं पितुरव
यो ६ अतीव तपसात्मानं योजयिष्यामसंशयः तस्मादेकोहमे कीलके कस्मिन् न सतो चरन्मैक्षं मुनिर्मुंडश्चरिष्याम्याश्रमानिमा

का१

वंशपुत्रैषणादिः सुवर्त्तिवत्सु चर्याद्वर्त्तिवितुर्व्यासस्य ६ तपसाश्रवणमननात्स केन आलोचनेन आत्मानं चित्ते योजयिष्यामि समाधातुमिच्छामि तत्र साधनान्या
ह तस्मादिति एकः स्त्रीहीनः एकाकी शिष्यादिभिः सह यैहीनः इमान्संनिहितान् ७ ॥

राम०
२९७

पांसनेतिभूमिपितृमुक्तं ८ निराशीर्निर्मनस्कारः आशिषंतमस्कारं वानेष्मामीत्यर्थः निर्दिष्टः सुखदुःखादिहीनः निःपरिग्रहः कंथायादुकादिवर्जितः ९० पूर्वस
नासधर्मेन करिष्यामीत्युक्तं इदानीं सन्नासमेव करिष्यामीत्युक्तं तादृककालमिति। पूर्वात्मा मे पूर्व एकैकस्मिन् च तस्मै चरेन्मैक्षमित्युक्तं। तदभावे सति कुलानि गृहणि

पांसनासमवच्छन्नः श्रुत्या गारुडतालयः वृक्षमूलनिकेतो वा तृप्तसर्वप्रियाप्रियः ८ न शोचन्नप्रहृष्टोऽनुत्पत्तिं दातुमसंस्तुतिः
निराशीर्निर्मनस्कारो निर्दिष्टो निःपरिग्रहः ९ न चाप्यवहसन्न किंचिन्न कुर्वन् न कुटीकचित् प्रसन्नवदनेति संसर्वभूतहिते रतः ९० जंग
मा जंगमं सर्वमविहिंसन् अनुविधं स्वासुप्रजास्विवसदा समः प्राणामृतः प्रति ९१ एककालं चरन् नैक्षं कुलानि दशपंचवा असंभवे च भै
क्ष्यस्य च तन्न शनान्नापि अल्पमल्पं च भुंजानः पूर्वात्मा मे न जातु चित् ९२ अत्यान्यविचारलोभादलोभे सप्रपूरयत् अलोभे यदिवालोभे सम
दर्शी महातपाः ९३ वासैकंतक्षतो वा दुर्चंदने नैकमुक्षतः नाकल्याणं न कल्याणं चित्तयनुभयोऽस्त्योः ९४ न जिजीविषु वक्तिं चिन्ममूर्ख
वदाचरन् जीवितं मरणं चैव नाभिनंदन्न च दिषन् ९५ याः काश्चिज्जीवताशक्याः कर्तुमभ्युदयक्रियाः ताः सर्वाः समंति क्रम्यन्ति मेषादिष्वव
स्थितः ९६ ॥

सार्धश्लोकः ९२ न जातु चित्तन कदाचित् लोभादलोभानि दशाविकानि चरन् अलोभे अप्रपूर्यते ९३ वास्यावाप्त्येन काष्ठतक्षरोनसुयोऽदेशः आर्षे विभक्तिलोपो
वा ९४ ९५ आभ्युदयक्रियाः स्वर्गादिहेतवो दर्शपूर्णमासादयः समंति क्रम्या प्राजापतेष्वदिपूर्वकं ताः विधिवत् सत्कानि मेषादिकालः तत्र व्यवस्थितानि यतका
ला ९६ ॥

आ-
१९८

अनवस्थासु अनित्यफलासु संपरितक्तः धर्मसाधोर्षो ब्रह्मलोकां तोयेन सः सुनिर्गितात्मकत्वमपः यस्मात्तर्ध्वरासम्पृक्क्षालितचित्तकल्मषं रागादिनस्मात्तेन कृतायेन
नातः परं कार्यमस्तीत्यर्थः १७ रागादिक्षयोपितन्मूलभूतया पक्षया देवैर्नाहति मुक्त इति वागुराववागुरां वंधनानि अविद्याकामकर्माणि सधर्मा असंगः १८ सं
स्थापयिष्यामिति भयं संसारभयं रहितं १९ सुहृपरोवाद्यसाधनाधीनैकर्ममयेयो वा एतदक्षरं गार्ग्यविदित्वा स्मिहो कैयजतिददाति तपस्तप्यतेपि बहूनि वर्ष
सहस्राणंतव देवास्तनूद्वतियो वा एतदक्षरं गार्ग्यविदित्वा स्माहो कात्मेति सहृपरा इति श्रुतिनिर्दिष्टे स्ववीर्यक्षयशोचि ते स्वस्य प्रत्यगात्मनो वीर्यं सर्वस्येशानः सर्व
स्याधिपतिरिति श्रुतिप्रसिद्धं वशिष्ठादितस्य क्षयो देहे द्विविषयसंगतौ ह्यसः तेन शोचि ते शोचो ननु न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिप्रियः प्राद्वक्तव्यवादी च गृह

नासुवाप्यनवस्थासु तत्तत्सर्वद्विपक्रियाः संपरितक्तधर्मार्थः सुनिर्गितात्मकत्वमपः १७ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यो विमुक्तः सर्ववागुराः नवशे
कस्यचिच्चित्तस्य धर्मा मातरिभूतः १८ एतया सततं धत्वा चरन्नेव प्रकार्यो देहं संस्थापयिष्यामिति भयं मार्गमाप्सिद्धतः १९ नाहं सहृपरो मा
र्गस्ववीर्यक्षयशोचि ते स्वधर्मास्ततो ये ते चरेयं वीर्यवर्जितः २० सत्कृतो सत्कृतो वापियो संकृपरा चक्षुषा उपैति वृत्तिकामात्मा सश्रुनावर्त्तते प
यि २१ वैशं एवमुक्ता सुदुःखार्त्ता निश्वासापरमो नयः अवैक्षमाणाः कुंती च मांद्री च समभाषत २२ कौशल्याविदुरः क्षत्रा राजा च सहवंधु
भिः आर्यासतवती भीष्मक्षेत्राजपुरोहिताः २३ ब्राह्मणाश्च महान्मानः सामयाः शंसितव्रताः पौरवृक्षश्च येन तत्र निवसेत्तस्मदाश्रयाः प्रसाद्य
सर्ववक्तव्याः यादुः प्रव्रजितो वने २४ ॥

स्योपि विमुच्यत इति स्मृतेः गृहस्थमोक्षसिद्धौ किं संन्यासेनेत्याशंक्याह स्वधर्मादिति ज्ञायामेसादयप्रजायेयेति श्रुतेः प्रजोपादनमेव गृहस्थधर्मः ततः अपेते गार्ह
स्थे किमवस्थानेनेत्याशयः वीर्यवर्जितः अपतोत्पादनसामर्थ्यरहितः २० अयतोत्पादनमपि ब्राह्मणद्वारा सुसंपादित्याशंकाह सत्कृत इति अयं पुरुषं व
र्त्तति प्रसंस्कृपरा चक्षुषा अपतने देहं तियाज्वादी न दृष्ट्या कामात्मा अपत कामः आत्मा विज्ञेयस्य कामस्य ते श्रुनामिव अपत कामानामपि तत्कृतं महदुःख

क्षेत्राजविदुरः २२ २३ २४
मसि अतः पारिव्राज्यमेव प्रयय इति भावः २२ २३ २४
वैकौशल्यादि साहचर्येण २३ २४

राम०
१९८

तत्समं उक्तसंयोगं १५ ३३ विमशरहिंसादिदोषपक्वा **केपकाये** पकेपक्वं फलादिप्रपक्वं कदादिपक्षान्तकर्मइत्यादिकं पक्षः तदन्यदग्निहोत्रादिकमपक्षः
 ३४ वानप्रस्थजनस्यापि दर्शनेन अप्रियाणि च नाचरिष्यामि तेषां कुलवासिनां भ्रात्रादीनां ३५ आरणाः वानप्रस्थातेषां शास्त्राणि धर्मविधायकानि तेषां स

निशम्य वचनं मर्त्युर्वनिवासे हतात्मनः तत्समेव चने कुंतीमाद्रीचसमभाषत १५ अनेपि ह्याग्रमाः संति पेशकाभरतर्षभ अवाभ्यो धर्मप
 तीभ्यो सह तपुं नपो महत् १६ शरीरस्यापि मोक्षाय स्वर्गप्राप्त्य महाफलं त्वमेव भविता भर्ता स्वर्गस्यापि न संशयः १७ प्रणिधायेंद्रियग्रामेभ
 र्ते लोकपरायणे तत्कां काममुखे ह्यावोत स्यावो विपुलं तपः १८ यदि चावो महाप्राप्तमप्यसि त्वं विशंपते अथैवावो महास्यावो जीवितेना
 त्र संशयः १९ पांडुरु च यदि व्यवसिते ह्येतद्युवयो धर्मसंहितं स्ववृत्तिमनुवृत्तिष्येतामहं पितुरव्ययं ३० तत्काग्रामसुखाहारं तप्यमानो म
 हत्तपः वल्कलीफलमूलाशीचरिष्यामि महावने ३१ अग्नौ जुह्वदुभौ कालावुभौ कालावपस्पृशन् कृशः परिमिताहारश्चीरचर्मज
 ढाधरः ३२ शीतवातातपसः सुनिपासानवेक्षकः तपसा दुश्चरो दंश शरीरमुपशोषयन् ३३ एकांतशीला विमग्नकृपापकेन वर्त्तयन्
 पितृदेवाश्च वनेन वाग्भिरतिश्रुतर्पयन् ३४ वानप्रस्थः स्यापि दर्शनेन कुलवासिनां नाप्रियाणां चरिष्यामि किं पुनर्ग्रीमवासिनां ३५
 एवमारण्यशास्त्राणामुग्रमुग्रतरं विधिं कांक्षमाणो हमास्यासे देहस्यास्या समापनात् ३६ ॥ ॥

हः ३

जन १

धेविहिते उग्रं चास्यासे अंगीकरिष्ये आसमां नात्यावत्समाप्तिं ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आ. निष्कं चैवेयकं ३० ३८ रतिस्त्रीसंगपरमात्मिकां परमः नृत्तनत्वादुक्तः आत्मा आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः पुत्रः सपयातां ३६ ४० ४१ ४२ ४३ ४४
२१६

वैशंपायन उ च इत्येवमुक्ता मायेति राजा कौरवनेदनः ततश्च डामणिं निष्कसंगदेकुडलानि च ३७ वासांसि च महर्षिणा स्त्रीणां माभ
रणानि च प्रदाय सर्वविप्रेभ्यः पांडु पुनर्भाषत ३८ गत्वा नागपुरं वाचं पांडुः प्रव्रजितो वने अर्पकामं सुखं चैव एतच्च परमात्मिकां प्रतस्ये
सर्वमुत्सृज्य सभार्यः कुरुनेदनः ३९ ततस्तस्मानुपात्तारस्ते चैव परिचारकाः श्रुत्वा भरतसिंहस्य विविधाः करुणागारः भीममार्त्तस्वरं क
त्वा ह्येति परिचुक्रुषुः ४० उस्ममश्च विमुच्ये तस्मां विहाय महीपतिं ययुनी गपुरं तर्णं सर्वमादाय तद्वनं ४१ ते गत्वा नगरं रात्रौ यथाव
त्तं महात्मनः कथयं चक्रिरे राजस्तद्वनं विविधं ददुः ४२ श्रुत्वा ते भरतः सर्वं यथावत्तं महावने धृतं राष्ट्रान् अष्टः पांडुमेवा च शोच
त ४३ न शष्पासनभोगेषु रतिं विंदति कर्हिचित् भ्रातृशोकसमाविष्टस्तेवार्थं विचिंतयन् ४४ राजपुत्रस्तु कौरवपांडुर्मूल
फलाशनः जगाम सहपत्नीभ्यां ततो नागशतं गिरिं ४५ सवैत्राय मासावकालकूटमतीत्य च हिमवंतमतिक्रम्य प्रपयौ गंधमारुतं ४६
रक्ष्यमाणो महाभूतैः सिद्धैश्च परमर्षिभिः उवास समहाराजसेमेषु विषमेषु च ४७ इंद्रघुस्तस्य प्राप्य हंसकूटमतीत्य च शतशृंगे महा
राजतापसः समतप्यत ४८ इत्यादिपर्वणि पांडुचारिते ११७ वैशंपायन उ च तत्रापि तपसि श्रेष्ठे वर्त्तमानः सवीर्यवान् सिद्धचारण
संघानां वभूव प्रियदर्शनः १

४५ ४६ ४७ ४८ अध्यायः तत्रापि १ १ ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
२१६

१ परिपालयन् अडभाव आर्षः ३ ४ अमावास्यां प्राण ५ ६ विमानशतेन संवाध संकटे यस्यां सा संवाधः संकटे भजे इति मेदिनी १० ११ सिद्धाश्च परमर्षय इति वक्ष्यमा

शुश्रूषुरनहंवादी संयतात्मा जितेन्द्रियः स्वर्गगतं पराक्रान्तः स्वनवीर्यशाली भारत १ केषांचिदभवन् आकेषांचिदभवत्सखा अपय
स्वयरेचने पुत्रवत् परिपालयन् ३ सतुकालेन महता प्राणतिः कल्मषंतपः ब्रह्मर्षिसदृशः पांडुर्वभूव भरतर्षभ ४ अमावास्यां तु स
हिता अपयः शंसितव्रताः ब्रह्माण्डद्रष्टुकामास्ते संप्रतस्सुर्महर्षयः ५ संप्रापान्ता नृषीन्द्रस्वापांडुर्वचनमब्रवीत् भवंतः क्वगमि
ष्यंति व्रतमेव दत्तां वराः ६ अपय ऊचुः समवायो महानघ ब्रह्मलोके महात्मनो देवानां च अषीराणां च पितॄणां च महात्म
नां वयं तत्र गमिष्यामो द्रष्टुकामाः स्वयं भुवं ७ वैशंपायन उ च पांडुरुत्पाय सहस्रांगं तु कामो महर्षिभिः स्वर्गपारंति तीर्थैः सशतश्रे
गादुदङ्मुखः प्रतस्थे सहपत्नीभ्यामब्रुवेत्त च तापसाः ८ उपसृपरिगच्छंतः शैलराजमुदङ्मुखाः दृष्ट्वंतो गिरौ रमेदुर्गं नृशान्वहन्व
यं ६ विमानशतसंवाधो गीतस्वरनिनादितां आक्रीडन्मिदेवानां गंधर्वाभिरसांतया १० उघानाति कुवेरस्य समानि विषमति च
महानदीति ते वांश्च गहनान् गिरिगद्गरान् ११ संति नित्यहिमोद्देशानि र्वक्ष्मण्यक्षिराः संति क्वचिन्महादर्योदुर्गः काश्चिदुग
सदाः १२ नाति क्रान्ते पक्षीयान् कुत एवेतरे मृगाः वायुरेको हियात्पत्रसिद्धाश्च परमर्षयः १३ गच्छंतो शैलराजे सिन्धुपुत्रौ क
षां निमै नसीदेतामदुःखार्हमागमो भरतर्षभ १४

रात्राणचतुष्टयनिर्मुक्ताः सिद्धाः दिव्यज्ञानवंतः परमर्षयः तेऽपियातिवैतुनतयेति भावः १५ तत्र लोकदृष्टं हेतुमाह गच्छंत्याविति १६ ॥ ॥

आः
२२०

तमेवंमुनीनामाशयंबुद्ध्यां पंडुरुवाच अप्रजस्येतिनपरिचक्षतेपरितः सर्वथानपश्यंति १५ नाशोममैवयतः पितृणांमेषतिश्रुय अप्रजस्यसर्गद्वारनिरोधनयज्ञादिकं वि
फलीकर्तव्यमित्येषतिश्रुयः पितृणांतेनतादृशोसुर्गः भूमौसन्नापितप्रप्रायएवकिमुतदेहनाशे इतिभावः १६ एतदेवविद्वानोतिआरौरित्पादिना १७ १८ १९ आषि

पंडुरु च अप्रजस्यमहाभागानद्वारं परिचक्षते स्वर्गेतिनामित्तोहमप्रजस्यव्रवीमिवः २५ पितृणादृणादनिर्मुक्तस्तेनतप्येतपोधनाः
देहनाशेक्रवोनाशः पितृणांमेषतिश्रुयः १६ आरौश्रुतुर्भिसंयुक्ताजायंतेमानवामुवि पितृदेवर्षिमनुजैर्दयंतेमश्वधर्मतः १७ एतानितु
यथाकालंयोनवुभयतिमानवः नतस्यलोकाः संतीतिधर्मविभिः प्रतिष्ठितं १८ यस्मैस्तदेवान्प्रीत्यातिस्वाध्यायेतपसामुनीन् पुत्रैः आर्द्रैः
पितृभ्यापिआनशंसेनमानवान् १९ आषिदेवमनुष्याणांपरिमुक्तोस्मिधर्मतः त्रयाणामितरेषांतुनाशआत्मनिनश्यति २० पितृमादृ
णादनिर्मुक्तइदानीमस्मितायसाः इहतस्मात्प्रजोहोमः प्रजायंतेनरेत्तमाः २१ यथैवाहंपितुः क्षेत्रेजातस्तेनमहर्षिणा तथैवास्मिन्मक्षेत्रे
कथंवेसंभवेत्तज्जा २२ आषयऊचुः अस्तिवैतवधर्मात्मनविद्योदेवोपमंशुभं अयममनघंराजन्वयंदिद्येनचक्रुषा २३ देवोदि
ष्टंनरव्याघ्रकर्मरोहोपपादय अत्किंचफलमव्यग्राविंदतेबुद्धिमात्रः २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

देवमनुष्याणांआणादिनिशेषः इतरेषांपितृणांआणात्तुनाशः अप्रकाशताममआत्मविदेहेनशतिसतिसोयंलोकः पुत्रैरौवजयोनायेनकर्मणोतिश्रुतेः स्व
देहनाशेपिपुत्रस्येणास्तेव
मात्रसेतर्प्यः अवग्राविंदतेतोवग्राभाभूरितर्प्यः २४

सप्तमः
२२०

लभतेऽतिलब्धातादशोऽतिलब्धसीत्यर्थः १५ क्रियापुत्रोत्पत्तिकं १६ १७ धर्मसंहिताधर्मपत्नी १८ ३० मृगमिश्रापातमृगहृत्पत्न्युनेः शापातनष्टं असद्रूपं जातं
जनने स्त्रीसंगाख्यं तिकर्मयत्त उपहृतं यथा मृगस्य तथेवांतरा मे पुनर्ममापि मरण प्राप्तिं निश्चयात् न तु ह्यिव तात् ३१ धर्मदर्शने धर्मशास्त्रे उक्ता इति शेषः वैधुदायादाः रिवृष
हरः अवेधुदायादास्तदने ३२ षड्वाघादीहसंयं जातः ऊढा यो वैदुः सकाशात् जातः १ तस्यामेवोत्तमानुग्रहं जातः प्रणीतः १ परिक्तीतः रेतोमृत्युदानेन तस्यामेव जनितः ३ यो

तस्मिन् दृष्टफले राज्ञः यत्नं कर्तुं महसि अपमंगुलासंपन्नं लब्ध्वा प्रीतिकरं द्युति १५ वैशंपायन उ च तच्छ्रुत्वा तापसवचः
पांडुश्चिन्तापरोभवत् आत्मनो मृगशापेन जातं च उपहृतं क्रियां १६ सोत्रवीक्षिजने कुंती धर्मपत्नी यशस्विनी अपत्यात्मा
नेयत्नमायदितं समर्पयन् १७ अपतं नाम लोकेषु प्रतिष्ठा धर्मसंहिता इति कुंति विदुर्दीराः शाश्वतं धर्मवादिनः १८ इष्टं दत्तं
तयस्तप्रेनियमं पशुस्वनुष्ठितः सर्वमेवानपत्यं नयावतमिहोच्यते १९ सोहमेवं विदित्वैतत्प्रपणामि शुचिस्मिते अनपत्यः
शुभां लोकान् प्राप्सामीति चिंतयन् ३० मृगमिश्रापात्रं मे जननं ह्यहं तात्मानः न शंसकारिणो भीरुययैवोपहृतं
पुरा ३१ इमे वै वैधुदायादाः षट्पुत्रा धर्मदर्शने षडेवा वैधुदायादाः पुत्रास्तां घराणुमेष्टये ३२ संयं जातः प्रणीतश्च परि
क्तीतश्च यः सुतः पौनर्भवश्च कानीनः स्वैरिणां यश्च जायते ३३ ॥ ॥

नर्मवः पूर्वमन्येन उदापश्चादनेन तस्यां द्वितीयो जातो धर्मनो यद्यपि पूर्वस्वक्षेत्रजस्तथापि तस्यापि परिणोत्तत्तदीपसव ४ कानीनः विवाहात्प्रागेव असंयोजायते
पुत्रः समे पुत्रो भविष्यतीति समयं वधेन यादीयते तस्या सुतः ५ स्वैरिणां मृगहृत्पत्न्यामेवानीचा जातः कुंडनामा ६ एतेषां चतुर्थे औरसौ पंचमो व्यवहितोरसः इत
रेक्षेत्रजास्तयः ३३ ३३ ॥ ॥

आ.
२२९

अथपुत्रवधुदायादाः दत्तः सातापि तत्प्राप्तसमर्पितः १ क्रीतः धनादिकं दत्तागृहीतः २ कृत्रिमश्चेति चकारेभिन्नक्रमः क्रीतश्चेति संबंधः कृत्रिमः उक्तप्रकारद्व
काभावेपि यः स्वयंउपगच्छेत् अहंतवपुत्रोस्मीत्युपेयात्सत्तीयः ३ सहोदरः यस्यमातागर्भवनेव कदासचतुर्यः ४ कर्णादिसदृशस्य कानीनस्याप्यत्रैवांतर्भावः
ज्ञातिरेताव्यवहितभ्रात्रादेः पुत्रः पंचमः ५ सर्वेषामेकपुत्राणां यद्येकोपि भवेत्सुतः सर्वतेनेन पुत्रेण पुत्रिणामनुरवुदीदितिसंज्ञेः साक्षाद्भूतपुत्रस्य औरसत्वाविशेषा

दत्तः कीर्तः कृत्रिमश्च उपगच्छेत्सर्वं च यः सहोद्योत्तातिरेताश्च हीनयोनिश्चतश्च यः ३४ पूर्वपूर्वतमाभावे सत्त्वलिप्तेन वै सते उत्तमादेव
राज्यं सः काक्षंते पुत्रमायदि ३५ अपत्यं धर्मफलदं श्रेष्ठं विंदति मानवाः आत्मशुक्लादपि पृथगे मनः स्वायं भुवो ब्रवीत् ३६ तस्मात्प्रहेषाम्पद्यत्वा
हीनः प्रजननात्सर्वं सदृशाद्येयसो वा तं विध्यपत्यं यशस्विनी ३७ शृणुकुंतिकया मेतां सारदं जायती प्रति सावीर्यपत्नी गुरुणानियुक्ता पुत्रजन
नि पुष्पेण प्रयतात्मा तानि शिकुंति चतुष्पदे ३८ वरयित्वा दिजे सिद्धं हुत्वा पुंसवने नले कर्मण्यवसिते तस्मिन्साते नैव सहावसम् ३९ तत्र त्री
ज्जनयात्ता सदुर्जया दीन्महारथान् तथा त्वमपि कल्याणि ब्राह्मणात्तपसाधिकान् सत्रियोगाघतक्षिप्रमयमोत्सादनं प्रति ४० इ दिर्व

तद्दीनयोर्नौद्वयतउत्पादितः षष्ठः ६ ४ प्रणीतेविशेषमाहउन्नमाशति ३५ अष्टपितुःकुलादपियःप्रशस्यतमस्तदुन्नेष्टमपत्तमिति सामानाधिकरणं श्रेष्ठा
दनन्यत्वादपत्तस्य ३६ प्रहेष्यामिगतिद्विधिकर्मणोहिनातः अष्टेतिक्षिप्रवचनसंयोगात्सूत्रलोशरणगतास्मिर्व्यामिवेतिवार्थः ३७ शारदंडायनीभार्या
गुरुणाभर्त्तापुष्पेणात्रार्त्तवेनउपलक्षितेनप्रयातारद्वयसंलाभनवता चतुर्थेति ३८ ३९ यतयतस्व ४० अध्यायः ११ ॥ ॥ ॥ ॥

१११

एवं १० अकालयत्तवशीकृतवान् ११ १४ जहारकृतवान्सोमसंस्थाः अग्निष्टोमात्तग्निष्टोमादयः सप्तः १५

वैशं एवमुक्तामहाराजकुंतीपांडुमहावत कुरूणामृषमंवीरं तदामृषिपतिपतिं १ नमामर्हसि धर्मज्ञवक्तुमेवं कथंचन धर्मपत्नीमभिरतोत्त
यिएजीवलोचन २ त्वमेव तु महाबाहो मप्यपत्नीभारत वीरवीर्योपपन्नानि धर्मतो ज्ञतयिष्यसि ३ स्वर्गमनुजशार्दूलगच्छेयं सहिता त्वया अपत्या
पवसांगच्छ त्वमेव कुरुनंदन ४ न हं मनसाप्यनंगच्छेयं त्वदनेन त्वत्तः प्रतिविशिष्टश्च को नोस्ति भुवि मानवः ५ इमां च तावदमर्त्तितौ रणीश्रु
तामेकया परिश्रुतां विशालाक्ष कीर्त्तयिष्यामि यामहं ६ कषिताश्वश्रुतिरव्यातो वभूव किल पार्थिवः पुण्यमधर्मिष्ठः पूरोर्वशविवर्द्धनः ७ न
स्मिन् यजमाने वै धर्मात्मनि महामुजे उपागमंस्ततो देवाः सेंद्रा देवर्षिभिः सह ८ अमाघदिंद्रः सोमेन दक्षिणाभिर्द्विजातयः कषिताश्वसराजर्षस्त
तो यज्ञे महात्मनः देवा ब्रह्मर्षयश्चैव चक्रुः कर्मस्वयंतदा ९ कषिताश्वस्ततो राजन् नृत्तिमर्त्तान्वरोचत सर्वभूतान् पियथा तपनः शिशिरात्
ये १० सविजितगृहीत्वा च त्वपतीत्राजसत्तम प्राच्यानुदीच्यान्माधाश्व दक्षिणात्पानकालयत् ११ अश्वमेधे महायज्ञे कषिताश्वः प्रतापवा
न् वभूव सहिरो जेंद्रो दशनागवलान्वितः १२ अपत्रगाया गायंतिये पुराणविदो जनाः कषिताश्वे यशो वृद्धमनुष्ये द्रेकुरुत्तम १३ कषि
ताश्वः समुद्रांतो विजिते मां वसुंधरा अपालयत् सर्ववर्णाभ्येता पुत्रानिवोरसान् १४ यजमानो महायज्ञैः ब्राह्मणो भोधनंददौ अनंतरत्नान्
दाय संजहार महाक्रतून् सुषावचवह्नो सोमान्सोमसंस्थास्तमानव १५ ॥ ॥

आ.
११२

काक्षीवतीकाक्षीवतोदुहिता १६ ११ मत्तंमरणंअमत्तंमुक्तिर्वानतुब्रह्मलोकांतमैश्वर्यं १२ १३ अनिवर्त्तितुंगच्छंतंस्त्रियमाणमित्यर्थः १४ १५ आधयो

आसीत्काक्षीवतीचास्यभार्यापरमसंमता भद्रानाममनुष्येद्रूपेणामदृशीभुवि १७ कामयामासतुलौचपरस्परमितिश्रुतं सनस्यो
कामसंपन्नोपक्षमणामपघ्न १८ तेनाचिरेणकालेनजगामास्तमिवांशुमान् तस्मिन्नेतेमनुष्येद्रेभार्यासम्पदुःखिता १९ अ
पुत्रापुरुषव्याघ्रविललापेतिनःश्रुतं भद्रपरमदुःखार्त्तांतनिबोधजनाधिप २० भद्रो च नारीपरमधर्मससर्वाभर्तृविनाहता
पतिविवाजीवतिपानमाजीवतिदुःखिता २१ पतिविनामृतंश्रेयोनार्याःक्षत्रियपुंगव तद्वर्तिगेतुमिच्छामिप्रसीदस्वनयस्वमां २२
त्वयाहीनाक्षरामपिनाहंजीवितुमुत्सहे प्रसादंकुरुमेराजन्तितस्त्वंनयस्वमां २३ पृथोनुगमिष्यामिसमेषुविषमेषुच त्वामहेनर
शार्दूलगच्छंतमनिवर्त्तितुं २४ छायेवानुगताराजमत्ततंवशवर्त्तिनी भविष्यामिनरव्याघ्रनित्यंप्रियहितेराता २५ अघप्रभृतिमोराज
नकक्षाहृदयशोषणाः आधयोभिभविष्यंतिनामृतेषुक्षोक्षणा २६ अभाग्ययासयानूनंवियुक्ताःसहचारिणः तेनमेविप्रयोगेयमुप
पन्नस्त्वयासह २७ विप्रयुक्तातुयापन्तामुहूर्त्तमपिजीवति दुःखंजीवतिसायापानरकस्येवपार्थिव २८ संयुक्ताविप्रयुक्ताश्चपूर्वदे
हेहतामया तदिदंकर्मभिःपापैःपूर्वदेहेषुसेचितं २९ दुःखंमामनुसंप्राप्तंराजस्त्वदिप्रयोगजं अघप्रभृत्तहेराजनकुशसेस्तरशायि
नी भविष्यामसुखाविष्टानदर्शनपरायणा ३० ॥

मनोव्याः २६ सहचारिणःमिथुनितः २७ २८ २९ ३० ॥ ॐ ॥ ॥ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॥ ॥

गम०
११२

३९ शवंप्रेतशरीरं संपरिषज्य विलयं गमिष्यन् च २२ ३७ अध्यायः १८३ अनादृताः सर्वे द्विष्टुं योग्याः कामचारो रतिमुखं तदर्थं विहारिणः पर्यटनशीलाः स्वं

दर्शयस्व नरव्याघ्रशायिमांससुखान्वितां कृपाणां नाथकरुणां विलपंती नरेश्वर ३९ कुंतु च एवं बहुविधं तस्यां विलपत्यां पुनः पुनः
 तं शवं संपरिषज्य वाक्किलोत्तर्हिता ब्रवीत् ३९ उन्निष्ठभद्रे गच्छ त्वं ददानीं हवरं तव जनयिष्याम्यप्यनित्यं पहे चारुहासिनि १३ आत्मकी
 ये वारो हे शयनीये चतुर्दशी अष्टमी वा त्रानुस्नातां संविशेषामया सह ३४ एवमुक्ता तु सा देवी तथा चक्रे पातव्रता यथोक्तमेव तद्वाक्यं
 दायुत्रार्थिनी तदा ३५ स तेन सुषुप्ते देवी शोभेन भरतर्षभ त्रीनशाल्वांश्चतुरेभ्यश्च नृणां स्मरतः स त्रयम् ३६ तथा त्वमपि मये वं मनसा भरतर्ष
 भ शक्तो जनयितुं पुत्रास्तपोयोगवत्तान्वितः ३७ इत्यादि पर्वणि संभवे वैशंपायन उ च एवमुक्तस्तया राजा तं देवी पुनरब्रवीत् धर्मवि
 धर्मसंयुक्तमिदं वचनमुत्तरं १ पांडुरु च एवमेतत्सु सुकुंतो कथितांश्चकार ह यथा त्वयोक्ते कल्याणसहासीदमरोपमः १ अप्यनिदं प्र
 वक्ष्यामि धर्मतद्वन्निबोधमे पुराणानि विभिदिष्टधर्मविनिर्महात्मभिः ३ अनादृताः किल पुरास्त्रिपञ्चासन्वयने कामचारविहारिणः स्वं
 तत्राश्चरुहासिनी ४ जामोक्त्वा सा एतां कौमारकभगेयतीन् नाधर्मैर्भूद्वारो हे सहिधर्मः पुराभवत् ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्राः भक्तीदिमिरनिवार्याः ४ यती वयुचरमाणा नो वमिचरेतीनां ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

